

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДЕВЕТО ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ
У ЈЕДАНАЕСТОМ САЗИВУ

Четврти дан рада

23. јул 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. председава Владимир Маринковић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад седнице Девог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 81 народни посланик.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 100 народних посланика, односно да имамо услове за даљи рад Народне скупштине.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЉУДСКИМ ПЕЛИЈАМА И ТКИВИМА (наставак претреса у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима о овој тачки дневног реда позвани да присуствују: др Златибор Лончар, министар здравља, проф. др Владимир Ђукић, проф. др Берислав Векић, проф. др Ференц Вицко и др Мехо Махмутовић, државни секретари у Министарству здравља, др Драгана Вујичић, вршилац дужности помоћника министра здравља, др Весна Ракоњац, вршилац дужности директора Управе за биомедицину, др Јелена Јанковић, самостални саветник у Министарству здравља, и др Александра Влацић и Злата Жижић, саветници у Министарству здравља.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Ђорђе Комленски.

Реч има Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, у складу са амандманом који сам поднео на члан 1, где сам предложио да се додају речи „највишег нивоа“ када се означава сигурност везана за услове за постизање квалитета и сигурности у области људских ћелија, апсолутно је било логично да се овакав амандман предложи да би се ускладило у даљем правном следу ових чланова, а он гласи да се у члану 3. Предлога закона у ставу 1. иза тачке 18) дода нова тачка, која гласи: „Највиши ниво сигурности подразумева скуп поступака и процедура у примени овог закона који спречавају било какву врсту могуће злоупотребе“. Тачке 18), 19), 20), 21), 22), 23), 24), 25), 26) и 27) постају тачке од 19. до 28; да их не побројавам посебно, оне су јасно дефинисане у овом амандману.

Наиме, ја сам рекао да је заиста мој утисак да се предлогом овог закона достигао максимални ниво који закон може да обезбеди у сигурности спровођења поступака које он дефинише, али, као што сам рекао код образложења на члан 1, поновићу и сад у овом образложењу, сматрам да би оваква одредница била обавезујућа и за нека будућа времена, као и за ситуације када се буду доносили подзаконски акти који ће пратити ове законске текстове, и не само њих него и нове законе који у перспективи могу да се укажу као нешто што ће бити нужно да би се продужило у доброј намери и доброј реализацији свих ових поступака када су у питању матичне ћелије, људске ћелије и ткива. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Реч има Филип Стојановић.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Поштовани народни посланици, даме и господо, код разматрања ових закона који се односе на област здравства морамо бити свесни каква нам је ситуација у здравству. Ситуација је таква да се здравство у

Србији систематски уништава. Уништава се, пре свега, његов кадровски потенцијал.

Медицина је специфична област, у којој се здравствени радници морају усавршавати целог живота. Ако знамо да по завршетку медицинског факултета прво следи стажирање, па специјализација, па супспецијализација и друге врсте усавршавања, комплетан медицински стручњак се постаје тек негде у 40. години. У неким другим делатностима стручњак са 40 година иза себе има велико радно, а пре свега стручно искуство.

Медицина је делатност где се знање стиче преношењем. Ми имамо ситуацију да нам млади лекари тешко добијају специјализацију и све је већи раскорак између младих и искусних лекара. Када искусни лекар оде у пензију, његово место се, по правилу, не попуњава, већ остаје упражњено. Е, ко ће онда младим стручњацима преносити тако потребно знање? Онда се чудимо што нам млади лекари одлазе у Немачку и друге земље ЕУ. Оваквом кадровском политиком наше здравство чекају црни дани. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Блажа Кнежевић.

Изволите, колега.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, Влада Републике Србије и Министарство здравља од доласка на власт Српске напредне странке чинила је огромне напоре да потпуно урушени здравствени систем у Србији опорави и учини га оним што данас и јесте.

Данас Министарство здравља, на челу са министром Златибором Лончаром, гради и обнавља клиничке центре у Србији. Гради се и улаже као никада у болнице и домове здравља. У последње четири године уложено је више

него у протеклих неколико деценија, што је српски здравствени систем довело на корак од најразвијенијих европских земаља.

Наравно да није било лако. Након 5. октобра системски се уништава привреда Србије, Војска Србије, а идиотско питање Вука Јеремића, потпомогнуто Борисом Тадићем и Драганом Ђиласом, пред Међународним судом правде довело је КиМ у позицију у којој се сад налази.

У том пустошењу државе нису заобишли ни здравство. На примеру Шапца најбоље се виде неке ствари које су радили у том периоду. Шабачка болница је требало да добије ангио салу, али су Душан Петровић и тадашњи директор болнице рекли да није потребна, уз образложење да није далеко Београд. Зграда старе хирургије од 2006. године стоји потпуно празна, а пројекат санације у месту блокиран је од стране локалне самоуправе.

Најдрастичнији пример у Шапцу је продаја фабрике „Зорка фарма“, када је Шабац требало да добије дијагностички центар, по уговору вредан два милиона евра. Нити је Шабац добио два милиона евра, нити је зграда дијагностичког центар икада саграђена. Шапчани не постављају више питање новца, Шапчани постављају питање – колико би болести правовремено било дијагностиковано и колико би људских живота било спасено да га нису украли од Шапчана 2003. године? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, има изрека, а можда је и моја – живот је цртица између два нумеричка броја. Дакле, када одете на гробље, онда видите колико смо ми пролазни, онда видите да је живот стварно само она цртица између два броја. На нама је да та цртица буде што дужа, да што дуже траје и да је што квалитетнија.

Сви ми желимо да живимо што дуже, али ретко ко, готово нико, не жели да буде стар и болестан. Достојевски је рекао да, када се богатство изгуби, ништа није изгубљено, али када се здравље изгуби, онда је све изгубљено. Овим законима се да поправити и овим законом се да поправити изгубљено здравље, да она цртица траје што дуже и да буде што квалитетнија. На нама је да мењамо прописе, да прописи буду у корист људи, као што смо и досада радили.

Резултати у здравству су немерљиви када узмемо затечено стање. Када узмемо да су у Клиничком центру Војводина без плана набавке, без финансијског плана вршене тзв. јавне набавке противзаконито за две милијарде и да никада нико није за то одговарао, а да је један од руководиоца Клиничког центра Војводина била Пајтићева супруга, колико се сећам, онда видимо колика је разлика између нас и њих и та разлика треба да буде квалитетна у нашу корист.

Људи троше здравље да би стекли богатство, а онда богатство треба трошити да би се обновило здравље. Такви су односи у свету и ми не смемо да каскамо за светом. Стога, сем овог амандмана, тражим да колеге посланици гласају за овај предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик примаријус др Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге, кроз члан 3, односно тачкама од 1 до 27, дефинисани су изрази који ће бити употребљени у овом закону, а на који сам поднео амандман 3.

Хуманост људи у Србији и наш менталитет морао би да обезбеди успех и на пољу донације органа и ткива. У овом, пре свега, наглашавам, хуманом послу наш циљ треба да буде да сви заједно пронађемо формулу која ће омогућити да Србија са дна лествице донације органа изађе на врх.

Да би се уредила област људских ћелија и ткива, као и организација здравствених установа за обављање ове делатности, неопходно је, пре свега, јасно дефинисати шта се подразумева под обављањем поменуте делатности, ко може да обавља ову делатност, како се она обавља, које услове треба да испуне здравствене установе и, наравно, ко и како врши надзор над спровођењем овог закона. Дефинитивно могу да кажем да се применом овог закона омогућава уважавање приоритетних интереса за очување живота и здравља, као и заштита основних људских права и достојанства давалаца и прималаца људских органа.

Циљ нашег председника и ове Владе, односно Министарства здравља је да крупним корацима идемо напред, да будемо подједнако добри у свим областима, а нарочито у здравству, и да у 21. веку донирање органа и ткива не буде сензација већ нормална и општеприхватљива ствар. Свако од нас одлучује да ли ће бити донор, али се никад не зна да ли ћемо бити прималац. Иако размишљамо да ћемо пре ми неке помоћи, живот нас понекада демантује. Живот нас учи да је свако од нас пре потенцијални прималац него давалац.

На крају, поред појединих изрази дефинисаних у члану 3. тачкама од један до 27, мишљења сам да би закон требало додатно дефинисати да хуманистички карактер овог закона додатно подстиче развој здравства у Републици Србији, па сам у ту сврху предложио напред поменути амандман. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Кривокапићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, уважене колеге, формирањем банке ткива значајно доприносимо и вишем нивоу безбедности са микробиолошког становишта. На примеру чувања ткива ока – досада је било могуће само у времену од 12 до 24 сата, што значи да су сви захвати на овом делу били ургентни и захтевали хитне припреме, које су са собом носиле одређене ризике. Новим начином чувања ткива, предвиђеним овим законом, то време је померено на две недеље, што значи много квалитетније припреме и виши квалитет пружања услуге. Ово је само један од примера бољитака овим законом.

На нападе да ће после овог закона неко пресретати људе на улици, вадити им органе, на оптужбе да је ова скупштина „жута кућа“ и сличне најмонструозније оптужбе један од најбољих одговара је дат јуче, када сте заједно са председником Србије посетили радове на Клиничком центру Србије, прве после 60 година озбиљне радове, где је досада уложено осам и по милиона евра, а планирано је да се уложи 69 милиона евра. Центар за икс нож, где нас је један захват досада коштао 20.000 евра, и то је за оне који питају који су економски ефекти уопште нашег приступа здравству. Ми ћемо и убудуће на такве монструозне оптужбе имати само одговоре у новим пројектима, у раду, у развоју здравства, у развоју Србије, јер ми другачије нећемо и не желимо одговарати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јањушевићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Изволите, колега Пантовићу.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, ова влада и већина улаже велике напоре за модернизацију Србије и за стварање што бољих услова за живот наших грађана. Ради се много на пољу инфраструктуре, одбрамбеним системима, на стварању услова да се привуку страни и домаћи инвеститори за нова радна места иостанак наших младих у Србији.

Оно што је посебно битно када је у питању овај предлог закона из домена здравства јесте да ће се добрим законским решењем, континуираним улагањем у здравство обезбедити услови да медицински стручњаци остану у нашој земљи и да лече наш народ.

Имали смо прилику да чујемо јуче од председника државе да, након дугог низа година, креће обнова Клиничког центра Србије. Такође, гради се и центар за икс нож, који омогућава прецизније зрачење тумора уз поштеду здравог ткива, повећава се ефикасност зрачења, а број болничких дана смањује се пет или шест пута. Вредност ове инвестиције је 800 милиона динара и након завршетка наши грађани ће моћи да се успешно и бесплатно лече у нашој држави, а не да иду у иностранство.

Доношењем овог закона сви они који су на листама чекања за трансплантацију брже и ефикасније ће се лечити. Примена закона ће утицати на одличну промоцију давалаштва и на комплетну опремљеност оних здравствених центара који ће се бавити трансплантацијама.

Мислим да је овакав однос према здравству одличан начин да се задрже наши медицински стручњаци а да наши грађани добију најбољу могућу здравствену заштиту. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Реч има Оливера Огњановић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

У свим градовима и местима Србије стално се спроводи читав низ акција бриге о здрављу људи, развијању осећања солидарности са другим људима, а најзаступљеније су акције добровољног давања криви, јер су то акције које су дубоко усађене у свест грађана Србије као чин хуманости.

Као једну од врло важних навешћу националну кампању „Најважнији позив у животу“, коју је спровела и наставиће да је спроводи Фондација „Хемофарм“ као партнер Министарства здравља, а која има за циљ да подигне свест људи о донорству и стварању позитивне слике у јавности о овом врло важном чину. Као главни промотери кампање истакнути су управо људи који живе у ишчекивању донора, јер је то једини начин да грађани схвате да је већа вероватноћа да њима затреба орган него да га сами дају. Један донор може да спаси и до четири живота, а на листама чекања за трансплантацију органа у Србији је преко 2.000 пацијената.

Модернизација и опремање центара за трансплантацију, као и осталих здравствених центара у Србији, упошљавање врхунских лекара, обезбеђење савремених модалитета лечења и терапија су циљеви који остварује наша влада и зато, министре, честитам на постигнутим резултатима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА МИЈАТОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, амандман који сам поднела подразумева унапређење услова у здравственим центрима, чиме се омогућава развој здравствене услуге у корист грађана Републике Србије.

Влада Републике Србије је у претходним годинама показала искрену посвећеност у модернизацији и јачању здравственог сектора, а посебно су улагања у обнову и изградњу амбуланти, домова здравља и клиника омогућила грађанима боље услове у лечењу.

Искористила бих прилику и истакла неуморну ангажованост београдских општина у изградњи и обнови амбуланти и домова здравља. Проширени капацитети, савремена опрема и повећање броја медицинског особља обрадовали су и становнике градске општине Палилула, која вредно и марљиво ради на реконструкцији амбуланти у Котежу и Вишњичкој бањи. Дуплирани капацитети у Котежу, нова опрема и проширена услуга за децу и одрасле омогућили су становницима овог насеља квалитетну здравствену негу, док све њих на левој обали Дунава чека изградња најсавременијег дома здравља у Београду, у Борчи.

Што се тиче улагања у веће инфраструктурне пројекте у области здравства, Влада Републике Србије је крајем прошле године отворила нов објекат Клиничког центра у Нишу, чија је вредност инвестиције износила 38 милиона евра и представља други по величини здравствени центар у Србији, одмах после Клиничког центра Србије. Површине 50.000 квадрата и 1.525 болничких постеља, Клинички центар Ниш један је од најсавременијих здравствених центара у југоисточном делу Европе. Очекује нас и реализација великих пројеката, као што је изградња „Тиршове 2“ у вредности од 54 милиона евра.

Подсетила бих и све присутне на набавку акцелератора, гама ножа, опремања ангио сале, чиме је Србија недвосмислено својим грађанима омогућила лечење модернијом врстом услуге уз примену савремене технологије.

Влада Републике Србије у претходних пар година пуно улаже у здравство. Зато се надам да ће ово бити одлична прилика да младе и успешне лекаре задржимо и омогућимо им да својим знањем и радом допринесу стварању бољих услова за живот у нашој земљи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Изволите, докторе Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре, вама је познато да у Републици Србији имамо једну институцију која се зове Повереник за информације од јавног значаја. Али он одавно више није независан и самосталан државни орган, он је политичка личност. Оглашава се мање-више поводом свих закона који су у Скупштини, и то углавном на крајње негативан начин, искривљујући, фалсификујући оно што се дешава у Народној скупштини. Па дозволите, кад је он већ политичар, да вас упозорим шта тај политичар ради, али за државни новац, односно за новац грађана Србије.

Господин Шабић је 25. јуна 2018. године рекао да као самостални и независни државни орган нема законску обавезу да расписује конкурсе за пријем у радни однос у својој служби; што он, иначе, није ни чинио.

Међутим, у органима државне управе и службама Владе члановима 50. став 1. и 54. Закона о државним службеницима прописана је обавеза оглашавања

интерног или јавног конкурса, а код господина Шабића не постоји доказ ни о једном спроведеном конкурс. Он је примио велики број људи у своју службу, што по уговору о делу, по уговору о привременим и повременим пословима, и потрошио државног буџетског новца од скоро 33 милиона динара.

Навешћу вам само један пример. На основу уговора о делу од 15. октобра 2015. године са извесном Иваном Живковић потписао је уговор и, пазите, од 2015. године до данас на основу уговора о делу исплаћена је зарада од преко три милиона динара. Иначе, таквих уговора имате колико хоћете, са Милошем Васићем 218.000 динара, па са неким Миланом Зорићем 255.000 динара, па 621.000 динара итд.

Занимљиво је да је један од уговора закључен и са госпођом Драганом Рајић Поздерац, супругом Јасминка Поздерца, који је, иначе, познат као добављач пара Вуку Јеремићу преко амбасаде из Катара.

Ово вам говорим чисто да имате у виду, да знате ко се све удружио не само против ових закона које сте ви предложили, него против свих закона које предлаже Влада Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мартиновићу.

Горица Гајић, повреда Пословника.

Изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући.

Хоћу само да укажем на повреду Пословника, члан 27 и члан 106 – говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес, а ви сте дужни да пратите ток седнице.

Пре неколико дана када сам ја говорила о предлозима закона о ћелијама и ткивима и пресађивању људских органа управо је рекламиран Пословник да се не држим теме дневног реда, а причала сам баш о ономе што је било на дневном реду, и то ми је баш спочитавао по повреди Пословника колега Мартиновић. Зато сада, да не буде двоструких аршина, и ја указујем на повреду Пословника, јер је колега Мартиновић био потпуно ван теме дневног реда када је у питању амандман на члан 3. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима.

Хвала и не тражим да се изјашњавамо о повреди Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Гајић.

По Пословнику, др Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, господине Маринковићу.

Зашто сам ја све ово читао? Кад прочитате све ове цифре – 32 милиона динара, три милиона динара, 218.000 динара, 255.000 динара, 621.000 динара, 191.000 динара, 390.000 динара, 197.000 динара, 197 хиљада динара, господин Шабић је на девет службених путовања у иностранство потрошио 1.350.561 динар, „Медија центру“ је за девет конференција за штампу, на којима, иначе, брутално напада министре, народне посланике, износи неистине, клевеће

сопствену државу итд., за те конференције за новинаре потрошио је 207.430 динара.

Зашто ја све ово говорим? Па господо, замислите да је овај новац употребљен у неке паметне сврхе, за лечење људи, за куповину нових медицинских апарата, за опремање Клиничког центра Србије, за опремање Клиничког центра Војводине, за домове здравља. Било би много више новца за болесну децу, за болесне људе. Могли бисмо лакше да изађемо на крај са неким другим проблемима са којима се као држава сусрећемо.

Човек кога је ова скупштина изабрала да наводно штити информације од јавног значаја, односно да их чини доступним грађанима, напада сопствену државу из дана у дан, води једну бесомучну „Твитер“ кампању против скоро сваког министра у Влади Србије, против председника Републике, против председнице Владе, против народних посланика.

(Председавајући: Хвала.)

Зато сам прочитао све ове цифре, да народ зна шта тај господин ради иако се лажно представља да је неки независни самостални државни орган.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала вам.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч?

Миланка Јевтовић Вукојичић има реч.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Србије, наравно да је за развој здравственог система и за даље унапређење здравственог система од кључне важности економско оздрављење Републике Србије. Србија је економски оздравила захваљујући мерама фискалне консолидације, одговорној Влади и свим оним мерама које је предузео садашњи председник, а тадашњи премијер, господин Александар Вучић.

Наравно да је и те како важно одговорно и озбиљно финансијско пословање, јер то је један од начина пуњења буџета, а из буџета се финансирају и здравствене услуге и финансира обнављање домова и болница и финансира, на крају крајева, унапређење здравствене заштите.

Поднела сам амандман на члан 3. а тиче се унапређења здравствене заштите. Посебно бих овде апострофирала тачке 22) и 24). Тачка 22. односи се на следивост података и то је јако важно управо са аспекта лоцирања ћелија и ткива у сваком моменту, односно од момента узимања, односно од момента даваоца до момента примаоца. Такође бих потенцирала и тачку 24), која се односи на

промоцију добровољног давалаштва. Ово сматрам веома важним. Наравно, Министарство здравља као одговорно министарство у континуитету ће радити на промоцији добровољног давалаштва управо ради подизања алтруизма, ради давања потпуних и тачних података и ради информисања јавности о значају пресађивања органа.

Желела бих, такође, да истакнем да је Србија једина земља у свету чијим је грађанима, односно пацијентима омогућена интервенција на гама и сајбер ножу о трошку Републичког фонда здравствене заштите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Изволите, колегинице.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, даме и господа народни посланици, на члан 3. Предлога закона поднела сам амандман којим се додаје став 3, који гласи – да се хуманистичким карактером овог закона подстиче свеукупни развој Републике Србије, са посебним освртом на развој здравствених услова.

Помоћ било које врсте једног човека другом, посебно ако се иста односи на пружање здравствених услуга, помоћ при лечењу, а нарочито донацију органа, прожета је хуманистичким карактером највишег нивоа. Побољшање и унапређење здравствених услова у циљу адекватног лечења и неге болесних стални је задатак сваког здравственог радника и здравствене установе, а који се спроводе уз помоћ и инструкције Владе Републике Србије и надлежног министарства.

У Здравственом центру Ужице, граду из ког долазимо, 3.420 радника, од чега 2.700 медицинског особља, обезбеђује сталну здравствену заштиту становништву Златиборског округа, који се простире на површини од 6.132 км и по последњем попису има око 315.000 становника. Истакла бих да се ангажовањем угледних људи и компанија из региона, као и хуманитарних удружења организују и хуманитарне акције за помоћ појединцима у лечењу, али и у прикупљању одређених средстава за куповину медицинске опреме. Једном таквом хуманитарном акцијом пре неколико година прикупљена су новчана средства и за Здравствени центар Ужице купљен је операциони сто, хируршке лампе, електрични ултразвучни ножеви и апарат за анестезију.

Ако говоримо о хуманитарном карактеру примене предложеног закона, сматрам да је и наведено један од начина чиме ће се свакако утицати на побољшање здравствених услуга, а самим тим и на квалитет живота становништва.

У дану за гласање посланици Српске народне партије подржаће овај и остале предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Изволите.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, евидентно је да ћемо се сви сложити да је здравство веома значајно за сваког становника наше земље и да је задатак свих нас да водимо рачуна, односно бригу о здрављу и здравственом систему. С друге стране, исто ћемо се сложити, да бисмо могли да остваримо један добар и квалитетан здравствени систем, потребна су и неопходна одређена финансијска средства.

Али има нешто што веома ретко спомињемо и о чему не водимо довољно рачуна. То је образовање и васпитање свих грађана и ми смо ту затајили. Наши грађани нису имали могућност ни кроз школски систем да се образују и да науче нешто о здравству. Раније смо имали један предмет, физичко и здравствено васпитање, сада видим да је избачен из образовног система и мислим да бисмо морали много тога да учинимо да будући нараштаји од малих ногу, код куће буду васпитавани и научени основним постулатима везаним за здравствено стање и за здравство. Са друге стране, министарство и његови тимови морају да крену од једног до другог места и да на лицу места кажу грађанима шта доноси који закон, шта су новитети и о чему мора да се води рачуна.

Био сам овог викенда на Тумби, у Црној Трави. Полагали смо венац палим борцима, грађанима Црне Траве, трећепозивцима који су дочекали бугарске снаге и поразили их у Првом рату, поразили их до ногу, онемогућили да наставе овамо према средишту Србије и тако велику помоћ указали нашим борцима. Надам се, министар ми је обећао да ће оне друге недеље највероватније доћи у Црну Траву па ће на лицу места са грађанима да поразговара и да види какво је њихово мишљење. Сада смо разговарали о донаторству органа; многи од њих нису ни знали шта је, има пуно заинтересованих који хоће да се укључе у ту акцију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Министри, даме и господо народни посланици, ево трећи дан како траје расправа у појединостима о Предлогу закона о људским ћелијама и ткивима, али истовремено трећи дан како смо ускраћени за драгоцено присуство представника странака бившег режима. Ево, уз неке ретке изузетке, празне су клупе, углавном, испред нас и не могу да се не питам шта је то важније за њих од присуства на седници на којој се расправља о овако важном закону. Која су то важнија посла која они имају у четвртак, у петак прошли, данас? Где су? Шта раде? Разумем да

је јул месец, разумем да је лето, да им је вероватно угодније и пријатније на плажама, на одмору, Балша је вероватно на Малдивима, Кена вероватно шета патице своје, Санда је у Риму, Милану, ко зна где, али то је крајње неодговорно.

Са друге стране, исто тако слушамо критике преко друштвених мрежа „Твитера“, „Фејсбука“ од истих тих људи који се нису удостојили да дођу на седницу Народне скупштине како је овај закон лош, како резултати Министарства здравља нису добри, а нема их да дођу овде да сучелимо аргументе и да тај свој став одбране у расправи.

Честитам вама, министре, на свим резултатима Министарства здравља о којима смо слушали свих ових дана у овој расправи. Желим да честитам и министру финансија Синиши Малом на резултатима које је потврдила Европска комисија пре неколико дана, где је још једном децидно наглашено да је Србија економски лидер на Западном Балкану и да је привредни раст Србије већи од свих земаља у окружењу али и од неких земаља чланица Европске уније. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић, по амандману.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Ја бих, наравно, имао право и на реплику с обзиром да је поменут председник, односно председница моје посланичке групе, али ...

(Председавајући: Не, не, имате по амандману.)

... Имам, али не треба, довољно је по амандману.

Дакле, да одговорим колеги Марковићу. Сваки посланик има право, као што има право да предлаже амандмане, какви год били, макар и бесмислени, очигледно са намером да се опструира дискусија, тако има право да реагује на то присуством или неприсуством на седници. Уопште није обавеза било ког посланика да полаже рачун и да објашњава зашто је ту и зашто није, осим ако је одсуство које се оправдава председнику или председавајућем Скупштини.

Дакле, ја говорим у своје име, ја сам ту. С друге стране, потпуно разумем оне који не желе ту да буду, јер ми већ, ево, три дана, чули смо и од уваженог колеге, три дана разговарамо и стигли смо до трећег члана на први закон. Дакле, очигледно се она пракса са подношењем амандмана који служе да се заправо не расправља о теми наставља, продужава, ја бих рекао на штету и самог предлога и самих предлагача.

Оно што је мотив овога пута, сем инерције ја бих рекао, то је жеља да се не говори о ономе што је најважније у овом закону и што је заправо најконтроверзније у овом предлогу закона, а то је та фамозна претпостављена сагласност. Ја сам о томе мало говорио прошли пут, био критикован и прозван од стране министра, али он заправо није одговорио на ту кључну дилему. То је оно што јавност занима и, морам признати, ја исто мислим да је требало колеге ту да буду, али то је моје мишљење. Кажем, они имају право да реагују, да бојкотују,

да директно или индиректно не желе да присуствују или, како они кажу, учествују у некој врсти фарсе.

Дакле, господо, све је лепо, и хваљење резултата Владе и похвала напретку у области здравства коју овде колеге излажу, мада грађани најбоље знају колики је тај напредак. Ја сам сам овде више пута похвалио или говорио позитивно о неким предлозима закона, као и о труду медицинских радника широм Србије, чак сам се и нашалио и рекао – ево коначно један закон који ћу моћи да не подржим. Нажалост не подржим, а не бих имао ништа против да се он подржи.

Поента је у томе, драге колеге, да ми имамо врло контроверзан предлог, који има своје аргументе и за и против, и драго ми је што и из редова опозиције има неких који то подржавају. Ја, просто, мислим, а и нека светска искуства о којима сам се распитао показују да увођење ове претпостављене сагласности где су сви грађани Србије обавезни донори не повећава аутоматски број донора. Штавише, понегде, у неким земљама чак је дошло и до смањења броја донора.

То је, рецимо, ствар о којој би требало да разговарамо овде и министар и ми са ове стране који имамо примедбе. Дакле, ја сам најдобронамерније, макар једним делом и у неком шаљивом тону, поменуо да би боља била једна акција, мотивациона, да се подрже, охрабре грађани да буду прави, стварни и добровољни донори органа, а не да се полази од тога да су сви донори осим ако се експлицитно не изјасне.

Тако да мислим да се господин министар мало огрешио, не само о мене него и о неке посланике опозиције, јер је све примедбе у том правцу дисквалификовао као нестручне или недовољно упућене. Ја сам питао, пошто породица има последњу реч – шта ако унутар породице дође несагласности? Каже министар – у том случају нема ништа од донорства. Али то не пише у овом предлогу закона. Дакле, то тако не стоји. У таквом закону који има неколико стотина страница могла се наћи која реченица, да се и то уведе.

Грађани су збуњени, грађани су мало, морам признати, непријатно изненађени овим предлогом. Ја нисам за то да се смањује број донора, ја сам за то да се он повећава; моја најдобронамернија примедба и јесте била да се оваквим законом, поготово у оваквој атмосфери, овакве поларизације, да кажем, узајамних оптужби... Значи ја, господине министре, вас нисам називао ни Доктор Смрт ни не знам како су вас све овде називали, врло сам с уважавањем говорио и о вама и о вашим сарадницима, и о вашим предлозима узгред буди речено, а добио сам нападе и дисквалификације.

Када сте ви сигурни, или када је предлагач сигуран и владајућа већина да је закон добар, па онда не би било потребе за таквим... И да сте сигурни да је он тако добар и да је неспоран. Није неспоран. Да, има у свету, има у Европи примера да се уводи и да је уведен, али не морамо ми увек бити већи католици од папе. Да, уведен је у Хрватској, Словенији и неким другим европским земљама, али

результати су далеко од тога да су неспорни, врло су дискутабилни. Уосталом, једна анализа Би-би-сија од прошле године показује да, без неких додатних мера, само увођење институције овог подразумеваног, односно претпостављеног донорства не повећава број трансплантација и број добровољних давалаца органа.

Дакле, то су ствари о којима би овде требало расправљати, а не да слушамо три дана како је стање у здравству добро и како је супер и како министар одлично ради. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Добро, полако, сви ће доћи на ред, листа је овде пуна.

Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 107, повреда достојанства.

Грађани су пренели део суверенитета на нас на непосредним, слободним демократским изборима. Наша обавеза према грађанима је да заступамо њихов суверенитет у овој скупштини. Нису бесмислени амандмани, бесмислени су народни посланици који не поштују вољу грађана и који овде не присуствују већ се негде погађају за следећу скупштину, ако изволе да изађу на изборе итд.

Повреда достојанства је учињена од особе која данима пропагира, врши пропаганду против овог закона. То је дозвољено. Али, да смо му ми усадили милионске ћелије као Лутрија Србије за време владавине Бориса Тадића, који му је усадио милионе, можда би колега посланик сасвим другачије разговарао. Пошто ми то нисмо урадили, пошто му нисмо усадили вишемилионске лутријске ћелије, он данима врши пропаганду против овог закона. То је његово право, али није његово право да наша залагања назива бесмисленим, да наше амандмане назива бесмисленим, тим пре што овде проводи десет пута мање времена него ја. Дође, нешто каже, изађе; то није заступање грађана. Данас је исто поступио. Значи, они долазе у сменама, пола сата, нешто кажу и изађу.

На крају, човек је чудо, медицински феномен. Пресаде се органи, пресади се ово, све су то достигнућа медицине, али још нико није успео да пресади националност, сем Ђорђа Вукадиновића званог Ђокава. Он је чак успео да пресади себи национална осећања других и зато је он за мене медицински феномен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу. Да ли желите са се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Мирко Крлић.

МИРКО КРЛИЋ: Члан 104, господине председавајући, који говори о томе да се народни посланик не може увредљиво изражавати о другом народном посланику, а наравно да је увреда за све посланике већине када се по овако важном закону, који заиста треба да уђе у свест наших грађана, говори да су наши амандмани бесмислени.

Ако је ишта у овој сали бесмислено, бесмислени су мандати оних који не могу да пређу ни два посто на београдским изборима. Е, то је бесмисленост, и то је неморал, и то је само једна чињеница да се улога народног посланика користи само за лично добро, иако је давно углед у кругу грађана изгубљен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Србислав Филиповић, повреда Пословника.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Повређен је члан 27, који каже да се председник Народне скупштине стара о примени овог пословника.

Молим вас да обратите пажњу на наступе народних посланика, како се обраћају једни другима, поготово како се ово што је преостало од те тужне опозиције, жалосне опозиције, како се обраћа члановима СНС-а и народним посланицима из наше посланичке групе.

Бесмислено за њих вероватно јесте подносити амандмане, зато што ми својим амандманима хоћемо и да покушамо да дамо неки допринос да закони буду још бољи и да, наравно, кажемо се оно што је добро и све што је афирмативно урађено у области здравства у Републици Србији у претходних шест година.

За њих је потпуно бесмислено подносити амандмане, али није бесмислено проводити лето у Риму и на попусту куповати бунде. Сад је ваљда зимска гардероба на попусту, лети, па им није бесмислено да се брчкају по плажама белосветским, али је бесмислено да седе у Скупштини, бесмислено је да воде једну праву и аргументовану расправу. За њих, наравно, није бесмислено да пљују и вређају Александра Вучића и СНС, а свака част, наравно, Влади Србије, која издржава све ово и која улаже десетине милиона евра и у нове клиничке центре, и у реконструкцију и обнову старих, и у Тиршову 1 и 2, и у све оно што чинимо, и у нову опрему, захваљујући којој се лече и наша деца и наши родитељи.

И зато, грађани Србије врло добро виде ово што седи прекопута нас и знају то да оцене на изборима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Филиповићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Право на реплику, Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Свашта је претходни говорник изрекао у покушају да невешто одбрани своју председницу, како је већ и сам рекао, Санду Рашковић Ивић, само није дао одговор на кључно питање, а то је – где је Санда Рашковић Ивић свих ових дана? Где је она? Где је у четвртак, где је у петак, где је данас? Шта је то важније од седнице Народне скупштине за народног посланика, који прима плату коју

плаћају грађани Србије? И, та плата није мала. Шта је то што је прече? Где је? Зашто кријете тај податак? Шта је проблем рећи – није ту, на одмору је, на плажи је? Зашто је проблем рећи?

С друге стране, рекао је како он није дужан да полаже рачуне. Не треба она, или ви у њено име, да полаже рачуне нама, било коме од нас. Она мора да полаже рачуне грађанима Србије који су је бирали, ако су је уопште изабрали. Али и да положи рачуне за још једну важну ствар, а то је што је променила страначки дрес у актуелном сазиву, у актуелном мандату. Дакле она је, колико знам, изабрана на листи ДСС или Двери или тако нешто, а онда је променила странку, данас заступа Вука Јеремића. Да има имало морала, требало би да поднесе оставку, требало би да врати мандат странци на чијој листи је изабрана, али очигледно је да питање морала и Санде Рашковић Ивић не иду заједно. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

Повреда Пословника, Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Члан 104, који се тиче и који регулише право на реплику. Ја се питам само, господине председавајући, шта треба да се изрекне овде да бих ја добио право на реплику. Али свеједно, дакле повређен је овај члан и образложићу вам зашто. Због тога што овде није тема присуство или неприсуство Санде Рашковић Ивић или неколико десетина других опозиционих посланика, него један закон који, поред низа добрих ствари и страна, има и неколико контроверзних ствари које су узнемириле јавност, или бар изазвале дилеме међу грађанима.

То где је сада овај или онај посланик заиста, кажем, није тема за расправу, нити ја у овом тренутку знам. Знам да је госпођа Санда Рашковић Ивић била уводничар, да је она говорила као шеф посланичке групе, и говорила је на почетку ове расправе. Али, заиста вам кажем, драге колеге, зар ви заиста мислите да треба неко да седи и мазохистички слуша ове амандмане?

Значи, ја ничим нисам увредио нити достојанство Скупштине нити посланика. Једина реч коју сам употребио јесте, и понављам је, да су амандмани бесмислени. То знају и они који их подносе, то зна и министар. Зато, питам вас – колико је усвојено амандмана, драге колеге? Колико је усвојено ових ваших амандмана? Сви су одбијени са истим образложењем, јер томе и служе, да само мало скрену пажњу са централне теме.

Наши, моји, три или четири амандмана су усвојена, наравно не ова кључна, за кључне ствари, него који су се тicali неких правно техничких ствари. Дакле, ми смо поднели пет, шест или седам амандмана, од тога су четири усвојена. Ево, видите сад ко подноси смислене амандмане, а ко подноси бесмислене амандмане.

Још нешто, овде има врло мало представника опозиције и врло пристojно говоре, част неким изузецима када то није тако. И вама је то тешко, и колегама је то тешко да прогутају. Па шта ви хоћете? А када нема опозиције, онда кажу – што

их нема да сучељавамо мишљења? Како да сучељавамо мишљења када на моју једну благу дискусију, критичку, и завршавам тиму, крене десет рекламација Пословника и плус још неколико реплика? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вукадиновићу.

Ви сте затражили да рекламирате повреду Пословника. Имали сте право на реплику – ја бих вам дао, верујте ми – поменути сте, али не могу ја да вам понудим, него ви то да затражите.

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 108, 109. и члан 103. Не тражим да примењујете меру из члана 103. ст. 7. и 8; признајем, некад бисте је могли применити и према мени. Али опет сте допустили реч мазохизам. Кога ми овде мучимо?

Ево, господин министар је ту, замислите да у Клинички центар Србије не дође 20% медицинских сестара данас на посао, да не дође 20% особља. Замислите да у неку фабрику не дође 20% људи, где свако има неки свој задатак и свако треба да угради по један део. Ја и Скупштину видим као збир радних места. Политика је такође неки производ, који треба да буде упакован не само од стране власти већ и од стране опозиције, да се и њихове примедбе узму у обзир.

Ја не видим да је мазохизам то што смо ми предложили амандмане па они треба да седе у сали и да стигну на ред као и ми. Колико ми можемо да поднесемо амандмана, толико могу и они. Има конструктивни део опозиције, који то своје право користи, и има ови који, како то каже мој колега Атлагић, луфтигузају негде по граду. Дакле, велика је разлика између нас који седимо на својим радним местима и оних који то не чине.

Такође, ничим он није заслужио реплику. На повреду Пословника, господине председавајући, не постоји реплика. Дакле, то је могао уколико је нека редовна дискусија била, али ја знам да је овде била серија повреда Пословника, указаних три или четири пута.

Дакле, не очекујем да о медицини човек зна кад он лечи влашком магијом. Два крила слепог миша, једна креста петла, две длаке, једна чачкалица – е, то је његов домен у медицини. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

У складу са чланом 112. Пословника, одређујем паузу од једног минута и настављамо после тога даље са радом. Хвала.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Чарапић.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, ових дана када расправљамо о сету закона из области здравства, имајући у виду све што смо постигли управо у тој области, некако ми се намеће потреба да подсетим своје колеге и грађане Србије колико пута смо само чули од претходног режима – равномерни регионални развој. За претходни режим је равномерни регионални развој био фраза за сакупљање јефтиних политичких поена. Отпуштање радника, затварање фабрика, урушавање здравства и свега онога што је могло да се уруши никако се не може назвати ни развојем ни равномерним регионалним развојем.

Међутим, данас ако се осврнемо око себе и ако реално сагледамо ситуацију на територији читаве наше Републике Србије, видећемо шта заправо јесте равномерни регионални развој. То заправо јесте и отварање фабрика, нових радних места, улагање у здравствени систем, реновирање и опремање школа, изградња путне инфраструктуре на територији читаве републике итд.

У претходним данима колеге су износиле шта је све урађено у здравственим установама широм наше Србије и ја сам у својим излагањима изнела пар примера.

Сада ћу се осврнути на Дом здравља у Куршумлији, шта је заправо тамо урађено, зато што управо долазим из те општине. Наиме, локална самоуправа, на челу са СНС-ом, на годишњем нивоу издваја осам милиона динара за текућу адаптацију Дома здравља. Такође, локална самоуправа у сарадњи са Европским прогресом је финансирала изградњу лабораторије у општини Куршумлија, што је знатно олакшало живот мојих мештана, зато што за захтевније лабораторијске анализе више не морају да иду даље из Куршумлије него све могу урадити у самој општини.

Дакле, све оно што данас радимо, радимо у најбољим интересима грађана Србије, радимо да побољшамо систем здравствене заштите, а на то се и односи амандман који сам поднела. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Чарапић.

По амандману реч има Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Хтео сам да кажем да се ја заправо слажем са овим текстом који је колегиница изговорила. То је врло добар апел који се тиче равномерног регионалног развоја и у сваком случају га подржавам, само он, нажалост, нема везе са темом, нити са овим законом нити са оним о чему је овде реч.

Извињавам се колегиници, ја сам се на њу надовезао и она је заиста сувисло и врло смислено говорила о потреби равномерног регионалног развоја, као што већина нас овде, верујем, мисли, али наглашавам, то нема везе са Предлогом закона нити са амандманима, и то сви ви који подносите амандмане знате, као и Министарство.

Зато питам поново колико је ваших амандмана усвојено из овог пакета, из овог сета на прва четири члана првог закона. Не, они служе само томе да се не чује глас опозиције, није битно да ли је слаб, да ли је паметан, глуп итд., да се не чују критичке примедбе на овај закон.

Због тога не желим да одговарам неком од колега претходних, ако се то може звати колегама, који сваку дискусију, сваку тему, којима ништа није свето, користе само за дисквалификације, нападе, личне увреде и то им је, вероватно, задатак у овом парламенту. А опет, они рачунају на то да људи неће да се спуштају на тај ниво и у то благо и онда зато пролазе без одговора и без реплике. Поготово нећу када је тема овако важна и сваки драгоцен секунд који имам на располагању још као председник посланичке групе желим да искористим да се вратимо на основну тему и на забринутост грађана у вези са неким деловима овог закона.

Мислим да министар и колеге из владајуће већине имају обавезу те дилеме да отклоне, као што и ми сви заједно имамо задатак да чинимо све да буде више добровољних донора, али не да се то ради на начин да се каже – сви сте донори, сви сте даваоци органа потенцијални, а ако нећете, онда се писмено изјасните. То је кључна тема овога, то је оно што грађане занима, не наша препуцавања и ситне или више или мање духовите опаске.

Просто сматрам да не би било лоше да сама Влада и господин министар убади разјашњење, рецимо, у оном делу који се тиче обавеза, односно тога да је последња инстанца ипак породица, да се то спецификује. Рекао сам – шта ако један члан породице, рецимо, подржава, а други члан породице не подржава, на пример, донорство органа? Ко је ту пречи, да ли је важнији један брат или други брат? Ви сте рекли – довољно је да се било ко супротстави. Породица је, или сродници, доста широк појам, поготово у Србији. Дакле, морало би се то спецификовати и прецизирати, с једне стране.

С друге стране, рекох, ви сте се показали и владајућа већина врло убедљиво, махано је процентима колико је власт освојила и колико опозиција има на, не знам, председничким и градским изборима. Да, то су стварно лоши проценти и стварно су сами или смо сами криви због тих лоших резултата, али ви се хвалите да имате 40, 50 посто или чак и 60, по неким истраживањима. Дакле, хајде делујте онда на своје гласаче, делујте на својих 700.000 чланова. Нека се они добровољно упишу као донори па неће бити потребе да сви грађани Србије буду аутоматски донори док не кажу супротно. Значи, ево, покрените ту акцију.

Колега Мартиновић је својевремено рекао да ја никог не представљам овде. Ево, ја кога год мало, слабо представљам, ја бих се такође укључио у ту акцију и позвао. Наравно, не желим да кажем да је све у овом закону лоше, али ова ствар јесте лоша. Изазвала је забринутост у јавности, изазвала је контроверзе и мислим да ће резултирати, као у неким деловима света где је уведена ова сагласност, претпостављена или подразумевана сагласност, где се не само није повећао, већ се чак смањио број донора, као у Бразилу и још неким земљама. Тамо где је било праћено неким другим акцијама, паралелним акцијама, резултати су били много бољи и онда се повећао број трансплантација и број добровољних донорства.

Дакле, мој апел – избаците ову подразумевану сагласност, или претпостављену сагласност за добровољне даваоце органа, а покрените широку и свеобухватну акцију у друштву којом би се тај број донорства повећао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вукадиновићу.

Реч има министар др Златибор Лончар.

Изволите, докторе Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Овај закон никакве везе нема ни са позицијом ни са опозицијом, молим вас само да то схватите. Од овог закона, и у њихово име причам, много очекују и зависе више хиљада људи, плус њихове породице, и заинтересовани су људи који раде у здравству.

Закон је дуго доношен. Као што ви кажете, има нејасноћа. Има више оних који су рекли, а ви се бавите као истраживањем или шта знам, да је ово требало много раније да се донесе. Ако ћемо пажљиво, и да причамо чињеницама, да занемаримо опозицију и позицију, дуго рађен, укључени наши најстручнији људи, одрађена јавна расправа, гледали моделе, искуства других, увек ћете наћи неки модел, неко искуство које вама може да послужи за нешто. Како ми да се поредимо са Бразилом а да се не поредимо са ту првим неким комшијама, Словенцима, Хрватима и осталима. Хрватска првак света у трансплантацији, има исти, односно сличан закон, Словенија одличне резултате.

И сад, одреде наши најстручнији људи, одреди струка, којој верујемо, која желимо да то ради, и кажемо, ту дилему ја вам разјасним још прошли пут, да тачно постоји списак – отац, мајка, син, ћерка, брат, сестра. Значи, све вам лепо пише. Било ко од њих да каже не – не. Не вага се уопште. Ја вам објасним то, два пута сам вам већ то објаснио. Значи, крајње јасно, не само вама него свима. Али људи, да ли ви мислите да треба неко на овом закону да вара? Да ли треба неко на овој ствари да вара? Па знате шта кажу људи – па онда сигурно неко полази од себе, све му је превара, све му је криминал, све му је ово. Ако неко на овоме треба да вара, а нечији живот зависи од овога, ми немамо решење за то, онда ће неко и да нас убије да би преварио.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите, колега Јовановићу.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Наравно да говорећи о овом амандману морамо да испољимо нешто друго, а то је да забринутост код грађана стварају они који овај закон доживљавају као нешто што је супротно циљу овог закона и супротно интересу оних две хиљаде пацијената и још много других потенцијалних пацијената којима овај закон треба. А овај закон и те како има правно утемељење. Без обзира колико се правна струка можда мимоилазила, кажем можда, овај закон има велико правно утемељење. Прво, што је компатибилан Закону о наслеђивању, друго компатибилан је са Породичним законом.

Министар је дао објашњење и ја ћу га само са правног аспекта проширити. Ради се о томе да наследници као универзални сукцесори, а то су сви наследници у првом наследном реду и отац, који је у другом наследном реду, и мајка, која је у другом наследном реду, деца, која су у првом наследном реду, могу да оспоре претпостављену сагласност. Било ко од њих да оспори ту претпостављену сагласност, више сагласности нема. То Закон о наслеђивању врло јасно говори. Онда долазимо у једну фазу демагогије, класичне демагогије – па шта ћемо уколико се неко не сагласи? Па јасно је шта ћемо ако се неко не сагласи.

А да ли је то сад мотивисано да се заиста код грађана створи забринутост на вештачки начин, импровизацијама, јако лошим тумачењима закона, то не смемо да дозволимо. Одавде из Скупштине треба да изађе врло јасна порука, да је ово искључиво у интересу пацијената, да је ово искључиво у интересу потенцијалних, мимо две хиљаде оних који то и те како нужно очекују, и да ми морамо да подржимо одредбе овог закона безрезервно. Зато ће и посланичка група СПС гласати за овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Реч има Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Хтео сам поводом овога што је рекао министар.

Ја подржавам ваше разјашњење, мислим да је и боље да ви то разјашњење, само би било добро да се тако и експлицитно каже, поновите више пута, барем онолико пута колико смо овде чули ове, као што рекох какве већ, фантомске и бесмислене амандмане.

Исто тако, немам ништа против, далеко од тога да ми је циљ да ловим неке политичке поене. Па немојмо да смо деца, немојмо толико да се игноришемо и да не слушамо шта кажемо. Ја сам више пута подржавао предлоге и похвалио предлоге које је баш овај министар овде доносио у Скупштину, или сам чуо од колега да нису лоши или да увек може мало да се делује. Овде имамо нешто што је спорно и што не можемо у име, тако је, саборности и неке опште добре атмосфере преко тога да пређемо. Постоје и етички, постоје и филозофски неки

аргументи, па и, право да вам кажем, психолошки када је реч о грађанима земље Србије, који говоре о томе да ту треба бити опрезан. На то сам само алудирао.

Рекао сам и то да је заједнички интерес да се повећа број донора. А да ли је на тој конструктивној линији моја дискусија или су дискусије оних који користе сваку прилику да дисквалификују мене лично бесмисленим увредама, који причају о влашкој магији, који вређају неке људе који нису овде у Скупштини, помињу Ђиласа, Јанковиће, овога или онога, Јеремића, убацују теме које никакве, Шабића, значи Повереника за информације? Значи, ко од нас овде конструктивно говори? Ја који вам наводим примере и кажем – будимо опрезни, нису увек довољно добри резултати чак и ако уведемо то обавезно или претпостављено и подразумевано донорство.

То је идеја моје дискусије и то је моја конструктивност. Али због те конструктивности ја трпим овде и прелазим преко врло, верујте ми, могућих и врло ефектних одговора на разне глупости, безобразлуке које овде слушам на свој рачун, не желећи да ову важну тему, важну дискусију, слажем се вама, која се тиче живота грађана, али се тиче и људских права свих других грађана. Ја просто сматрам да се овде индиректно мало угрожавају и повређују људска права милиона других грађана тиме што се полази од тога да је сагласност подразумевана а ти, ако нећеш да се сложиш, потпиши да се не слажеш. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вукадиновићу.

Реч има др Златибор Лончар, министар.

Изволите.

Да, видим. Извињавам се, прво министар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Ја мислим да смо се разумели, да стварно више нема те дилеме око тога да, кад један од наведених чланова каже не, нема сагласности.

Да разјаснимо још једну ствар, да грађани знају, пошто сам видео да се потенцира да ви можете некога да одредите да би његов орган могао да одговара неком другом. Да само поновимо процедуру. Кад неко да сагласност и када тада уђете у процедуру, када тај орган се припрема за трансплантацију, тек тада се, после сагласности, ради типизација тог органа и потенцијалног примаоца и тек тада може да се утврди да ли одговара тај орган том примаоцу. Пре тога нико на свету, док се не уради типизација, не може да зна да ли некеме одговара орган. Нити је довољна само крвна група нити било шта. Молим вас да разјаснимо то. Молим вас да се не плаше људи, да као нашли су некога, има исту крвну групу, даће му орган. Процедура почиње тек после сагласности. Пре тога нико не може да узме неком орган, да уради типизацију или било шта. Ради се у специфичним условима.

И, да кажемо, алтернативно решење, да неко не жели да укључује мозак у све ово и да му се не свиђа, и да не жели да помогне, истог секунда, ако овај закон буде изгласан, истог секунда на парчету папира... Неко је помињао нотара, неко

је помињао додатне трошкове, нема никакве везе. Истог секунда на парчету папира напише ја, тај и тај, не желим да будем донор, ставите ме у те болнице где се то ради, или дође усмено у Завод за биомедицину и да писмену изјаву, потпише да неће и скратимо све муке. Свако ко жели, истог дана кад ово заживи оде и реши тај проблем ако га то мучи, ако ту има било какву дилему.

Из поштовања према свим тим људима, вређајте ме колико год хоћете, ја вам на овом закону нећу одговарати ништа. Овде се ради о људским животима, они су ми много битнији од ваших увреда. Наставите слободно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Још једном желим да се надовежем на министрове речи, да сугеришем народним посланицима да стварно не вређају једни друге.

Колега Вукадиновићу, не можете ни очекивати другачију реакцију ако говорите да је нешто бесмислено, да је нешто глупо од стране других народних посланика, а да не говорим од председнице ваше посланичке групе. Погледајте мало шта пише и како пише. Наравно да је и нормално и логично да људи одговарају на то.

Маријан Ристичевић, повреда пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, рекламирам члан 107, право народних посланика је да буду за и против овог закона. Право је да коментаришу закон, али сходно неким нашим правилима унутра. Не можете рећи да су амандмани бесмислени, и то више пута. Говорити о безобразним коментарима на његов рачун.

Ја господину Вукадиновићу нисам дао никакав безобразан коментар...

(Председавајући: Обраћајте се мени, молим вас.)

Члан 107. Рекао сам вама да њему нисам, дакле нисам се њему лично обратио већ вама.

Дакле, ја не верујем да су то безобразни коментари ако неко каже да је он покушао да буде заступник влашке националне мањине и да је био други на листи влашке националне мањине. Ево, господин Мартиновић и ви то свакако знате. То је истина. Говорити истину у овом парламенту није прекршај и није безобразлук.

Број два. Он је од Бориса Тадића, у његово време, од Лутрије Србије, од оне госпође – је л' тако, господине Мартиновићу? – добио 2.400.000 динара.

Да ли је безобразлук рећи истину? Ја мислим да није. Безобразлук је рећи да су нечији амандмани бесмислени. Не постоје бесмислени амандмани, то одбори одмах уклоне. Постоје бесмислени посланици, који уместо да раде свој посао, они иду и поткопавају државу. Вредни као кртице. Поткопавају државу. Раде за државу, ал' не могу да утврдим коју. Е, то је безобразлук, то је бесмислено, а није бесмислено подносити амандмане. Промовишите колико хоћете и себе, што је његово право, које је истоветно као и право свих других народних посланика.

На крају да кажем, штета што се зли језици не пресађују и не извозе, он би био озбиљан извозни потенцијал ове земље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу. Да ли желите да Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Александар Мартиновић прво има право на реплику, па Ђорђе Вукадиновић. Зоран Живковић је пријављен.

Жива расправа, морамо бити стрпљиви.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, ја уопште нисам изненађен дискусијом господина Вукадиновића.

Српска опозиција, односно оно што је од ње остало, та тзв. грађанска, односно европска опозиција добила је свог новог лидера у лику Драгана Ђиласа. Окупио их је на Златибору, деле мандате које још нису ни освојили, и зато их нема у Народној скупштини.

Оно што господин Ђорђе Вукадиновић ради, ради по задатку, ради по задатку новог шефа тзв. грађанске опозиције у Србији, Драгана Ђиласа. Мало воде кампању против радних места, мало воде кампању против инвеститора, па онда воде кампању против ауто-путева; сад воде кампању против лечења људи и против трансплантације органа.

Дакле, то је њихова политика. Све у Србији приказати као лоше, све у Србији приказати као негативно, плашити народ како ће неко да хвата људе по улицама и да им узима органе.

То радите по свим друштвеним мрежама. И нису грађани Србије узнемирени, него ви покушавате да унесете немир међу њих ширећи лажне информације. Причате о томе како се не зна који су то чланови породице, па наводно породица у Србији је широк појам...

Све је дефинисано, господине Вукадиновићу, у члану 23. закона, само је ствар у томе што ви тај члан или нисте прочитали или намерно прећуткујете грађанима Србије шта у том члану закона пише. Таксативно су наведени чланови породице који могу да се успротиве узимању органа.

Само ви машите рукама. Не знам шта вам то значи, можда сте огладнели. Ево, још мало је време ручку.

Дакле таксативно су наведени чланови породице који се могу успротивити пресађивању органа. А ви само наставите даље да водите кампању против фабрика, против ауто-путева, против здравља људи; СНС ће вас и на наредним изборима још убедљивије тући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мартиновићу.

Право на реплику, Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Без обзира колико је ово била мучна расправа, мислим да је чак и она кориснија него слушање оних амандмана, оних песмица које овде представници владајуће коалиције непрекидно већ три дана изводе.

Али, шта да вам кажем, постоји нешто што је спорно. Не узнемиравам ја јавност, мене људи заустављају на улици, таксисти, и питају.

Слушајте, немојте имати илузије, не бисте се ви овде нервирали тако на моју благу и конструктивну критику да вас нешто не жуља. Вероватно и вас питају о чему се овде ради.

Али, кажем, треба да нам буде заједнички циљ, али ја нисам сигуран да ће том циљу допринети ако се промовише на начин на који се и како се бори за њега господин Маријан Ристичевић у свакој својој реплици. Мени је тешко да њему објасним да је мени посао да истражујем јавно мњење.

У овој његовој, Ристичевићевој и Вучићевој Србији председник одлучује о томе шта ће и ко ће добити донацију или посао. Постоје неке друге институције у неко друго време, а надам се да ће опет бити неко друго време да ипак постоје органи који о томе одлучују.

Дакле, мени је посао да истражујем јавно мњење, као што је посао господину Ристичевићу да треба да копа или оре земљу, а то не ради и вероватно за то није способан него добија донације као млади и напредни пољопривредник од овог министарства и од ове власти и зато прича то што прича. А ја сам врло конструктивно овде говорио, више пута хвалио амандмане и предлоге господина министра.

Не знам где сте ви, господине министре, чули да вас ја вређам? Ја вас ничим нисам увредио, ни данас нити у претходним дискусијама. Неки други су вас вређали, ја нисам. Нисам помињао све те епитете и атрибуте којима вас часте. Уместо да ми захвалите на томе, ви мене заправо вређате и нападате и подржавате оне који то исто чине.

Мени, господине Мартиновићу, нико не наређује и не издаје директиве, поготово не Драган Ђилас, поготово не знам ко из опозиције. Ја говорим овде по савести. Понекад су ми чак и пребацивали што нисам био довољно критичан према неким предлозима. Ја сам сматрао да су били у реду и подржао сам их. Овај не могу и нећу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колега Вукадиновићу, сад сте изазвали низ реплика. Рекли сте да нећете да увредите. Ево, прво Ристичевића увредисте.

Маријан Ристичевић, право на реплику.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, не постоји моја Србија. Постоји Србија коју ја волим. Србија њива и шљива. Србија којој сам ја посветио 60 година. Ја нисам хирург, ја из Скупштине не могу да се вратим да оперишем. Ја нисам ни аналитичар, нисам ни новинар, нисам истраживач

јавног мњења. Тамо неки Влах је све то. Дакле, ја не знам колико тих Влаха има у једном Влаху. Значи, сам о себи пише, сам себе истражује, сам о себи извештава, сам себе представља, као што је рекао, иако припада овој групи Ђилас и Јеремић.

Дакле, ја сам пољопривредник и користим субвенцију у пољопривреди сходно закону као и сви други пољопривредници. Ако је грех орати и купити трактор, ето, ја сам лопов и ја сам грешан. Ја сам лопов и ја сам грешник зато што нисам луфтиканер и зато што сам купио трактор и орем земљу. То сам радио и пре него што сам био народни посланик. Хоћу да користим ову земљу. Нећу да будем, као што он каже, луфтигуз. Нећу да идем да хвалим овога-онога, нећу да идем на листу тамо неког мишобацача итд. па да се после одричем њега. Хоћу да служим својој земљи на начин на који ја то умем, да орем земљу. Мислим да није грех.

Грех је купити, рецимо, јахту, отићи на Малдиве, грех је купити стан у Бечу, грех је засадити кобајаги виноград за 525.000 евра па продати виноград и све то. Али ја господину ништа не могу да замерим. Он мене назива „колегом ако се то тако може звати“. Ја њих не могу звати колегама. Да бих их звао колегама, они би морали бити присутни овде, а пошто нису, мој савет му је да се опет пријави код Тадића на лутрију, да се опет кандидује за 2.400.000, јер он је познат по томе да не купује срећке а добија. Мораће дуго да сачека да се Тадић, Ђилас и Јеремић врате на власт.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Право на реплику др Александар Мартиновић, на помињање председника политичке странке.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Медијска и политичка мафија оличена у Драгану Ђиласу, Шолаку, Вуку Јеремићу нашла је неколико посланика у српском парламенту који нису још увек отпутовали на море да овога пута воде кампању против трансплантације органа, да на друштвеним мрежама Народну скупштину представљају као „жуту кућу“, да народне посланике који ће да подрже ове предлоге закона пореде са Тачијем и са Харадинајем.

Грађани Србије врло добро знају по чијем налогу и по чијем задатку ви то радите. Можете ви да се правите невешти колико хоћете, јасно је да је овде на делу кампања не против овог или оног народног посланика, не против ове или оне странке, укључујући и СНС, овде је у питању кампања против државе Србије.

Оно што мене грађани Србије питају то је колико ћемо још имати нових радних места, да ли ће још неко место у Србији добити нову фабрику, да ли ћемо још успети некога да запослимо. То је оно што интересује грађане Србије. А грађани Србије имају пуно поверење и у Министарство здравља и у здравствени систем Републике Србије.

Што се тиче ове бесмислице коју сте изговорили, да председник Републике Александар Вучић, како ви кажете, одлучује о донацијама, прво, нису донације.

Нису донације него су субвенције, а субвенције за трактор у тој диктаторској држави којом диктаторски управља Александар Вучић добио је и потпредседник партије Вука Јеремића, Мирослав Алексић, кога ових дана не виђам у Народној скупштини, вероватно зато што по Златибору заједно са Ђиласом, Јеремићем и Шолаком дели мандате које треба да освојите на неким наредним изборима.

Желим вам пуно среће на тим изборима, само имате један мали проблем, морате да убедите народ да гласа за вас који радите од 10.30 до 13.00 часова.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Мартиновићу.

Ђорђе Вукадиновић по амандману.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Право на реплику. Немам право на реплику? Добро, хајде нека је и по амандману, мада мислим да бих имао права на реплику.

Не ради се овде о Златибору и о мандатима, господине Мартиновићу. Ради се о једном важном закону, који ви, као и све друге законе, и важне и мање важне, овде девалвирасте својим, понављам, бесмисленим амандманима да се не би чула једна мала реч критике или сумње коју ја или неки грађани или неки посланици...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Истекло је време ваше посланичке групе. Хвала.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Захваљујем.

Вредело је чекати ових пола сата од пријављивања.

Ја сам рекао на почетку расправе, у начелној расправи, да ћу подржати овај закон зато што је он добро преписан из добрих искустава и у окружењу и из неких других држава и рекао сам да не мислим да је то ишта лоше, да мислим да треба да буде обичај да се добре ствари примењују код нас и да ако хоћете да кажете препишују или се доводе у облик који је примењив у нашем друштву.

Наравно да овај начелни пристанак на донорство је нешто што ће да омогући много већи број донора, много већи број органа који ће кроз процедуру, ја имам поверења у лекаре... Немам поверења у ову власт, али имам поверења у лекаре да ће они радити свој посао како ваља и да ће грађани Србије имати користи од свега тога.

Нисам сигуран да могу да разумем ни колеге из опозиције који су против овог закона, али исто тако не могу да разумем ни власт, која на овакав начин један добар закон, понављам, срозава начином како се води расправа у Парламенту о овом закону.

Наравно да су бесмислени амандмани које дају посланици власти. Ако грађани, наивно, гледају ову седницу и чују информацију да су посланици власти поднели 100-200 амандмана на закон који предлаже њихова влада, наравно да је први логичан закључак да тај закон не ваља и да мора да се поправља, а ја мислим да није таква ситуација. Неке козметичке измене су потребне, више ради објашњавања неких чланова, али суштински је то добар закон. На овакав начин

сви се питају – чекај, зашто дају толики број амандмана на закон који је добар, и то дају ови њихови?

Други ниво бесмислености је у томе што се овде води стално једна прича о савршеном стању здравствене заштите у Србији, што, наравно, није тачно. И није за то крива само ова власт. То лоше стање траје јако дуго и свако поређење са стањем здравствених система, а то смо чули овде, у ЕУ је потпуно бесмислен. Нажалост, без обзира на напоре највећег броја лекара који раде, и осталог медицинског особља, у нашем здравству, наше здравство је ближе нивоу афричког него европског. Имате и у Африци државе где је здравство добро организовано, тако да...

Али то није нешто око чега ми треба да пребацујемо једни другима, него треба да се ради да се створе услови да здравствена заштита буде боља у Србији. Да ли је она постала боља тако што су смањене плате лекара пре две године, три? Наравно да није. Колико је лекара отишло из ове земље, и медицинског особља другог, због само те ствари?

Да ли је можда требало наћи бољи начин како интегрисати војно здравство у цивилно здравство а не правити, рецимо, поред огромне Војне болнице у Нишу нову зграду Клиничког центра у Нишу, која није довољно опремљена? Боље да су те паре које су дате за цигле, а да се ушло у адаптацију Војне болнице, да је то уложено у опрему, у лекове, у додатну едукацију свих лекара.

Како можемо да кажемо да је систем здравствене заштите добар у једној земљи ако сваки дан, било на друштвеним мрежама, било где да се окренете видимо десетине, стотине позива да лечимо децу СМС порукама? Како неко озбиљан може да каже да је то одраз доброг здравственог система? Наравно да није, али ајде да превазиђемо бар један корак у томе да идемо ка нечем бољем, а то је да, кад се деси, случајно, игром случаја, врло ретко, скоро никада, али ево, десио се један солидан предлог закона од стране власти – зашто то мора да се поквари оваквом расправом која се води у Парламенту?

Пребројавање ко је ту а ко није, па погледајте своје редове. У клупама власти нема ни 100 посланика, а колико се сећам, ваша већина је 150 и нешто. Па где су ти посланици власти? Јесу ли и они на мору? Неки јесу, вероватно. Да ли је нормално да неко оде на море? Наравно да јесте. Али то није тема. То је тема за пребацивање у биртијама, на бувљим пијацама, ко је какав и ко је где итд., а озбиљни људи би требало да седе у овом парламенту и да се баве суштинским стварима.

Према томе, још једном, без обзира на катастрофалну расправу о овом закону, ја ћу гласати за овај предлог закона и посланици посланичке групе којој још увек председавам ће гласати за овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Живковићу.

Реч има др Златибор Лончар, министар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Мислим да ниједног момента нити ја нити било ко овде није рекао да је наш здравствени систем савршен. Наш здравствени систем није савршен. Зауостављено је његово пропадање и кренуло је да се гради, да буде бољи. Може да буде добар; оно што причам, понављам, у наредних пар година, за три године може да буде лидер у региону. Поредити наш систем, у том смислу који сте рекли, са западним системима... Само има једна разлика, у западним системима нема овога што имате овде, бесплатно здравство. Све се плаћа.

(Зоран Живковић додацује.)

Само секунд.

Овде имамо вид здравственог осигурања који плаћате и са здравственом књижицом идете и добијете све услуге које постоје. Значи, причамо о том виду. Најближи неки метод, не метод него..., који имамо, то је обавезно здравствено осигурање које подразумева да имате два прегледа годишње, и то одређених прегледа – ЕКГ, снимак плућа, анализа лабораторије. Све остало, ван тога, ви морате на лицу места да платите. Да не причам о другим осигурањима, о којима смо причали, која су изузетно скупа, да људи тамо до лекара не могу да дођу, не могу да их виде ни на телевизији. Значи, мислим да то људи у Србији који су игде путовали, видели, чули, били код некога, апсолутно знају.

Али такво наше здравство, какво јесте, хоћемо да одржимо док не ојача држава, док не буду веће плате, док не буде свега. Улажемо у њега да остане на овом виду који јесте, да омогућимо грађанима да не морају да издвајају додатни новац за то. Али такво какво јесте, наше здравство без наших људи не би могло да функционише, односно много теже би функционисало и здравство у Црној Гори, и здравство у Републици Српској, здравство у Македонији да не дајемо наше екипе, да не набрајам области – за неурохирургију, кардиохирургију и за остало. То су чињенице које су данас, истог секунда проверљиве.

Скрећем пажњу људима за СМС поруке. Постоји буџетски фонд. Да ли је нешто сумњиво када се не јавите на буџетски фонд, који има довољно новца да вам плати да идете негде у иностранство, него организујете нешто а да нико не зна шта, где се не појављује ниједан лекар да објасни и да каже о чему се ради? Обратите пажњу и на то, драги грађани.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

(Зоран Живковић: Реплика.)

Добићете право на реплику, наравно.

Прво Александар Марковић, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 107, достојанство. Бувља пијаца, бесмислени амандмани и шта смо већ све чули малопре. Знате како, пијачар увек прича о пијаци, то је његова тема.

С друге стране, ове оптужбе долазе од посланика који је већ свима у Србији познат само по безобразлуку, између осталог и по безобразној и бахатој вожњи.

Мене је запрепастило, сви медији су то пренели, ја ћу само цитирати један лист, у питању је „Ало“, да није демантовао уопште да је пре неколико дана изазвао готово инцидент зато што је, како наводи „Ало“ – Зоран Живковић вози пијан по Београду и испушта чудне звуке.

Крстарење градом започео је у Сарајевској улици, где је возио преко пуне линије, па је кренуо ка центру Београда. Затим је скренуо у Бирчанинову, где није могао да исконтролише ауто па му је „ајкула“, чувена „ајкула“ коју вози, кренула у рикверц.

(Председавајући: Колега Марковићу, није тема вожња господина Живковића.)

Да би потом, док му је аутомобил био насред улице, прилегао на волан и задремао, а онда из свег гласа урликнуо. Дакле, то пише „Ало“.

Претходни говорник се није удостојио да демантује. Иако постоји снимак, видео-снимак целе те вожње, иако постоји слика како спава за воланом. И ми од таквог једног човека данас трпимо неке увреде и критике. Молим вас, заиста мислим да је требало да га опоменете. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Србислав Филиповић, повреда Пословника.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући. Члан 27.

Када се господин Живковић, ако се то што је он може назвати господином уопште, усуди да помене стање у здравству и да каже како је стање у здравству Србије лоше, онда треба да се погледа 12 година власти у којој је био у Републици Србији, па и време док је обављао функцију премијера, какво је тада било стање у здравству. Зашто један једини евро нису улагали у обнављање клиничких центара? Зашто они нису направили нов, најмодернији, најсавременији Клинички центар у Нишу као што је направила влада СНС-а? Зашто они нису уложили милионе евра у нове апарате? Зашто они нису путем буџетског фонда омогућили грађанима који имају здравствени проблем да се лече?

То су све питања на која он прво треба да одговори па да каже нама – е, лоше је стање у здравству. Много је боље. У то време када су они обављали власт у Републици Србији, и вршили власт, Србија није постојала на здравственој мапи у свету. А за време Златибора Лончара, Александра Вучића и СНС Србија се вратила на ту мапу, светску мапу. Србије данас има на тој мапи. Није међу првима, није међу најбољима, али постоји. До јуче нисмо постојали. Преко 40 година нико није улагао један једини цент у Клинички центар Србије, није га довршио.

Имали сте сјајну прилику тог 5. октобра да нешто урадите, да нешто покренете. Много тога сте продали, много милијарди сте узели и покрали из

приватизација. Да сте само једну милијарду уложили, много боље би било стање у здравству. Али не, много је боље вама, вашим пријатељима и вашим тајкунима.

То се данас променило. У Србији много боље данас јесте оним људима који имају где да се лече, како и од чега да се лече. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Јелена Жарић Ковачевић, повреда Пословника.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући. Члан 103. и члан 108.

Слушали смо овде о бесмисленим амандманима. Мислим да није у реду причати за амандмане других колега да су бесмислени или вређати друге посланике на такав начин. Посланици СНС-а овде раде свој посао, за разлику од колеге Живковића, кога нема на седницама Народне скупштине.

Уопште не значи да је предлог лош ако посланици СНС-а подносе амандмане на неки предлог закона. Мени је жао што дозвољавамо такву замену теза и мени је жао што колега Живковић није био овде да чује шта сам ја причала у јављањима по амандманима и до које мере сам ја чињеницама и изношењем аргумената хвалила здравствену заштиту у Нишу. Такође, морам да кажем и морам да поновим то да је он једини посланик који је овде у Народној скупштини рекао да Нишу није потребан клинички центар. Дакле читавом том делу Србије није потребан клинички центар. Дакле људи уопште њему нису важни.

Мени је, са друге стране, драго што је он то рекао, јер је показао како је пао са власти, какав је био док је био на власти и какав би био кад би поново био на власти. Дакле, грађани га уопште не би интересовали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Жарић Ковачевић. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Колегиница Љиљана Малушић, повреда Пословника.

(Љиљана Малушић: По амандману.)

По амандману? Онда ћете морати мало да сачекате.

Маријан Ристичевић рекламира повреду Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, рекламирам члан 103. и члан 107.

Ја допуштам, господине председавајући, да будете толерантни, али немојте превише. Ценим и то што мој колега пољопривредник подржава овај закон. Ја као његов изабрани лекар ценим напоре пацијента да разуме и подржи Предлог закона. Ја то поздрављам. Али много је тога речено, па и то да је наше здравство на нивоу најгорих афричких држава, ако се ја добро сећам; министар је ту, господин Мартиновић је ту, они могу да потврде да ли сам ја то добро чуо или нисам. То је нетачно. То је злонамерно.

Дакле, земља коју смо ми затекли је била кућа голих зидова, здравство је било 34. по процени европског потрошача; не српског, европског. Дакле, европски потрошач сигурно није члан моје партије, колективни, а није ни колективни члан СНС-а. Они тврде да смо претекли 11 земаља ЕУ, што он негира. Они то тврде, а укупно у Европи 14 земаља. Са 34, 30, 24, 20, исправите ако грешим.

Ја се поносим што сам три године био члан Управног одбора РФЗО. Са 21 члана, министар нек потврди, ми смо прешли на седам чланова Управног одбора и Надзорног одбора, радили смо посао за троје. Увели смо десетине иновативних лекова, готово најскупљих. Ван тога гама нож, икс нож, Клинички центар Ниш, линеарни акцелератори. То су резултати који су нас довели на 20. место у Европи, не у ЕУ, са претицањем 11 европских земаља.

Али морам да кажем да неко ко, као мој колега пољопривредник, не може да цени туђу вредност, нечију вредност, не може да процени ни своју. Не могу ја неразумном објаснити да је неразуман. Да се то може, он не би ни био неразуман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Љиљана Малушић, повреда Пословника.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала. Повреда Пословника, члан 108.

Господине, о реду на седници Народне скупштине стара се председник Народне скупштине па бих вас молила да уведете мало реда.

А ја сад хоћу да говорим... Да ли могу?

Тешко је да неко ко је девастирао ову земљу до 2012. године може да прича о здравству. Наиме, до 2012. године о здравству могу да говоре пацијенти, прва ја која сам била на операцији – од жутих буба преко инфекција и осталог. Било, не поновило се.

Од 2012. до 2018. године у здравство је уложено преко осам милијарди динара и браво за то. Реновира се 150 здравствених установа, кречи се, мењају се водоводне и канализационе цеви јер је све дотрајало, нећу да причам какви су тоалети. Било, не поновило се.

А сад, шта смо то ми урадили, ја ћу вама таксативно прочитати. Од 2014. до 2018. године бројне листе чекања су смањене, неке потпуно и укинуте. У Крагујевцу нема више листе чекања за зрачење, а у Нишу ће ускоро бити укинуте. Током 2017. године у склопу Изи система успостављен је електронски рецепт, који ће допринети много мањим гужвама у домовима здравља. Затим, после вишегодишње паузе ове године омогућено је увођење група иновативних лекова на листу лекова. Браво! Затим, набављено укупно 85 санитарних возила за потребе здравствених установа широм Србије. На гама ножу, златном стандарду неурохирургије, у првих годину дана обављено око 800 интервенција. Епидурална анестезија бесплатна. И много тога, причаћу по својим амандманима.

Тако ради Влада Републике Србије, са вама, министре. Тако ради Министарство здравља. И још нешто. Били смо 2012. године последњи на лествици, здравственој, били смо 36, а данас смо, за само четири године, 24. За још четири године ћемо, сигурна сам, бити 12. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Зоран Живковић, право на реплику.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Ја сам хтео да дам реплику министру.

Да подсетим, тема је била да никако не можемо да будемо задовољни стањем здравствене заштите у Србији. Добио сам одговор да нигде нема бесплатне здравствене заштите осим у Србији. Што, наравно, није тачно; и то се плаћа. Разни су модалитети како се то ради код нас, у неким другим земљама, и то знају сви грађани Србије, да плаћају допринос за здравствено осигурање, па је то јасно као дан, лечили се – не лечили се. Значи, имате људе који 40 година нису отишли код лекара, а 40 година су плаћали. Такво је решење код нас одавно, али тиме не можете да кажете да је бесплатна здравствена заштита. То не постоји.

Наравно да постоје и неки бољи начини, али то није тема овог закона.

Након тог мог покушаја реплике...

И да, да су здравства Македоније, Црне Горе и Републике Српске у зависности од српског здравства. То није наш посао. То је њихов посао. Наш је посао да код нас људи буду заштићени на адекватан начин.

Друга ствар је ово што смо чули, ова маса неистина коју смо чули. Наравно да нисам рекао да Нишу не треба клинички центар. Није била потребна нова зграда, јер постоји зграда колико хоћете које су могле да буду реновиране, и у постојећем Клиничком центру и у Војној болници, и то се зна одавно.

То шта је улагано у здравство питајте, ево ту су неки људи које препознајем да су у здравству јако дуго па нек се сетите шта је било од инвестиција у здравство и 2001. и 2002. и 2003. године. Сва возила Хитне помоћи су купљена 2003. године. Све Хитне помоћи у Србији су добиле нова возила. То је само једна ствар. И магнетне резонанце свуда где за то постоје услови. Према томе, то није поента...

(Председавајући: Хвала.)

Само још једну реченицу.

(Председавајући: Наравно, изволите.)

Није поента да се хвалимо. То је наш посао, посао власти, и тадашње и данашње, да ради на корист својих грађана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Живковићу.

Др Златибор Лончар, министар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само морам да вас подсетим што се тиче, када је доношен план и када је рађено, то је било 2006. године, да ће бити клинички центар у Нишу. Немојте, што нама сад кажете кад ми ту нисмо могли ниједан зарез да променимо. Значи, затекли смо све већ одрађено, само што се ништа не ради, и где ће да буде, и каква ће зграда да буде и која ће, и Европска банка вам не да да мењате ништа. Значи стварно није коректно.

Сетите се Клинике за кардиохирургију. Кад смо дошли 2012. године, зарасла у коров. Огромна жеља да ће порасте...

(Зоран Живковић: Не постоји у Нишу.)

Кардиохирургија у Нишу, преко 150 операција урадили.

(Зоран Живковић додајује.)

Не, не, не, не, не...

(Председавајући: Колега Живковићу, добићете реплику. Пустите министра да заврши.)

Позовите телефоном, проверите. Раде лекари из Ниша. На Клиници за кардиохирургију нема листа чекања. Долази се са других клиника да се оперише у Нишу. Молим вас, проверите.

Трећа ствар. Добро је да се поменули санитете. Сетите се само „Јуцита“, када су одвојени милиони да се купе санитети. Расписан тендер, добила фирма на тендеру, уплаћено фирми на тендеру – нити фирме, нити санитета, нити пара. Проверите... „Јуцит“... Милиони... Ниједан санитет није био, нити враћен динар, нити било шта. Не 85, 100 санитета смо за ово време ставили у здравствени систем. И наставићемо, наравно, јер је то потрошна роба.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Лончар.

Право на реплику има Зоран Живковић, па Маријан Ристичевић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ Нисам ја оптужио вас за ту нову зграду Клиничког центра у Нишу. Ја сам рекао да је то нерационално, ко год да је то радио. Две хиљаде шесте? Е па, ако је 2006. године, онда немојте ви да се хвалите да сте га ви направили, пошто ваши посланици сад причају да сте га ви направили. Па јесу ли га направили „жути“ 2006. године или сте га направили ви сад?

Да се не бавимо... Нећу да се спуштам на тај ниво расправе, пошто је бесмислен.

Дакле, „Јуцит“, то није тачно. Дан-данас имате возила Хитне помоћи, то је „ситроен“, чини ми се.

Не, не, не, па проверите, сигурно.

До пре годину дана није било, по информацијама од директора Клиничког центра Ниш, операција на Кардиохирургији у Нишу које су радили лекари из Ниша. Били су на специјализацији овде... У задњих годину дана. Значи знам ја лекаре у Нишу јако добро, тако да не улазимо у ту тему.

Генерално, значи, било је улагања у здравство онолико колико је било могуће, много више рационално тада него данас, и дошли смо до очигледне чињенице да је изградња Клиничког центра у Нишу почела 2006. године, када није ни постојала СНС. Према томе, немојте да се хвалите сада сте ви то урадили, а на коментаре које су дале неке друге колеге које овде седе и на њихове неистине, или што би рекао Аристотел – лажи, нећу да одговарам. Они су очигледан доказ да здравство у Србији није добро.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Живковићу.

Извињавам се, министре. Маријан Ристичевић, повреда Пословника, па ћете онда ви добити реч.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, опет једна изрека примењива на мог пацијента. Као изабрани лекар морам да цитирам ту изреку. Каже – нема већег од зла од зле памети. Она је веома примењива у овом случају за мог пацијента, колегу пољопривредника.

По проценама „Фајненшел интегритија“, у овој земљи, а он је био премијер у том периоду, до 2010. године изнета је противзаконито 51 милијарда долара. Упркос томе, од 2012. године, када је, рецимо, о трошку РФЗО лечено четрдесеторо деце, ми смо прошле године лечили 14 пута више у иностранству. Они су на седам одраслих лечили једно дете. Код нас је на осморо деце лечен један одрастао. Сви који нису прошли, веома мали број, имали су прилику да у буџетском фонду Републике Србије остваре своје право уколико га нису остварили о трошку РФЗО.

Немерљиви су резултати које покушава мој колега пољопривредник да оповргне. Дакле, неко ко је учествовао у изношењу 51 милијарде долара је кривац. Зашто наши лекари и сестре беже у иностранство? Колико бисмо ми могли да подигнемо плате запослених у здравству да се то није десило? А то су паре већином приход од приватизације, које су испумпане у иностранству и више нису у привредном ланцу ове земље него се негде за те паре купују јахте.

И на крају да кажем, што се Клиничког центра Ниш тиче, мој колега пољопривредник није пацијент за ту установу, а колега Ранчић треба да ми потврди. Мислим да је он за установу 13 километара од Ниша, зове се Топоница. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина у изјасни у дану за гласање? (Не.)

Доктор Златибор Лончар.

Изволите, министре.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само око Клиничког центра Ниш; мислим да сви знају, али нема везе. Године 2006. потписан је уговор, Клинички центар требало је да буде завршен већ до 2009/2010. године и комплетно усељен и комплетно да

ради. Године 2012. није имао ниједну циглу у темељу а не нешто друго. Била је једна мочвара, ми смо сликали, постоје слике како је затечено 2012. године, а данас знате како изгледа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

У складу са чланом 27. настављамо рад по амандманима.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Реч има народни посланик Ивана Николић.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, усвајањем предложеног закона обезбедиће се, између осталог, и ефикасна организација здравствених установа. Али, да би се у Републици Србији могло размишљати о пружању делатности о којој данас расправљамо, морало је претходити много улагања и много напора за опоравак здравства. Да се интензивно радило на томе, бележи се многим статистичким подацима који позиционирају нашу земљу на све бољим местима на светски признатим листама. Уложени су велики напори председника Републике Србије, Владе Републике Србије, Министарства здравља у опоравак здравственог система.

Да су одговорни предузели спровођење политике која даје добре резултате, изнећу на примеру дома здравља у Убу. Захвални смо Министарству здравља на донирању и опремању стоматолошке службе, на донирању ултразвучног апарата, ЕКГ портабл апарата. Истакла бих да је одговорним и посвећеним радом, а и у сарадњи са оснивачем, Општином Уб, у дому здравља проширена делатност пружања услуга у виду офталмолошке службе, физијатрије, психијатрије, а у перспективи је и изградња одељења за хемодијализу, интерну медицину и ОРЛ. Тако се ради у интересу грађана и стварању бољих услова за живот. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Драгомир Карић, повреда Пословника.

ДРАГОМИР КАРИЋ: Поштовани председавајући, драге колеге, поштовани министре, сарадници министра, рекламирам члан 103 јер вероватно је нешто било у квару, техника, па нисте приметили моје јављање...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приметио сам ваше јављање, али имам право да наставим седницу у складу са својим овлашћењима.

ДРАГОМИР КАРИЋ: Нормално, као што и ја имам право да рекламирам чланове за које сматрам да су повређени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само изволите.

ДРАГОМИР КАРИЋ: На вас апелујем као на председавајућег да водите рачуна да је министар Лончар дошао у Народну скупштину Републике Србије као гост и на позив наш да образлаже и одговара на питања, не да се уђе у неки фајтинг, у неку борбу и да се нешто тамо спомиње што не стоји. Довољно јасно образлаже министар Лончар да то свима треба да буде јасно, а јасно је одавно.

Разумем опозицију и опозиционе колеге који свеједно желе афирмацију преко малих екрана и онда и тамо где не постоји баш ништа нађу нешто.

У сваком случају, господине министре, ја вам честитам на овом раду, великом залагању – много је урађено – и честитам на ономе што сам јутрос чуо, да ће нових 39 милиона инвестиција бити уложено у Клинички центар Србије и да ћемо убудуће имати не само Ниш него и Нови Сад и Крагујевац. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима, који гласи – хуманистичким карактером овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије, са посебним освртом на развој медицинске заштите.

У члану 3. овог предлога закона дато је значење појмова и израза који се користе у овом закону, а све у циљу бољег и правилнијег разумевања и примене овог закона.

Област људских ћелија и ткива досада је била уређена Законом о трансплантацији ћелија и ткива, као и подзаконским актима донетим на основу овог закона. Овај закон је само делимично усаглашен са европском регулативом у овој области која је важила у време његовог доношења. Применом овог закона утврђена је потреба да се побољшају и прецизирају услови организације и послови у области ћелија и ткива за примену код људи, као и надзор над обављањем посла у овој области на територији Републике Србије.

Доношењем овог закона створиће се услови за промоцију давалаштва и подизања свести грађана о значају давања, као и организовања послова у области људских ћелија и ткива, чиме ће се, уз поштовање принципа следивости, закључно са најцелисходнијом применом у сврху лечења унапредити квалитет пружене здравствене заштите у складу са савременим стандардима медицинске науке и праксе, а у складу са прописима ЕУ у овој области.

У дану за гласање гласаћу за овај предлог закона, као и за све остале законе који су на дневном реду овог заседања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик прим. др Бранимир Ранчић.

Изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Поштовани министре, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине Србије, на Предлог закона о људским

ћелијама и ткивима који је поднела Влада поднео сам амандман на члан 3. овог закона.

У члану 3. дато је значење израза који се користе у овом закону, чиме се додатно дефинише разумевање овог закона. Наиме, дата је дефиниција ћелије, али бих је ја допунио и та дефиниција суштински не би променила дефиницију из закона, али мислим да би била свеобухватнија: „Ћелија је основна градивна, односно структурална и функциона јединица живе материје и најмање организовани облик у коме постоји живот (једноћелијски организми)“. Као што видите, моја дефиниција коју сам цитирао само се делимично разликује од ове дефиниције у закону.

Такође, дата је дефиниција ткива која каже: „Ткиво означава све саставне делове људског тела који су сачињени од ћелија“. Ја бих ту дефиницију допунио тако што „ткиво представља морфолошки сличне или различите ћелије које се удружују и као такве могу да остварују специфичну функцију“ (постоје четири врста ткива: епително, везивно, мишићно и нервно ткиво)“.

У паузи, у ходнику, људи ме питају – како је то крв ткиво? Ја им кажем – крв, да, то је ткиво и то је једино течно везивно ткиво.

Матичне ћелије су градивни темељ нашег организма. Успешно обављају и регенеришу све ћелије и ткива...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите, колега Богатиновићу.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем. председавајући.

Даме и господа народни посланици, поштовани министри са сарадницима, у Општој болници Лесковац развој гастроентерологије, посебно дигестивне ендоскопије, или ендоскопије органа за варење, почиње давне 1984. године. Први едукатор за лекаре у области дигестивне ендоскопије у болници Лесковац био је проф. др Томислав Тасић, а касније и познати гастроентеролог проф. др Бојан Вановски, који је, поред осталог, радио ендоскопску методу вађења каменца из жучних путева и знатно допринео едукацији кадрова у области гастроентерологије.

Узлазни тренд развоја гастроентерологије у овој болници наставио се са повратком доктора медицинских наука Саше Гргова са супспецијализације из гастроентерологије 1994. године и посебно након његове едукације на Универзитету Шига крај Кјота у Јапану. Доктор Саша Гргов, начелник службе интерне медицине и руководилац едукационог центра Опште болнице Лесковац, увео је више врхунских ендоскопских метода у рутинску клиничку праксу и посебно радио на формирању ендоскопског тима бавећи се едукацијом других лекара.

Поред тога, међу рутинске ендоскопске интервенције које се обављају у Општој болници Лесковац спада ендоскопска хемостаза, или санирање крварећих промена у дигестивном тракту, најсавременијим методама, чиме је избегнута код већине пацијената хируршка интервенција, која је у многим случајевима ризична због лошег општег стања пацијента.

С обзиром на изванредну сарадњу врхунског ендоскопског тима др Саше Гргова и, исто тако, врхунског лапароскопског хируршког тима др Предрага Ивановића, хирурга из Опште болнице Лесковац, планира се у скорије време увођење новог приступа ендоскопског уклањања већих тумора са латералним ширењем у дебелом цреву под лапароскопском контролом. То обезбеђује додатну сигурност у раду, а бенефит за пацијенте је уклањање ових тумора без ресекције тог дела дебелог црева, односно очуван интегритет црева.

Све у свему, поштовани министре, све ово што сам изнео претходних дана и данас наводи да Општа болница Лесковац стаје раме уз раме са клиничким центрима Србије, а све, наравно, уз велику помоћ Владе Републике Србије и Министарства здравља, на чијем сте ви челу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Богатиновићу.

Не смем пуно да хвалим Лесковац, други ће да ме критикују.

Идемо даље.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, установама које пружају здравствену заштиту свака помоћ у виду сарадње, подршке, донације или пројекта је неопходна, јер ће самим тим бити адекватнија и здравствена заштита.

Подсетила бих на 1. јун ове године, на скуп на коме су уручени уговори о додели средстава по основу одлагања кривичног гоњења. Додељено је 130 уговора. Дом здравља у Нишу добио је 13.200.000 динара по Пројекту „Набавка дигиталног рендген апарата“. Ова донација допринеће унапређењу квалитета пружених услуга, али ће допринети и повећању безбедности у раду запослених.

Оно што сам још желела да истакнем јесте свест грађана Ниша. Тачније, грађани са територије општине Медијана препознали су значај и изгласали да је дому здравља неопходна набавка још једног ултразвучног апарата, који је обезбеђен из средстава наградне игре „Узми рачун и победи“, где је Градска општина Медијана заузела друго место.

Здравље становништва један је од приоритета не само на локалном, већ и на регионалном и на националном нивоу. Да није успеха на локалу и залагања министра здравља и запослених у Министарству здравља, ја свакако не бих могла

да износим чињенице које показују висок ниво развоја нашег здравства. Ја вам, министре, желим да тако и наставите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Жарић Ковачевић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Изволите, колега Зељуг.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, уважени посланици, на члан 3. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима предао сам амандман који има за циљ да додатно дефинише хуманистички карактер овог закона, као и својом применом подстиче свеукупан развој Републике Србије и изградњу медицинских центара.

Српска напредна странка предлагањем закона који је пред народним посланицима планира првенствено да подигне ниво поверења у здравствени систем у Републици Србији и ниво здравствене заштите својих грађана, као и економско оснаживање здравственог система и Републике Србије у целини.

Финансијска средства која се тренутно одливају из РФЗО у иностране здравствене центре у којима наши грађани врше интервенције због немогућности да исте раде у домаћим медицинским центрима били би уштеда, коју омогућава предлог овог закона, усмерена у осавремењавање здравствених центара и изградњу нових.

Одговорна Влада Републике Србије и Министарство здравља су у протеклом периоду изградили, опремили Клинички центар у Нишу, као што је у плану у наредном периоду и изградња центара у Новом Саду, Крагујевцу, а започета је реконструкција и обнова Клиничког центра Србије. Укупна вредност радова у овом центру је 69 милиона евра, као и набавка икс ножа, који ће почети са радом 1. августа.

Уједно бих желео ресорном министру да пренесем апел више од 40.000 грађана најмлађе градске општине у Београду, а то је Градска општина Сурчин. То је једина градска општина која нема тренутно дом здравља. Поседујемо нов репрезентативан објекат, али нам недостаје опрема и прибављање статуса дома здравља за садашњу здравствену установу, чијим би се опремањем вишеструко олакшао живот свих мојих суграђана у чије име вам апел и преносим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Зељуг.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, доношење овог закона свакако је најбољи начин за решавање проблема у овој области, јер су постојећа законска решења и њихова немогућност имплементације проузроковала неуређеност, а да би се уредила област људских

ћелија и ткива, као и организације здравствених установа за обављање ове делатности, неопходно је, пре свега, јасно дефинисати шта се подразумева под обављањем поменуте делатности, ко може да обавља ову делатност, како се она обавља, које услове треба да испуне здравствене установе и ко и како врши надзор над спровођењем закона.

Успостављање јединствених стандарда у овој области доводи до успостављања високог нивоа система квалитета, а доношењем овог закона створиће се услови за промоцију давалаштва и подизања свести грађана о значају давања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колеге народни посланици, пред нама је закон који засигурно доприноси томе да ниво здравствене заштите и брига о становништву буду на највишем могућем нивоу.

Чланом 3. овог закона тачно су дефинисани сви изрази и термини који су употребљени у овом закону. Узимање, чување и примена матичних ћелија у лечењу тешко оболелих у нашој држави је у зачетку, али овај закон је иницијатива да се подстакне развој научноистраживачких институција, школовање високоедукованог кадра, развој високоспецијализованих здравствених установа и пратећих индустријских грана, што би првенствено утицало на здравствено стање становништва, што је свима нама приоритет, а самим тим утиче и на свеукупни развој Србије.

Добро здравље становништва и висок ниво квалитета живота треба да буде наш циљ. У Старој Пазови у превентивном центру дома здравља организоване су трибине како би се становништво упознало са методама и начином примене матичних ћелија у лечењу многих обољења. Нажалост, засада нема услова за свеобухватнији рад и едукацију становништва, јер у Старој Пазови не постоји адекватна установа која би се могла интензивније бавити овом проблематиком.

У блиској будућности, с обзиром на велика улагања у област здравства, верујем да би Стара Пазова могла да има и здравствену установу на секундарном нивоу здравствене заштите која би се озбиљније бавила овом проблематиком и тиме допринела здравственом просвећивању становништва. То би био и подстицај за даље унапређење здравствене заштите и хватање корака са развијеним земљама ЕУ, којој тежимо.

У дану за гласање посланици СНС подржаће све предложене законе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Реч има Бобан Бирманчевић.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге посланици, поштовани министри са сарадницима, поштовани грађани Србије, расправа која траје већ неколико дана сваки дан да неки нови разлог за, али не даје ниједан разлог против овог закона. Ако ћемо реално, из свог угла, као неко ко је већ раније потписао доворску картицу и ко је досада 34 пута дао крв, мислим да имам право да дам своје мишљење, а мишљење је да је овај закон најбољи могући, савршен закон, нема бољег.

Да ли може бити неких измена? Наравно, у будућности, у пракси, ако буде потребно, Министарство здравља ће прилагодити, ако је потребно, и неке веће промене направити уз помоћ Скупштине, али на данашњи дан ово је најбољи могући закон, закон који отклања све дилеме и има само један циљ – продужити живот и пружити помоћ онима којима је помоћ потребна.

Хоћу оним грађанима који можда нису најбоље разумели и који управо добијају дезинформације од колега који хоће да оспоре све што је добро, а ово не да је добро, ово је одлично, то је да управо о томе да ли ће неко бити довор може да се изјасни и док је жив, а између осталог, довољно је да било ко од његових чланова породице буде против тога, доворства неће бити. Било ко од нас има избор, може рећи било коме од чланова породице и, уколико дође до тога, то се неће остварити уколико не постоји жеља човека да буде давалац тих органа. Оно што је још битније, то је да овим делом чинимо најхуманију могућу ствар, а то је да помогнемо онима који помоћ очекују и онима којима је помоћ могуће и пружити.

У дану за гласање сви они који не буду гласали за ово, не гласају за своју будућност, не гласају за своје грађане и, једноставно, као такви нека одговарају пред својим грађанима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Реч има Драган Савкић.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима, који гласи: „Хуманистичким карактером овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије, са посебним освртом на напредак медицинских установа“.

Један од циљева Предлога закона је промоција давалаштва, као и дизање свести грађана о значају давалаштва у складу са принципима следивости људских ћелија и ткива у лечењу. Имајући то све у виду, хуманистички карактер је веома битна одлика. У складу са овим предлогом закона, промоцију добровољног давалаштва врши министарство. Надлежно министарство је обавезно да достави

грађанима и стручној јавности све информације у вези са применом људских ћелија и ткива, укључујући информације о поступку давања и пресађивања људских ћелија и ткива здравственим установама, као и сваку другу информацију која може бити од значаја.

Хуманистички карактер долази до изражаја и у смислу принципа на којима се темељи Предлог закона, а то је принцип следивости. Следивост је гарантована од даваоца до примаоца, али и када је реч о материјалима, материјама и предметима који долазе у директан или индиректан додир са људским ћелијама и ткивима. Имајући све ово у виду, хуманистичким карактером се подстиче свеукупни развој Републике Србије, као и напредак медицинских установа. Сматрам да се то мора изричито нагласити у члану 3, што се постиже овим предлогом закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Савкићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите, колега Вујадиновићу.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Интенција мог амандмана је да укажем на тај хуманистички карактер овог закона и генерално на хуманистички карактер посла којим се бави ресорно министарство.

Члан 3. овог закона одређује значење израза који се појављују кроз сам закон, међутим, ако бисмо само тако уско гледали, ту би били изрази и просто само једно слово у закону које служи за спровођење правичности и праведности и обављања свих послова који стоје пред Министарством. Међутим, то прате и дела. Ево, видели смо јуче о улагању у Клинички центар Србије; уложити осам милиона у Србији у било шта, а камоли у здравство, заиста је велика ствар. Не само у Србији, то је велика инвестиција и за неке европске земље. Међутим, то за Клинички центар Србије смо видели, али морам да кажем да имамо и у Суботици сличне ситуације, као што је то, чујемо, и широм Србије. У Суботици је обезбеђено 26.000.000 динара и, ево, то је једна ексклузивна вест за Суботицу и цео север, 26.000.000 динара за пројектно-техничку документацију за реконструкцију болнице у Суботици, то је 35.000 квадрата и то је једна велика вест, кажем опет, за цео север Србије, и веома ексклузивна. То је посао који после више деценија поново креће у Суботици.

Међутим, министре, вама би посао много био лакши, и нама генерално у Србији, када не бисмо имали примере попут овог који је изнео наш колега Мартиновић јутрос када је у питању повереник Шабић и људи слични њему. Међутим, колико год се они трудили у том настојању да зауставе Србију, будите сигурни да нећемо дозволити и ми народни посланици, са вама заједно у Влади и нашим председником, да Србија стане. Док год обављате посао на овај начин на који га обављате и док год покушавате да српско здравство вратите на прави пут,

будите сигурни, имаћете подршку у овом уваженом дому, али и, сигуран сам, подршку у народу, што је у ствари најважнији елемент у свему томе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите, колегинице Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из Министарства, чули смо коментар малопре из опозиције да лекари, значи дипломици који завршавају медицински факултет, немају шта да траже у Србији јер за њих нема посла. Па то, напосто, није тачно. Управо је председник Републике Србије господин Александар Вучић поделио уговоре о запослењу, неколико од стотину дипломаца, значи тренутно људи нису били ту, биће сви запослени. Не само то, него је његов предлог да на сваких шест месеци 50 студената, односно 50 најбољих дипломаца, да им се обезбеди специјализација и докторске студије, што је по мени нешто најбоље што се дешава, најбоље улагање у здравство.

И не само то. Рекла сам малопре, напоменућу још једном да је у здравство од 2014. до 2018. године уложено преко осам милијарди динара. До 2020. године ће бити обновљено преко 150 установа. Тада нећемо бити на двадесетом, него вероватно на 12. месту европске здравствене лествице. Оно што треба још нагласити је, када се говори о терапијском коришћењу матичних ћелија, да се полажу велике наде у лечење тешких болести попут леукемије, рака, потом тешких облика болести дегенерације средишњег нервног система, нпр. Алцхајмерове болести или Паркинсонове болести, срчаних обољења и дијабетеса.

Даривање и примање људских ћелија и ткива заснива се на уважавању приоритетних интереса за очување живота и здравља и заштити основних људских права и достојанства даваоца и примаоца. Сваком лицу код кога је постављена индикација за пресађивање људских ћелија и ткива, у складу са медицинским критеријумима и када је то медицински оправдано, обезбеђени су, треба нагласити, једнаки услови за упис на републичку листу чекања за пресађивање људских ћелија и ткива, као и једнаки услови за добијање људских ћелија и ткива без дискриминације. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Малушић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Реч има Звонимир Ђокић.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштовани господине министри са сарадницима, поштовани народни посланици, пошто је основни разлог доношења овог закона повећање броја

донација органа, као и повећање броја успешно обављених пресађивања органа, уз смањење листе чекања, и потреба да се ова област и систематски потпуно уреди, добро је што је поступак давања пристанка за пресађивање органа максимално поједностављен и што су избегнути непотребни финансијски трошкови.

Закон поставља услове за постизање стандарда квалитета и безбедности људских органа за пресађивање и услове рада и начина организације здравственог система, а све у циљу постизања високог степена заштите и побољшања људског здравља. Када буде донет национални програм пресађивања органа јединствен на територији Србије, када се успоставе јасне процедуре и поступци и када се успостави јединствени информациони систем, ова област ће бити заокружена, али је за све то неопходно доношење баш овог закона, за чије ће се спровођење и надзор бринути Управа за биомедицину.

Веома је значајно и то што закон прецизно дефинише услове под којима здравствене институције и установе могу да обављају послове пресађивања, односно узимања органа и дефинише које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова у тој области, као и који су услови које је банке људских ткива треба да испуњавају. Процедура за издавање дозволе здравственим установама за обављање послова у области људских ћелија и ткива овим законом се поједностављују, али и уводи се јединствен информациони систем.

Поновићу да ми је жао што посланици опозиције износе неистине и погрешно тумаче одредбе закона и тиме, чини ми се, намерно уносе страх и шире панику пошто једну хуману идеју покушавају да представе нехуманом а здравствене раднике представе трговцима органима. Овим законом се на најбољи начин афирмише добровољно давалаштво органа и ткива у сврху лечења људи као највише достигнуће хуманости. Овај закон треба усвојити. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђокићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, поштовани господине министре, овим предлогом закона утврђени су услови за постизање квалитета и сигурности људских ћелија и ткива код људи, али истовремено на јасан и недвосмислен начин закон дефинише улогу здравствених установа у овој области и прецизира кораке у остваривању основног циља у успостављању високог нивоа безбедности и сигурности ради примене у хуманој популацији.

Оно што је веома важно нагласити јесте да се одредбама овог закона утврђује неotuђиво право да сваки грађанин сам одлучује да ли ће дати пристанак за примену његових органа и ткива путем трансплантације у хумане сврхе или ће пак ставити забрану за коришћење истих, чиме се у потпуности штите основна

људска права. Самим тим стварају се услови за промоцију давалаштва и подизање свести грађана Србије о значају давања, уз поштовање принципа следивости у сврху лечења.

Интензивни развој нашег здравственог система, који је очигледан, модернизација нашег здравства у целини, наша тежња да идемо укорак са савременим достигнућима и стандардима медицинске науке и праксе јесте разлог доношења овог закона, који ће допринети још бржем развоју Србије, али примена овог закона првенствено зависи од нас и нашег хуманистичког приступа у реализацији истог. Зато је веома важно да се хумана карактерна црта, која одликује српски народ, стави у функцију донорства и на тај начин помогне да сачувамо нечије животе и умањимо проблеме приликом лечења тешких и ретких болести.

У дану за гласање посланици СНС ће подржати овај закон јер се њиме подстиче развој здравственог система, обезбеђује боља здравствена заштита за наше грађане, што јесте један од примарних циљева политике СНС на путу свеукупног развоја Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јанчићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем се.

Поштовани председавајући, поштоване колеге народни посланици, уважени министри са сарадницима, поднео сам амандман на члан 3. предлога закона о трансплантацији ћелија и ткива. Управо овај члан 3. говори о многобројним терминима, институтима дакле који детаљно објашњавају одређене делове закона који су, рекао бих, суштински и револуционарни у смислу да се по први пут и појављују у неком законском предлогу.

Поменућу два значајна института. Први је регистар матичних ћелија хематопоезе. Тај регистар, по мени, мислим да ће имати веома велики значај пре свега код оних пацијената, код оних особа које очекују трансплантацију матичних ћелија хематопоезе, али нарочито код оних који немају сродне даваоце. На овај начин мислим да ће се смањити та листа чекања на матичне ћелије, а с друге стране ће се убрзати процедура.

Други принцип, који је, рекао бих, револуционаран, јесте принцип следивости. Тај принцип следивости, односно праћења тока читавог процеса од тренутка давања ћелија, тестирања ћелија, складиштења ћелија, дистрибуције и самог коришћења, односно имплантације представља један врло значајан аспект не само овог закона већ односа здравственог система према оболелом у овој области.

Тај принцип праћења и принцип следивости у ствари омогућиће комплетно праћење, дакле, тока од тренутка давања до тренутка имплантације ћелија.

Суштински гледано, закон ће донети заиста много промена, много новина које ће допринети бољем пружању здравствене заштите у овој области. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Лакетићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите, колега Ковачевићу.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министре, квалитетно и модерно здравство свакако не може да се замисли у неуређеном друштву. Ако хоћете да имате развијено и модерно друштво, онда је неопходно да функционише здравствена заштита на нивоу који ће барем да омогући да тај развој и убудуће траје.

У члану 3. предложио сам амандман којим кажем да хуманитарни карактер овог закона практично подразумева основу функционисања нашег друштва. Нико данас у расправи, нико у јавности Србије не доводи хумани карактер, и Влада Србије, Скупштина Србије, ви као министар подижете ниво хуманости на један већи, значајнији пиједестал, какво српско друштво свакако није било.

Али се не може говорити само о нормативним актима и хуманизму, а да се запостави чињеница да српско друштво мора и логистички, кадровски свакако да развија систем здравствене заштите. Не можете говорити о хуманом односу друштва према систему здравства, а да годинама нисте улагали у основне инфраструктурне објекте за функционисање здравственог система. Не само из буџета Републике Србије, где издвајамо 25% за основно здравствено осигурање, односно здравствено функционисање, Влада Републике Србије практично улаже у развој нових клиничких центара.

Када је јуче председник државе Александар Вучић говорио о 60-ак милиона евра који ће бити уложени у клинички центар у Србији, онда просто запоставите 40-ак милиона евра који ће бити уложени у клинички центар у Новом Саду, 44 милиона евра који ће бити уложени практично у нови клинички центар у Крагујевцу, 29 милиона евра у објекат, 15-ак милиона у опрему.

Господине министре, када сте говорили о сликама како је 2012. године изгледао клинички центар који је 2006. требало да почне да се прави у Нишу, ви данас можете да одете у Крагујевац и да на месту где је требало да функционише клинички центар видите празан простор. Захваљујући вама лично тај пројекат је практично реконструисан и цела изградња нових клиничких центара функционише захваљујући вама и Влади Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, да бисте имали задовољне грађане, грађани морају да се осећају сигурно и безбедно. Поред улагања у војску и

полицију, у образовни систем, да би се грађани осећали сигурно, потребна су и значајна улагања у здравство. Једно од таквих улагања јесте и у први икс нож, о коме је и јуче било речи у Клиничком центру Србије. Стиже и други икс нож почетком августа, а рећи ћу да је само једна терапија, један третман икс ножем коштао државу Србију негде око 20.000 евра. Није потребно посебно назначити даље колико ћемо уштедети само по том основу, набавком два икс ножа.

Затим, колико смо уштедели новца и како води СНС и председник Србије Александар Вучић и Влада Републике Србије како воде државу показујемо и кроз бројна улагања у здравство. Једно од тих улагања јесте у Ургентни центар КЦС, где је уложено досад негде око осам и по милиона евра. Комплетна реконструкција Клиничког центра Србије, након 40 или 50 година, где је улагано практично само у неку јефтину столарију, што готово пацијент није могао ни да примети, или у отварање 340 квадрата керамичких плочица, ми ћемо уложити у комплетну реконструкцију КЦС преко 69.000.000 евра.

Ту говорим само о једном клиничком центру. Када ту додамо и Ниш, и Крагујевац и Нови Сад, стичемо једну слику системског улагања у здравство, системске бригае за здравље наших грађана, у ком правцу ради Влада Републике Србије, у ком правцу Српска напредна странка води ово друштво и сигуран сам да грађани то добро виде и да ће знати то на прави начин и да цене и оцене. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Филиповићу.

По амандману се јавио др Муамер Бачевац.

Изволите, докторе Бачевац.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважене колегинице и колеге, мени је јако драго да чујем тако позитивне тонове о овом изузетном закону, који, како рече малопре колега, јесте пре свега један хуманистички преокрет, да кажем, и хуманистички приступ и показује заиста хуманост целокупног нашег друштва, али и једно одређење Владе са овим министром да заиста имамо законе у области здравства који су на нивоу најразвијенијих медицинских услуга европских држава.

У сваком случају, хуманост је нешто што је централна црта и порука усвајања овог закона. Наравно да брига за здравствени систем Србије овог министарства је очигледна, и овог министра, ја га желим овом приликом похвалити, који и поред пуно својих активности, ето, ја сам га јутрос срео у Клиничком центру где заједно тренутно обављамо неке активности, да ради свој посао, значи стиже да се бави струком, стиже да се бави равномерним развојем здравственог система у Србији, не само великих клиничких центара, ето, најбољи приказ јесте и Нови Пазар и друге мање средине, и стиже да се бави пацијентима. Подсећам да смо дали у два последња мандата највише специјализација, највише супспецијализација, ради се на кадру, ради се на подизању целокупне здравствене заштите у овој држави и то сигурно јесте велика заслуга и самог министра.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Бачевац.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, донирање људских органа достиже свој пуни смисао када се одређени орган преминуле или живе особе током метода трансплантације пресађује у тело оболеле особе како би она наставила нормални живот.

Органи особе код које је установљена мождана смрт морају бити пресађени пре наступа метаболичких промена у организму. За трансплантацију срца тај рок износи до 24 сата након установљене мождане смрти, за трансплантацију јетре не дуже од 10 сати, за трансплантацију бубрега тај рок износи и до 48 сати након установљене мождане смрти.

Захваљујући преданој, савесној и одговорној политици руководства испред Министарства здравља и вас, господине министри здравља, чије је спровођење довело до заустављања пропадања здравства, стављање српског здравства на европску листу по критеријумима здравственог потрошачког индекса, где смо сада са 36. места се попели на 24. место, чак испред неких земаља ЕУ, укупно једанаест земаља, за кратко време, ми данас озбиљним аргументима можемо да говоримо о доношењу овог изузетног закона који је на дневном реду.

Како се овим законом стварају услови за промоцију донаторства људских ћелија и ткива, односно подиже свест наших грађана о значају донирања, СНС ће у Дану за гласање гласати за овај предложени закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Изволите, колега Милетићу.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са својим колегама из Министарства, колеге посланици, грађани Србије, ја сам поднео још један амандман, на 3. члан закона о ћелијама и ткивима са жељом да још једном дам подршку овом закону баш због тога што је то неопходно за наше грађане Србије.

Иначе, ја сам и као донор 2011. године потписао донорску картицу са жељом да дам допринос и да се чује за то, јер сам тада био председник општине.

Уважени министри, ја могу да кажем као човек из Сврљига, из мале општине коју представљам овде у Скупштини, Уједињену сељачку странку, могу да кажем да ви као министар јесте један од најбољих уназад 20 година, баш због тога што је много уложено у наше здравство, у апаратуре, у кадрове, и мислим да ви то треба тако да наставите. Оваквим законима ми имамо могућност да неке

ствари поспешимо, да дамо још већи значај за ове предлоге закона којима раније то није могло да се уради.

Иначе, сви ми можемо бити у једном тренутку, може нам бити потребна нека здравствена помоћ, не дај боже нека трансплантација или тако нешто, тако да овим законом ми дајемо могућност и нама, нашим најближима да се у једном тренутку можда и спасе неки живот. То је нама циљ, свих нас овде у Скупштини и вас као министра.

Уједно, ја сам као посланик дао подршку нашем председнику Вучићу када је био премијер везано за борбу против корупције. Ви као министар и наш директор Клиничког центра у Нишу проф. др Зоран Радовановић јесте најактивнији у борби против корупције јер желите да се сузбије корупција у сваком делу наше Србије.

Једна ствар што је за нас све врло битно, КЦ је отворен уназад шест или седам месеци, близу сто милиона дато је у КЦ, али за све нас који живимо на југоистоку Србије развој Ниша, здравство у Нишу јесте нешто најбитније.

Сада, како чујем, биће отворен и хелидром. То је нешто што је за све нас врло битно, за што југоисток Србије, где је Ниш центар, има велику могућност да преко хелидрома пружимо могућност сваком оном ако се задеси нека лоша ствар, нека несрећа, у било ком делу Коридора 10. То је велика ствар за све нас који живимо на југоистоку Србије.

Још једном вас позивам, уважени министре, да дате подршку и малим општинама, да се тамо обезбеде специјализације које су потребне за живот и егзистенцију наших људи. Наше општине су мале, девастиране, демографски угрожене, брдско-планинска подручја и зато таквим општинама морамо дати могућност за нову специјализацију, а ја сам говорио о интерној медицинској специјализацији, у Сврљигу тога нема. Ситуација је слична и у другим малим општинама.

Још једном позивам све вас колеге посланике да подржите мој амандман јер желим да овим дамо подршку Нишу, центру на југоистоку Србије, малим општинама и, нормално, нашем здравству у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милетићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, председавајући.

Наставићу тамо где сам стао на претходном амандману, на 2011. години, на 2.600 потенцијалних донора костне сржи. На нашу велику срећу, 2013. године, да ли је то захваљујући промени политике у здравству или нам је одједном прорадила савест, повећан је број донора и ми смо најзад приступили светском регистру, тако да и наши пацијенти оболели од акутних леукемија, односно они којима треба костна срж, могли су да нађу своје доноре у том светском регистру.

То је, с друге стране, смањило трошкове нашег здравства и омогућило да наши лекари лече наше пацијенте овде, јер су то успешно радили и пре тога, но само од сродних давалаца.

За све оне неверне Томе и оне дискутанте са оне тамо супротне стране довољно је још само рећи да је требало да погледају синоћни Дневник 2 РТС-а и да виде неке младе људе који чекају или су већ одрадили трансплантацију, односно завршили су онај најбитнији део, нашли су доноре и урадили су трансплантацију. Мислим да то довољно говори, то говори много више него што ћемо сви ми рећи нешто овде.

Ја ћу се надовезати и рећи да управо због њих и због таквих младих људи, а ово је већ и тема за Агенцију за борбу против корупције, ја сам један од оснивача и чланова Удружења пацијената оболелих од акутних леукемија, лечених пацијената, породице и пријатеља. Морам нагласити, врло је важно – породице и пријатеља, јер без породице и без пријатеља не можете ни наћи излечење. Шта је сврха нашег удружења? Сврха нашег удружења је да су у њему, пре свега, професори и доктори који се баве акутним леукемијама, психолози који ће помоћи свим оним људима, пре свега младим људима који се налазе у ситуацији да чекају донора и да чекају своју трансплантацију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бојанићу.

Даме и господа народни посланици, сада одређујем паузу од неколико минута. Молим вас за мало стрпљења и да сви останемо у сали. Започећемо 18. посебну седницу Народне скупштине Републике Србије, где ће нам се по плану обратити Његова екселенција господин Деметрис Илурис, представник представничког дома Републике Кипар.

Хвала вам на разумевању и на стрпљењу.

(После паузе – 14.30)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: (Владимир Маринковић): Даме и господа народни посланици, настављамо са радом.

Пре него што дам реч др Драгани Баришић, желим да вас обавестим да, сагласно чл. 27. и чл. 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, Народна

скупштина ће данас радити и после 18.00 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

Сад реч има др Драгана Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, ево и данас у преподневним сатима имали смо прилику да чујемо мрзитеље сваког напретка Србије да у овој сали износе неистине и још једном покушају грађане Србије да доведу у заблуду. Пре свега, говорили су и о запослењима, и о Закону о трансплантацији и о свему ономе што је урађено, али свакако да оспоре све оно добро што је урађено претходних неколико година.

Овом приликом желим да истакнем да је ово заиста добар закон. Поновићу то још једном, закон који ће спасити многе животе, пре свега животе младих који чекају на тај позив за спас и не могу да схватим оне колеге, којих сада овде нема, продужили су паузу јер они увек имају преча посла, а тиме показују и то да им је само лични интерес у питању, а не брига о грађанима.

Тако да желим да их подсетим, а вероватно ће чути то, шта је све ово министарство урадило и шта је све Влада Републике Србије урадила у претходном периоду. Па у претходном периоду је запослено преко 2.000 радника само у прошлој години, што значи преко 2.000 здравствених радника у преко двадесет једној здравственој установи широм Србије, што значи нови кадар, нова запослења и ми желимо да задржимо младе људе у овој земљи, а не онако као што су они радили.

Ја сам прва била на листи 2002. године, чекала за посао зато што нисам била подобна директорки „жутог предузећа“ у Крушевцу, једини лекар који је био на листи две године на Заводу за запошљавање само зато што нисам одговарала по политичкој линији.

Зато сам овде и зато се борим и даље против њих и нећу дозволити да се они врате, а то им неће дозволити ни грађани Србије јер не заборављају сву ону пустош коју су они оставили, не само у здравственом систему него и у привреди, економији, у свим могућим гранама. Зато идемо напред, ове добре законе изгласаћемо, а грађанима ћемо их представити и објаснити зашто су они добри и у интересу свих нас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Баришић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре са сарадницима, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона у коме предлажем да се дода став 3.

Област људских ћелија и ткива до сада је била уређена Законом о трансплантацији ћелија и ткива (Службени гласник Републике Србије број 72/09), као и подзаконским актима донетим на основу тог закона. Овај закон је

делимично усаглашен са европском регулативом у овој области која је важила у време његовог доношења.

Наиме, важећи закон уређујући област трансплантације људских ћелија и ткива није препознао значај дефинисања и уређења послова у области људских ћелија и ткива за примену код људи, као и услове под којима се ти послови могу обављати. Зато се приступило доношењу новог – Предлога закона о људским ћелијама и ткивима.

Господине министре, ако ми дозволите, хоћу у две реченице да се поново осврнем на Дом здравља Бујановац, над којим оснивачка права врши Општина Бујановац. Ради се о томе да сваког месеца из дома здравља стиже захтев Општинском већу Општине Бујановац за одобрење новчаних средстава за исплату десетак радника који се налазе на привременим и повременим пословима. Општина Бујановац преноси новчана средства намењена за материјалне трошкове из којих се исплаћују плате поменути радницима који се налазе на привременим и повременим пословима иако нема реалне потребе за њиховим ангажовањем. Новцем који је намењен за материјалне трошкове могла је да се изврши набавка медицинске опреме која недостаје дому здравља и да се на тај начин избегне слање пацијената у друге здравствене центре. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Митровићу.

Реч има доктор Златибор Лончар, министар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Да не понављам, локална самоуправа, да би се ту утврдило шта се тачно ради, мора да изађе државни ревизор, односно инспекција државног ревизора, да направи записник да бисмо могли да реагујемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Реч има Радослав Цокић.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, министре са сарадницима, колеге посланици, у расправи, а и око амандмана могли смо да чујемо велики број лекара и њихове стручне коментаре овог закона и углавном сви подржавају закон, па чак сам приметио да и лекари из опозиције подржавају овај предлог, што је јако охрабрујуће не само за овај посао који имамо сада него и за друге послове, јер много тешких задатака чека ову земљу и председника Вучића.

Не бих говорио као човек из струке, јер нисам, али као корисник здравствених услуга и, нажалост, из одређених разлога имам потребу да веома често се налазим у здравственим центрима, месечно обавезно, код специјалиста на шест месеци, могу да вам кажем, имам запажање уназад 20 година како је било у здравству.

Ми памтимо ситуације кад је пацијент морао да купи све лекове, кад је на операције морао да све понесе да би био оперисан, а имамо неколико година

уназад кад је потпуно другачија ситуација, кад се обнављају објекти, кад се обнавља кадар. Неко је малопре рекао – одлазе нам лекари, шта ћемо с тим? Па одлазе и фудбалери, одлазе сви други. Да ли је ова власт крива зато што је негде у ЕУ плата лекара 10 пута већа? Није, нормално. Неки који су те услове створили раније су криви за то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите, колегинице Мрдаковић Тодоровић.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала.

Поштовани господине министре, грађанима Ниша и југа Србије је потребан нови КЦ у Нишу. Наиме, са почетком рада новог КЦ у Нишу крајем 2017. године и Ниш и Србија су добили најмодернију и најсавременију клинику у овом делу Европе. Нови КЦ има 48.000 квадратних метара и има боље услове за дијагностиковање болести за више од два и по милиона становника који гравитирају овој здравственој установи.

У комплексу новог КЦ такође је саграђен један од највећих операционих блокова у Србији и на Балкану, са 16 најсавременије опремљених хируршких сала, три ангио сале, два ургентна центра. Пацијенти су смештени у комфорним двокреветним собама са купатилом, а укупно има 613 стандардних лежачева у стационарном делу и капацитетима за интензивну негу, а први пут је саграђен и засебан центар за трансплантацију органа и праћење стања пацијената у најмодернијим условима за збрињавање становништва али и рад медицинских стручњака.

Чињеница је да претходни режими, на челу са „жутиим предузећем“, нису били заинтересовани и није их било брига да овај капитални објекат приведу крају. Доласком СНС на власт то је реализовано. Једноставно, били су заокупљени собом, сопственим бизнисима; толико о њиховој бризи за грађане и њихово здравље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Мрдаковић Тодоровић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Изволите, колега Милојевићу.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала, уважени потпредседниче Народне скупштине.

Цењени министре, даме и господо народни посланици, као што је поменуто у претходним јављањима на тему овог закона, веома је битно учинити све како би се услови у здравственом сектору побољшали. Такође, суштински је важна брига и нега пацијената, која није само питање стручности већ и етичности и моралних кодекса развијене друштвене свести модерне државе. У складу са тим сматрам да закон о људским ћелијама и ткивима доноси напредак у овој области.

Овај закон се са посебном пажњом односи према преминулом даваоцу ћелија и ткива, са достојанством односи према породици донатора, односно према изгледу преминулог након извршене неопходне процедуре, што је веома важно из претходно наведених принципа.

Закон о људским ћелијама и ткивима води се посебним начелима медицинске оправданости и безбедности и као такав веома је важан у смислу даљег развоја здравства и целокупног напретка Републике Србије.

Овај закон подробније одређује пословање у овој здравственој области, регулише издавање дозвола и давање критеријума за даваоце људских ћелија и ткива, што су такође веома важни аспекти.

Из свих наведених разлога сматрам да је Предлог закона о људским ћелијама и ткивима изузетно важан у даљем унапређењу заштите и неге пацијената и наставак свеобухватних реформи које спроводи Влада Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Изволите, колегинице Обрадовић.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Поштоване колеге посланици, цењени министри са сарадницима, поштовани грађани, СНС овим сетом закона из сфере здравства наставља са претварањем Србије у боље место за живот. Говорећи о мом ранијем амандману навела сам пример како се обнавља здравствени систем у граду из кога ја долазим, у Новом Саду, а сада сам желела да са неколико примера покажем како се здравствени систем унапређује у Србији. Међутим, прескочићу читав низ примера понукана жељом да се осврнем на све оно што смо у ова два дана чули у Скупштини.

Мој цењени колега малопре помену да и здравствени радници из опозиционих редова подржавају овај закон, као наш колега који је у првом дану расправе заиста здушно заговарао исправност и неопходност доношења овог закона, међутим, изгледа да га ућуташе на брзину, нема га ни јуче ни данас да у истом тону настави да брани овај закон.

Оно што ја као обичан грађанин, корисник здравствених услуга могу да кажем, то је да овај закон нису писали политичари, није га писала ни опозиција, ни позиција, писали су га стручњаци. Али онда имамо стручњаке над стручњацима који свакако морају бацити сенку на све оно што ова влада ради и оно чиме се ова влада бави. Али заборављају, а ја нисам заборавила. Долазим из Новог Сада, града наомак кога се налази „Институт“. Сетите се афере „Каменица 2“. Колико изгубљених живота за десет година изградње једног изузетно значајног...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Завршите реченицу, слободно.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Захваљујући изборима 2016. године и преузимању власти у Покрајини од стране СНС, „Каменица 2“ данас ради.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Обрадовић.

Не замерите, ограничено је време на два минута, али наравно свако нека заврши реченицу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Изволите, колега Матићу.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Амандман на Предлог закона о људским ћелијама и ткивима првенствено је усмерен ка хуманизацији, првенствено је усмерен ка хуманој црти, па ћу ја то кроз један пример из праксе и показати. Мислим да примери из праксе најбоље говоре о дубини ове материје и суштини ове материје. Пошто је овде доста речено на разноразне начине, а најмање о ставу верских заједница и Српске православне цркве, ја ћу се послужити једним примером па ћу став СПЦ из 2011. године поменути као један добар пример понашања Српске цркве и понашања свештенства у смислу доброг примера према верницима.

Године 2011. епископ шабачки Лаврентије је као први свештеник СПЦ потписао доворску картицу и завештао органе. Одмах затим је 35 свештеника Шабачке епархије потписало доворске картице, што је био један сјајан и добар пример шта треба урадити и како показати сопственим примером. Године 2013. у Соко граду 78 вероучитеља је потписало доворске картице. Они су људи који су прилично са младима у настави, и то је симбол једне хуманости и добротинства. Епископ Лаврентије је једном својом изјавом рекао суштину и само да је прочитам: „Оставите органе на земљи, нису вам потребни на небу.“ Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Матићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик доц. др Михаило Јокић.

Изволите, докторе.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштовани министри са сарадницима, морам признати да је овај закон врло тежак и да је згодан за манипулације. Они сви који не воле ову земљу, а који воле само власт, врло вешто покушавају да манипулишу народом, мишљењем народа.

Зато је врло битно успоставити комуникацију. Ви добро то радите. Значи, постоје облици које сте ви увели и проширили и дошли до комуникације са народом.

Први облик, то су отворена врата домова здравља и болница. Много је људи који немају здравствену заштиту дошло у прилику да сазнају о својим проблемима. Тај облик треба искористити и објашњавати народу овај закон.

Други облик, то су посете месним заједницама, пре свега по селима, недељама, суботама, празницима итд., где поново, поред тих прегледа, са народом треба причати. Са људима треба разговарати.

Трећа ствар, најважнија – по селима треба, по месним заједницама, стварати услове да доктори могу да станују, као што сте ви урадили у најлепшем селу, у Дивцима, и створили услове да доктор ту буде 24 сата.

Значи, једноставно, овај народ, који је пре сто година био против железнице, лако је изманипулисати, покушати манипулацију да буде и против овог закона, који је јако модеран, врло тежак, а који је за добробит свих нас. Ја бих волео и сигуран сам да ћете ви наставити, јер здравство, док ви нисте дошли на чело, било је у врло тешком положају, да не кажем у дебелом криминалу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Јокићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Дреџун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Десанка Репач.

Изволите, колегинице Репач.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем.

Поздрављам господина министра са сарадницима.

Ми ових дана причамо о врло животним законима, па и данас промовишемо неопходност донације ткива и органа, укључујући постхумно завештање, јер људски органи представљају неопходан ресурс у третману критичних пацијената и тешких болести које разарају органе.

Трансплантација је у целом свету и код нас прихваћен и успешан начин лечења болесника код којих је дошло до неповратног отказивања функција за живот неопходног органа. Овај метод је почет пре једног века. Почела је трансплантација рожњаче и развила се у медицински поступак у циљу спасавања и продужавања људског живота.

Трансплантација је једина област медицине која захтева активно учешће грађана. Донирање органа је хуманост која не кошта ништа, а корист је непроцењива. Данас нигде у свету ниједна тема није хваљена толико, актуелна и заступљена као донорство.

Овим амандманом желим да подстакнем афирмацију хуманости у Републици Србији, да сви заједно пронађемо формулу која ће омогућити да Република Србија дође на сам врх донорства у Европи. Уз хуманост коју Република Србија има, победнички менталитет, информисањем грађана, знањем

не смемо да испустимо шансу да продужимо живот болесном човеку. Треба да се упишемо у друштву хуманих земаља.

Хтела бих да кажем још једну реченицу коју је јуче рекао председник Републике, господин Александар Вучић. Здравство је слика стандарда Србије. Ја бих додала да је здравље национални капитал. Хвала председнику Александру Вучићу и Влади на економском оснажењу и великим успесима и улагањима у здравство.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторка Репац.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Изволите, колега Крлићу.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, хуманистички приступ овом закону враћа ме мало у прошлост, враћа сећање на пионире трансплантације људских органа. Не треба бити из медицинске струке да би се знало за јужноафричког кардиохирурга др Кристијана Бернарда или за професора из Хјустона Мајкла Дебејкија, који су синоними за борбу за људске животе.

Овде има доста седих глава; надам се, сећају се као и ја да смо прву трансплантацију срца 1967. године доживљавали као финале светског првенства у фудбалу. Буквално, славио се сваки дан. Иако је први пацијент живео свега 40 дана, то је била огромна победа. То није био продужетак живота, него отимање од смрти и због тога је то било јако важно. Да би већ 1968. године први пацијент живео 19 година, а само четири године касније оперисани пацијент са новим срцем живео је 23 године.

Имао сам прилике да познајем Душка Влача из Елемира, мог суграђанина из општине Зрењанин, првог Србина коме је пресађено срце, и сећам се његовог опроштаја од града, са малим шансама да ће се из Америке икада вратити, а вратио се и још неколико година свирао на игранкама своју гитару у свом рок-бенду.

Данас, после само 50 година, пацијенти са новим органима су здрави људи. Није се само спасао живот, него се поправио квалитет живота и то јесте победа науке и прогрес.

Погледајмо само мало у будућност. Да ли можемо претпоставити шта ће бити кроз 50 година, кроз следећих 50 година? Наравно, тешко је то и предвидети. Имамо ли зато право да зауставимо оно што се у овом тренутку зове спасење? Посланички мандат не може стајати између живота и смрти. Глас за овај закон глас је за живот и само се тако може разумети и само тако има смисла. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Крлићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Изволите колегинице.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Значајним инвестицијама које су у протеклих пар година уложене у Дом здравља „Др Ђорђе Ковачевић“ у Лазаревцу значајно се допринело стварању бољих услова за рад запослених, као и побољшању квалитета пружања здравствених услуга нашим суграђанима.

У дому здравља постоји саветовалиште за предшколску децу, које је веома посећено, затим развојно саветовалиште, саветовалиште за дијабетес, за труднице, затим скрининг центар за рано откривање рака дојке захваљујући Влади Јапана, која је донирала мамограф.

На предлог Министарства здравља обављају се превентивни прегледи и недељом, који су добро посећени. Поред мамографије, ради се ултразвучни преглед абдомена, штитасте жлезде, преглед офталмолога, интернисте и бројни други.

Оно што је значајно, дом здравља организује и прегледе у сеоским срединама, као што су мерење шећера у крви, мерење крвног притиска, ЕКГ и бројне друге у циљу свеобухватније здравствене заштите за све наше суграђане. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић. Изволите, професоре Атлагићу.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, поштовани министри са сарадницима, даме и господа народни посланици, најхуманије је када нечији орган продужи неке живот. То утиче и на модернизацију Републике Србије, а тиме на опште медицинске услове, а посебно на ментално здравље и живот сваког појединог грађанина.

Да је професорка докторка Дубравка Стојановић уживала квалитетне опште медицинске услове, не би дана 21.7. господње 2018. године изјавила да су „на власти у Србији исте елите које су направиле рат, па је у њиховом интересу да забораве одговорност“.

Нема нити једног озбиљног историчара, па ни на Западу, који не тврди да су за рат криве САД, Европска заједница и Ватикан. Чак се један представник НАТО-а извинио ових дана грађанима Србије.

Експонент те политике, преко Џорџа Сороша, била је, а и данас је, професорка докторка Дубравка Стојановић фон Сорош. Она кроз ту изјаву доказује да није уживала опште медицинске услове који утичу на реализацију овог закона, а тиме и на опште ментално здравље сваког појединца, па и на ментално здравље професорке Дубравке Стојановић фон Сорош. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Изволите, колега Бечићу.

ИГОР БЕЧИЋ: Захваљујем се, господине председавајући.

Ми данас водимо дискусију о законском решењу које спасава људске животе и ви можете да добијете само подршку у Народној скупштини, али ако можете да ми прокоментаришете, господине министре, како је то могуће да, ви док градите и улажете у побољшање квалитета здравствених услуга, за време власти Демократске странке нестане цела једна болница.

Овде видимо, Општа болница Врбас, 2012. година, имамо ту три зграде на предизборном плакату ДС-а, имамо средства која су такође дата из Фонда за капитална улагања, али ми и даље имамо само једну зграду и једну ливаду, где је само једна рупа, коју је тадашњи покрајински премијер ископао за камен-темељац и од ове болнице 2012. године нема ништа.

Тако да, ово је само још један доказ да за време пљачке господина Бојана Пајтића и Фонда за капитална улагања није нестајала само опрема и скупо купована опрема за болнице по Србији, него нестао је и цео један комплекс зграда. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бечићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Изволите, колегинице Јовановић.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, министре са сарадницима, ево при крају смо расправе у појединостима закона који је, верујем, а надам се и сви остали, многима још једина нада, нада за квалитетнији живот и здравље и само лечење. Многи пацијенти свакодневно прате листу на којој се и сами налазе чекајући одговарајући орган потенцијалног донора. Они сами су свесни да нови закон неће преко ноћи обезбедити много више донора, али се надају да ће у Србији почети значајније да се мења свест о донаторству.

Према подацима Управе за биомедицину, ми сада имамо шест донора на милион становника, док Словенија има 25 до 30, док је Хрватска избила у сам врх Европе и има 40 донора на милион становника. У Србији данас на листи за трансплантацију, међу животно угроженима, највише је особа којима треба бубрег, а њих је 750. Уз срце и јетру, рачунајући рожњачу, за коју има и највише кандидата, органе у Србији тренутно чека око две хиљаде пацијената.

Тренутно овим законом о коме расправљамо предвиђен је прелазак са информисане на претпостављену сагласност, што значи да бисмо сви у случају мождане смрти били потенцијални донори, изузев оних који су се за живота изјаснили против или у тренутку мождане смрти то у њихово име учини њихова породица.

Пацијенти који чекају орган и живе у нади да ће се то убрзо и догодити без икаквих резерви верују у наше сјајне лекаре и наше здравство, верују министру здравља Златибору Лончару, нашој влади и председнику Александру Вучићу.

Надам се да су сви грађани јуче видели нашег председника у тренутку када обилази радове у Клиничком центру заједно са министром здравља, па је то још један доказ колика је брига за сваког човека наше Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Господине Маринковићу, уважени министри са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, Србија је чекала 50, готово 60 година да се уложи у Клинички центар Србије. За тих 50-60 година готово да је само замењена столарија и окречене одређене просторије.

То је установа, подсетићу вас, у коју сваког дана велики број наших грађана улази и сусреће се са здравственом заштитом. Важно је да у Клиничком центру Србије буду бољи услови, важно је да просторије буду чистије и уредније и да наставимо са бољом опремом и са обучавањем кадра.

Наставићемо да улажемо као СНС у све оне домове здравља, болнице, амбуланте и да просто не останемо на примеру Клиничког центра који сада постоји у Нишу.

Заиста ме је, министри Лончар, обрадовала вест која је јуче била у свим српским медијима, да ће Србија у наредне три године добити нов, велелепан клинички центар у Србији и да ће радови на уређењу Ургентног центра Клиничког центра Србије бити готови до Нове године.

У обнову Клиничког центра Србије држава ће уложити 69 милиона евра, већ је сад уложила осам и по милиона евра. Охрабрују вести да ћемо набавити два икс ножа. Опрема коју ћемо набавити за Ургентни центар Клиничког центра Србије, изградња новог центра за икс нож ће нас коштати 800 милиона динара. То је, значи, пример како одговорна власт, како одговорна политичка партија, како одговорна СНС брине о својим грађанима, брине о пацијентима, јер заиста нама су животи наших грађана, нама је здравље наших грађана заиста најважније.

Имала сам заиста прилику, и тиме завршавам, ево већ улазимо у другу недељу како расправљамо о овим јако важним законима. Ја бих позвала све ове критичаре из опозиције да се ставе у ципеле, да се ставе у кожу оних пацијената који сада леже на нашим клиникама и који чекају нов орган. Ово су закони који превазилазе високу политику. Ово су закони који воде рачуна и који се старају о животима наших грађана. Дајмо шансу. Усвајањем ових закона смањујемо листе

чекања, ми заправо дајемо нову шансу свим пацијентима у овој Србији, нову шансу за нов живот, за нов орган.

Позивам све своје колеге народне посланике, и позиције и опозиције, да подрже ова три заиста квалитетна законска решења. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Изволите, докторе Бабићу.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем.

Поштовани министри, цењене колеге и колегинице народни посланици, подносим амандман на члан 3. закона, којим се додаје став 3, који гласи – хуманистичким карактером овог закона подстиче се свеукупни развој Србије, са посебним освртом на побољшање здравственог система.

Матичне ћелије су неспецијализоване ћелије и могу се трансформисати у било који други тип ћелија у организму које су уништене током процеса старења, болести, повреде или сличног стања. Оне су извор свих ћелија тела, а ова способност регенерације оштећених ткива их чини јединственим у медицини.

Матичне ћелије се могу поделити у различите категорије у зависности од њиховог настанка, и то на одрасле, које се даље деле на матичне ћелије из коштане сржи и на матичне ћелије из пупчане врпце, и на ембрионалне матичне ћелије, које пружају највише могућности, односно оне могу да се развију у било који други тип ткива или ћелије, али се користе само у сврху истраживања а не у терапеутске сврхе.

Матичне ћелије имају широку примену у медицини. Многа су обољења која се могу лечити матичним ћелијама. Пре свега малигни тумори, који су скуп болести које карактерише неправилан и прогресиван раст ћелија са неконтролисаним деобом, које имају способност продирања у остало ткиво. Лек избора управо су матичне ћелије. Болести крви, као рецимо леукемија, такође лек избора су матичне ћелије. Шећерна болест, без обзира да ли је у питању тип један или тип два, лек избора управо су матичне ћелије. Српаста анемија, таласемија, сфероцитоза, хронична грануломатоза, херeditарна тромбоцитопенија, различити поремећаји имунолошког система, синдроми итд., за све су лек избора баш матичне ћелије. Болести хромозома, као што је, рецимо, тризомија 21. пара, лек избора су управо матичне ћелије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Реч има Станија Компировић.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, доношењем овог закона створиће се услови за подизање свести грађана о значају давања, као и организовању послова у области људских ћелија и ткива и омогућити да се смањи републичка листа чекања за поједина ткива, а смањи и број пацијената који се налазе на листи чекања. Уређење ове области утицаће позитивно на пацијенте који чекају на пресађивање ткива, обезбедиће боље резултате трансплантације и напредак медицинске заштите, па и мој амандман у члану 3. овог закона иде у правцу побољшања медицинске заштите.

Здравствени систем представља један од најважнијих фактора опстанка српског народа на КиМ. Зато наш председник Александар Вучић и Влада раде доста на јачању институција. Јачање здравства, заједно са просветом, представља праву линију опстанка нас и нашег народа на КиМ. Посетом нашег председника Александра Вучића Здравствени центар у Косовској Митровици добио је статус клиничко-болничког центра, добио је нови скенер и савремене апарате, што показује колико се брину за нас и пружају помоћ на простору КиМ. Тиме се привлаче и комшије Албанци и сви други да се лече у нашем здравственом систему, јер то јача везе, доноси нормалности и чини нас ближим једне другима.

Отварањем нове болнице у Пасјану омогућено је рађање нових живота, уређени су и адаптирани домови здравља у Гораждевцу, Зубином Потоку и Звечану. Значи, држава ради и јача здравствени систем на простору КиМ, тако да је здравље битан фактор и о њему се бринемо и на нашим просторима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Компировић.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри и колеге посланици, мој амандман се односи на скретање пажње да посебни осврт дамо на пораст медицинских установа, односно на број и спровођење плана мрежа медицинских установа које су дефинисане стратегијом развоја, које, на крају крајева, и Министарство здравља спроводи, и то са све ефикаснијим радом. Према тој стратегији данас имамо 375 институција, са укупним бројем постеља пројектованих на 38.500, са бројем од 114.000 запослених у здравству.

Оно што је важно данас да кажемо јесте да је ова влада и ово министарство показало да заиста пропале пројекте које нису могли да спроведу они који су започињали пројектна решења, ово министарство, ова влада и овај министар су очито способни да заврше, као што је КЦ у Нишу, који до 2009. године није чак ни темеље поставио. Али је требало један господин Вучић да дође и да преузме одговорност, заједно са СНС, да једноставно господин Лончар као ресорни

министар постави темеље и изгради овакве објекте и опреми на начин на који је струка тражила.

И то је врло важно, што данас ми овде чујемо одређена излагања посланика који стално сами себе прокламују за неке људе који треба да кажу нешто како треба да изгледа у здравству. Па ваљда се лекари о томе нешто питају, ваљда они имају као стручни људи право да кажу у јавности који је то модел на основу чега треба писати законе, а они су своју реч рекли, овим законом дали своја решења и, према томе, на нама посланицима је да заиста бранимо стручне предлоге који нама долазе овде у виду законских решења.

Оно што је најважније рећи је да ће држава улагати у здравство и да нема ништа важније од људских живота. Тиме се води и господин Вучић и влада госпође Брнабић. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно, докторка Томић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

ВЛАДИМИР ПЕТКОВИЋ: Уважени министре, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. закона о људским ћелијама.

Циљ Предлога закона о ћелијама и ткивима је да се ова област уреди у складу са највишим медицинским стандардима, да се отклоне недостаци које смо досада имали у пракси и да поједноставимо систем функционисања.

Област ћелија и ткива се интензивно, рапидно развија и потребно је донети закон који ће те промене испратити и побољшати могућности нашим грађанима да се најквалитетније лече.

Битно је истаћи да су грађани Републике Србије, да би ишли на пресађивање ћелија, морали одлазити у иностранство, где су ти захвати коштали око 60.000 евра, са болничким трошковима то је износило неколико стотина хиљада евра. Сада имамо ситуацију да ћемо то моћи да радимо и код нас.

Пре свега, на јасан и прецизан начин уређено је које здравствене установе могу да поднесу захтев за обављање оваквих послова из ове области.

Лечење матичним ћелијама показало се као један од најуспешнијих облика терапије за најтеже болести, чак у 90% код малигних болести. Пример добре праксе је ВМА, која је урадила близу стотину трансплантација ове врсте и на овај начин желимо да покажемо да је овај закон јако хуман и јако потребан.

Оно што желим је да позовем све народне посланике да у дану за гласање подрже амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Петковићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, јесте Народна скупштина место где треба да изнесемо своје различите ставове по одређеним питањима. Да су у питању овде финансијски закони, из области права, разних других области па бих и разумео одређене бруталне дискусије својих колега

посланика које су имали везано за овај закон. Те бруталне дискусије када је овакав закон у питању не могу другачије да назовем него најобичније политиканство.

Моје драге колеге посланици који брутално нападају један овакав закон не размишљају да се болест и несрећа не дешавају увек неким другима. Могу баш и онима, не дај боже, до којих је њима много стало. Па кад тако размисле и да баш због постојања једног оваквог закона и могућности примене једног оваквог закона нечији живот до кога је њима стало буде спасен, када устану поново и дискутују о овом закону, нека то имају коначно на уму.

Ја немам дилему, подржаћу овај закон. Колеге које не подржавају, то је њихово право, али немојте своје дискусије да сводите на најобичније политиканство, јер то неки пут може да вам се врати на најгори могући начин и онако како не очекујете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, Предлог закона о људским ћелијама и ткивима треба да створи позитиван утицај на грађане Србије јер се поједностављује поступак давања пристанка за даривање ткива и, са друге стране, пружа се могућност сваком пунолетном грађанину Србије да забрани у писменом или усменом облику даривање својих ткива, као и могућност чланова уже породице да се изјасне уколико се лице за свог живота није изјаснило.

Овај закон на најбољи могући начин врши промоцију и афирмацију добровољног давалаштва органа и ткива у сврху лечења других људи.

Велики број грађана Србије у овом тренутку чека трансплантацију органа. Неке процене су да због недостатка органа у Србији годишње умре око 30 људи. Усвајањем овог закона отвориће се једно ново поглавље модернизације здравства у Србији, а чињеница је да Влада Републике Србије и председник Републике Србије Александар Вучић свакодневно улажу у модернизацију и развој здравства градећи и реновирајући болнице, клиничке центре и домове здравља широм Србије.

Ради се на томе, такође, да се млади лекари задрже у Србији. И ове године је 100 најбољих дипломаца медицине добило посао, а ја са задовољством могу да кажем да је међу њима двоје младих Лесковчана, мојих суграђана.

То је одговорна политика, коју води председник Републике Србије Александар Вучић и Влада Републике Србије, тако да и овај мој амандман иде у правцу подршке тако одговорној политици. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Колегинице Костић, изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, народни посланици, морам да нагласим да се никада више није издвајало за здравство, тако да данас једна петина буџета Републике Србије се издваја управо за те намене. Само да подсетим, пре пар месеци у Клиничком центру Србије отворен је Центар за трансплантацију коштане сржи и стерилни блок. То је трећа установа тог типа, поред Института за мајку и дете и ВМА.

Министарство здравља и Клинички центар Србије су уложили 90 милиона динара у нов центар. У Србији се годишње уради око 40 трансплантација коштане сржи код пацијената који болују од малигних и аутоимуних болести. Отварањем овог центра, због бољих услова рада, број трансплантација се стално повећава.

Сваки вид трансплантације, само да вам кажем, драге колеге из опозиције, у иностранству кошта од 150 до 300 хиљада евра. Иста таква интервенција ће се сада радити код нас по четири до пет пута нижим ценама, уз помоћ наших, српских лекара, који својом стручношћу и умећем парирају светским стручњацима.

Господине министри, овом приликом бих да се захвалим у име породице из околине Сокобање чији је син са 17 година доживео несрећу да се разболи од малигне болести али због неподударности родитеља као донатора морао је да се упуту на лечење, на трансплантацију коштане сржи, у иностранство. Наставите овако да радите и грађани Србије увек ће да стоје поред вас и да вас подрже у напору.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Желео сам само да у име СДС подржим ове предлоге закона и да подржим посвећен и стварно квалитетан рад Министарства здравља и министра здравља, господина Златибора Лончара, који дефинитивно има јасну стратегију развоја здравства у нашој земљи, која прати стратегију Владе Републике Србије и председника Републике када је у питању модернизација земље и опредељење ка дефинисању и достизању врхунског нивоа квалитета живота наших грађана.

Наравно да овакав развој здравства и ове видљиве ствари, а то, подсетићу само моје колеге и грађане Републике Србије, можемо видети сваког дана, на сваком кораку – многе моје колеге су помињале, наравно, Клинички центар у Нишу, Клинички центар Србије, камен-темељац за клинички центар у Ужицу, дијагностички центар у Новом Пазару – говоре о томе да Министарство здравља се не бави само, и није усмерено само на квалитет здравственог система у престоници, у Београду, него и те како води рачуна о равномерном развоју и обезбеђењу квалитетне здравствене заштите у целој Србији.

Управо је то оно што грађани Србије свакодневно виде, да изградњу инфраструктуре, изградњу ауто-путева, први квартал ове године 4,5% привредног раста у нашој земљи, прати и ово што министар Златибор Лончар са својим тимом ради, а то је изградња клиничких центара, то је куповина најмодерније и најквалитетније опреме. И то не би могло да се реализује да није било визије тадашњег премијера, сада председника, господина Вучића у економском развоју, у економском оснаживању, а после тога оснаживању свих оних сегмената друштвеног живота у нашој земљи који су потребни како би наша земља била модернија и како би наши грађани достојанственије, боље и квалитетније живели.

За ове две године министар Златибор Лончар је показао да, поред доброг познавања здравственог система и јасних циљева у овом домену, уме да гради, уме да ради, уме да, оно што је јако битно за нас, селекује најбољи могући кадар у самом министарству али и у свим оним здравственим организацијама и институцијама које су важне за функционисање овог, можда и најзначајнијег, сектора и стуба развоја наше земље.

Тако да, у сваком случају, СДС подржава овакву једну стратегију имплементацију те стратегије раста и развоја здравственог система, здравствене заштите, поготово што, мени је то остало са почетка данашње седнице, оно што је министар рекао да смо ми једна од ретких земаља у којој су здравствена заштита и здравствене услуге још увек бесплатни.

То говори о томе да је Влада Републике Србије остала на оном путу социјално одговорне владе, која поред економског развоја, новог запошљавања, нових радних места, инвестиција, стварања једног најбољег могућег бизнис амбијента, амбијента за пословање у нашој земљи, води рачуна о оним људима који су најугроженији и води рачуна о остваривању оних најбитнијих, најважнијих људских права из корпуса људских права, који се, наравно, и поштују и имају највећи могући ниво у нашој земљи. То су право сваког човека на здравствену заштиту, право сваког човека да ради, да има нормалан и добар посао и на испуњење оног циља који је премијер дефинисао пре неколико година, где му министри и министар Златибор Лончар помажу, а то је да сваки наш грађанин има квалитетну и добру здравствену заштиту и да сваки наш грађанин може да се запосли, може и има прилику да ради, да ниједан наш грађанин не легне гладан увече у свој кревет и да може да обезбеди кроз тај пристојан и достојанствен рад нормалан живот својој породици.

То је она Србија коју заједнички хоћемо да створимо, Србија једнаких шанси, Србија динамичног развоја, али Србија која никада неће заборавити најугроженије групе својих грађана, где ће свако имати право на лечење, где ће свако имати право да ради и где ће свако имати сва она права која су дефинисана највишим могућим стандардима ЕУ и најразвијенијих земаља на свету. То је та права европска Србија, модерна Србија, економски снажна Србија, Србија са

снажним здравственим системом, одговорном социјалном политиком, снажном војском и то је оно што смо створили и шта ћемо заједнички ми овде у Парламенту као савезници Владе Републике Србије, на чему ћемо истрајавати у наредном периоду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Колега Јоловићу, изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, постојећи закон је допринео да област људских ћелија и ткива не буде уређена јер није јасно дефинисана установа која би могла да буде банка људских ткива и која би на основу јасних критеријума обављала горепоменуте послове, што је довело до неформирања исте.

Јасним дефинисањем и прецизирањем услова у овој области у погледу обављања послова, опреме и кадра остала би иза нас дугогодишња лоша пракса да здравствене установе које обављају неке послове у овој области не могу да поднесу захтев за добијање дозволе за обављање тих послова. Тако да је ова област у Републици Србији у потпуности неуређена, без јасних правила и прецизних услова.

Предлог закона о људским ћелијама и ткивима најпре на прецизан и јасан начин дефинише које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова из области људских ћелија и ткива, као и које могу бити банке људских ткива, укључујући и све услове које морају да испуне да би добиле дозволу. Прецизним дефинисањем свих појмова на које се овај предлог закона односи наглашава се хуманистички карактер овог закона и унапређује функционисање здравственог система у Републици Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Колегинице Турк, изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважени министри, даме и господа народни посланици, поднела сам амандман на 3. члан закона о људским ћелијама и ткивима како би се посебан акценат ставио на унапређење услова у медицинским установама, али и на хумани аспект овог закона.

Велики је број пацијената у Србији који очекује трансплантацију, велики је број пацијената који очекује тај свој најважнији позив у животу, позив који ће спасити нечији живот или унапредити квалитет нечијег живота. Ова област

медицине се веома брзо развија и пружа заиста велике могућности за излечење, али оно са чиме се, нажалост, Србија суочава је мали број донора и дуге листе чекања.

Оно што је веома важно истаћи је да ће Србија након усвајања ових прописа имати приступ организацијама држава које имају заједничке листе чекања и имаће веће могућности за спасавање својих пацијената. Овај јединствени информатички систем ће пружати информације и увид у то који су органи на располагању, који то потенцијални пацијенти могу добити те органе, али и пут органа од саме донације до тренутка трансплантације.

Како је 16 пута већа шанса да нама затреба орган у односу на то колико имамо прилика да будемо донори, веома је важно да разбијемо предрасуде које се односе на донирање. Тема је заиста осетљива, али важно је истаћи да је породица та која ће донети коначну одлуку када је у питању донирање органа, али и да ће у целом овом поступку учествовати тим стручњака који ће донети одлуку о целој процедури.

Имам утисак да се и кроз друштвене мреже некако лакше проносе информације које су заправо полуинформације или дезинформације и веома је важно да гласно говоримо о томе, о целом поступку, и да, имајући у виду све оно што овај закон предвиђа, заиста нема простора за сумњу или за било какве злоупотребе и да заиста треба акценат да буде на томе да је то један хуман и племенит чин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Желим да се надовежем на дискусију моје уважене колегинице Милене Турк, која је говорила о томе да је пуно нетачних информација које се појављују не само на друштвеним мрежама него у свим медијима код нас у земљи када је у питању предлог закона о којем говоримо. Ту бих само напоменуо да потпуно подржавам иницијативу министра у Влади, Ненада Поповића, да се донесе један закон који би регулисао управо ову врсту лажних вести које се појављују.

Имали смо неколико недоумица и врло квалитетне дискусије које говоре о том односу. Рецимо, моја колегиница из СРС је говорила о односу наше Српске православне цркве према овом закону и имплементацији овог закона. Дискусија је била веома квалитетна, али анализирајући Предлог закона, анализирајући ставове цркве и самог патријарха ми не можемо да пронађемо било какво противљење када је у питању имплементација овог закона. Мој лични пример је да сам 2011. године исто тако потписао картицу уз допуштење митрополита Амфилохија Радовића, као што је то урадило пуно, пуно мојих колега, тако да, што се тиче тога, мислим да можемо да говоримо о томе да имамо један потпуни друштвени консензус када је овај предлог закона у питању.

Овој Влади Републике Србије је најбитнији људски живот, најбитнији су људи, и није случајно што имамо предлог овог закона на овој седници, што разговарамо о спасавању људских живота, што разговарамо о унапређењу и могућности да у Републици Србији унапредимо здравствени систем и могућности за спасавање живота на овај начин. Ово је само надовезивање на оно што је председник Вучић покренуо пре неколико месеци, то је проблем демографије у нашој земљи, проблем и циљ који треба да остваримо, а то је како да нас буде један милион више, а не да гледамо мирно да нас буде 30.000 или 35.000 мање и да на проблем, када је у питању безбедност саобраћаја или спасавање људских живота кроз имплементацију овог закона, гледамо онако као случајни пролазници мислећи да ће се демографски проблем решити сам од себе. Па неће да се реши. Значи, држава мора да има јасну стратегију решавања и овај предлог закона говори у прилог томе да ми имамо ту јасну стратегију и да ће она бити део процеса.

Министар Стефановић је био са својим предлогом закона о безбедности у саобраћају који ће унапредити могућност спасавања живота у том домену. Министар Лончар је данас овде и говоримо о спасавању живота. Напоменућу вам аналитику, дакле статистику која говори о томе да је у 90% код погинулих у саобраћајним несрећама у питању људска грешка. То је оно што може да се исправи. Ми морамо као држава да се бавимо тиме и бавићемо се тиме како бисмо превентивно радили. Тако се исто бавимо и овим питањима када је у питању овај предлог закона.

Сматрам да, у сваком случају, треба да чујемо свако критичко размишљање, али треба да размишљамо о томе да уважимо и мишљење наших колега из опозиције, да разговарамо о томе, али на један аргументован, озбиљан начин како би највећи бенефит од тога имали грађани Републике Србије.

Ја сматрам да око овог закона можемо врло, врло лако да дођемо до тог минимума консензуса, зато што се ради о хуманости, зато што се ради о највишем могућем интересу наше земље, наше нације, грађана наше земље и ту, у сваком случају, желимо да уважимо, као што смо то досада и радили, и сам министар Златибор Лончар, и мишљење већине, и мишљење опозиције, и мишљење Српске православне цркве, али, зашто да не, и других конфесија које функционишу и представљају грађане наше земље, стручна удружења, експерте, појединце који се баве овом материјом.

Сигуран сам да ћемо заједнички изгласати овај закон у Народној скупштини Републике Србије у корист наше нације, у корист наше државе и у корист свих наших грађана. Хвала.

(Наташа Сп. Јовановић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По ком основу, колегинице Јовановић?

(Наташа Сп. Јовановић додајује с места.)

Не. Није споменуо ни име, споменуо је само неку дискусију. Могла је да се односи на било кога.

По Пословнику? Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Колега Арсићу, ја поштујем ваше дипломатске активности као потпредседника Народне скупштине, али да бисте разумели и да не мисле колеге и грађани Србије да ја желим нешто да злоупотребим, што никада не ради ниједан посланик СРС-а, када је у питању дискусија, морам да користим члан 107. и члан 27. да бих вама лично објаснила неке ствари пошто нисте били, због ваших других службених обавеза, на седници.

Ето, господине Арсићу, да сам ја у праву што се јављам по Пословнику је и чињеница да нешто морамо као Народна скупштина да растумачимо да се не би вређало достојанство Скупштине, а то је да овај закон има сагласност наше традиционалне СПЦ, као и свих других традиционалних верских заједница у Србији, али под одређеним условима. Тај услов је да се и живот примаоца и живот онога ко донира орган не угрожава на било који начин.

Црква не може да се бави медицинском струком. Црква је та која ће увек да каже да је милосрђе, добротиниство, хуманост на делу нешто што човек као боголико биће треба у сваком тренутку да има на уму и свако са свешћу о томе да помаже ближњему своме чини добро дело.

Међутим, поставља се питање, господине Арсићу, ако сте се и ви сада заинтересовали за ову тему, па ни ви не можете да дате одговор на то питање кад није дала баш до краја медицинска струка, а није ниједна традиционална верска заједница – а који је то тренутак када наступа потпуна смрт човека? Наша црква, пошто се данас пресађује срце и помаже се многим људима којима је живот угрожен, искључиво изричито забрањује да се то ради са живог човека, већ само оног тренутка када се живот завршио, а ми се управо због тога бојимо да се таква ситуација не злоупотребљава, јер овај закон даје ту могућност.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јовановић, заиста не знам где сам прекршио Пословник. Нити сте ви били прозвани, нити ваша дискусија, нити по овом закону неко има право неког да убије, а ви сте управо то рекли.

(Наташа Сп. Јовановић: Реплика.)

Немате право.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о вашој повреди Пословника?

(Наташа Сп. Јовановић: Не, али имам право по Пословнику.)

Немате право.

По Пословнику? Па не могу два пута да прекршим Пословник кад вам одговарам. Немојте тако.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Колега Вељковићу, изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, свима је позната актуелна констелација прилика на простору Косова и Метохије. Оне су такве да лимитирају могућности за иоле нормалан живот, функционисање људи у свим сегментима.

Наравно да се овакве прилике негативно манифестују и на функционисање здравствених установа које се налазе у мрежи здравствених установа Републике Србије. Ипак, и поред тога, здравствени систем функционише, а предузимају се мере и активности за бољу здравствену заштиту и квалитетније пружање услуга пацијентима.

У том контексту указујем да је у току трансформација здравствених установа на простору Косова и Метохије при чему ће од постојећих двадесетак институција које тренутно егзистирају на Косову и Метохији у оквиру здравственог система Републике Србије бити формирано седам здравствених установа, и то: Клиничко болнички центар Косовска Митровица, Клиничко болнички центар Приштина, Здравствени центар Гњилане, домови здравља Штрпце и Гораждевац, Апотека Косовска Митровица и Завод за јавно здравље у Косовској Митровици.

Досадашњи период функционисања здравствених установа показао је да су неке од постојећих установа биле нефункционалне, те да ће се институционалним укрупњавањем створити услови за бољу и квалитетнију здравствену заштиту.

Посебно треба апострофирати чињеницу да од укупног броја запослених, од око 5.000, 600 ради у централној Србији а примају зараду у установама на КиМ, што је нелогично решење и представља баријеру за ново запошљавање.

У циљу отклањања ове аномалије планирано је да ова категорија запослених буде административно верификована у установама у којима раде и да ће после њихове интеграције у здравствене установе у којима су радно ангажовани и трансформације мреже здравствених установа бити отворено толико нових радних места.

Узимајући у обзир напред наведено, користим прилику, уважени министри, да вас питам када се очекује...

(Председавајући: Захваљујем.)

... Завршетак трансформације здравствених установа на КиМ и решавање радноправног статуса категорије... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар, господин Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Вама је већ послато, значи стићи ће вам. Ми желимо да чујемо и ваше мишљење са терена, да кажете праве податке шта је све вама неопходно, да бисмо уклопили све те податке, да урадимо једну коначну анализу

и да на основу те анализе запослимо људе, оне који су стварно неопходни систему да би функционисао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Колегинице Филиповски, изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, поштоване колеге и колегинице народни посланици, уважени грађани Србије, за мене је најважнији хуманитарни карактер овог закона, јер он доноси могућност да пацијент који чека на пресађивање органа, а има их отприлике у Србији око две хиљаде, има и веће шансе да настави живот. Дакле, ово је несумњиво закон који ће омогућити да имамо више донора, да имамо више трансплантација и да тешко оболелим грађанима на овај начин омогућимо нови живот.

Свакако да хуманитарни карактер овог закона омогућава и даљи развој медицинских центара у Србији, што је и разлог подношења мог амандмана, јер предлогом овог закона о људским ћелијама и ткивима дефинише се, између осталог, и то које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова у тој области. С обзиром на то да је ово област медицине која се интензивно развија и нуди велике могућности за лечење, поднела сам амандман на члан 3. овог закона јер сматрам да ће се и здравственим установама које обављају ове послове омогућити бољи услови у складу са савременим могућностима у овој области. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Колегинице Грубор, изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, доношењем овог закона створиће се услови за промоцију давалаштва и подизање свести грађана о значају давања, као и организовање послова у области људских ћелија и ткива, чиме ће се у свим етапама, уз поштовање принципа следивости, закључно са најцелисходнијом применом у сврху лечења унапредити квалитет пружања здравствених услуга у складу са савременим стандардима медицинске науке и праксе, односно са прописима ЕУ у овој области.

Предложена решења у овом закону утицаће на друштво у целини, јер ће се успостављањем јасног и транспарентног система у области ћелија и ткива повећати поверење у овај систем, што подразумева и развијање алтруизма, који је важан фактор у погледу даривања ткива јер се пресађивање ткива заснива пре

свега на начелима добровољног и неплаћеног давалаштва, и то у циљу обезбеђивања квалитета и безбедности како ћелија тако и ткива.

Хуманистички карактер колеге на очном одељењу лозничке болнице, др Александра Исаковића, завређује посебну пажњу и похвалу, јер у току једне године оперише од 350 до 600 пацијената оболелих од катаракте и врати их у нормалан живот, да виде и нормално функционишу. Све ове интервенције уради један човек са својим тимом, користећи акрилатна савитљива сочива која се могу имплантирати кроз мали рез на оку. Републички фонд је обезбедио довољну количину материјала за целу територију Републике Србије, што у претходном режиму није било могуће.

Формирањем банке крви из пупчаника и увођењем савремених техника обраде матичних ћелија хематопоезе, криоконзервације и чувања матичних ћелија хематопоезе обезбедиће се бржи услови за налажење одговарајућих давалаца за потребе пацијената у Србији, пошто је пресађивање матичних... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Грубор.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Колега Радичевићу, изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман и на члан 3. Предлога закона са циљем да додатно дефинишем закон, као и да укажем на важност да се константном бригом и улагањем у здравство подигну здравствене установе на виши ниво.

Да бисмо то и остварили, неопходно је да се у осавремењавање, поред Министарства, укључе и локалне самоуправе. Имајући у виду да су домови здравља у надлежности локалних самоуправа, само добром сарадњом са Министарством здравља могуће је обезбедити добре услове за рад лекара, као и добре услове за лечење пацијената. Први услов који треба испунити је да домови здравља изгледају пристојно, да просторије испуњавају стандарде који су прописани.

Да су локалне самоуправе препознале проблеме које имају домови здравља потврђује и чињеница да се константно улаже у домове здравља по Србији. Локална самоуправа у Алексинцу тренутно финансира комплетну реконструкцију просторија Дома здравља у Житковцу, што подразумева замену старе и дотрајале столарије новом ПВЦ столаријом, замену кровног покривача, комплетну изолацију фасаде и плафона, замену комплетних инсталација. Вредност радова је нешто виша од осам милиона динара. Само оваквим инвестицијама могуће је обезбедити предуслове за пружање квалитетне здравствене заштите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Колегинице Ковачевић, изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, уважени министри са сарадницима, већ сам говорила о напретку који је постигнут у сфери здравства, и то у оном делу који се односи на услове у којима се здравствена заштита пружа. Пројекат реновирања болница је заиста велики искорак, а још већи искорак се чини набавком најсавременије опреме која ће нашим грађанима омогућити да се, уместо у иностранству, лече у Србији, чиме ће и економски аспект бити у корист и буџета, а и самих грађана, јер ће неке интервенције коштати знатно мање.

Доста се радило и на обнови породилишта. Ово помињем зато што смо у разговору са женама на тему повећања наталитета дошли до закључка да услови у порођајним салама на неки начин утичу на одлуку о рађању. Као један од фактора који се разматра приликом доношења одлуке о рађању другог детета врло често је репер претходно искуство током порођаја, па су тако мајке које су биле задовољне условима у порођајним салама и уопште у породилишту, полазећи од позитивног искуства, имале баријеру мање, за разлику од оних са лошијим искуством у смислу амбијента. С обзиром на то да се залажемо за већи наталитет, требало би да максимално побољшамо услове у сваком породилишту. Иако не сматрам да је то главни фактор који утиче на доношење овакве одлуке, свакако ће позитивни услови психолошки утицати на сваку жену да и лакше и лепше дочека своју бебу на свет. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Колега Тарбук, изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Да, хвала. Захваљујем, господине Арсићу.

Поштовани министри Лончар са сарадницима, поштовани грађани Србије, једна од новина Предлога закона о људским ћелијама и ткивима је поједностављен поступак давања пристанка за даривање ткива. На тај начин пружена је могућност пунолетним грађанима Републике Србије да забране усменим или писменим путем даривање својих ткива, као и могућност чланова породице да то учине уколико се умрло лице за живота није изјаснило у вези са

тим. У погледу малолетних грађана, предвиђен је неопходни информисани пристанак законских заступника или старатеља.

Овим предлогом закона предвиђена је промоција добровољног давалаштва и подизање свести грађана о значају давања. Доношење овог предлога закона утицаће на пацијенте који се налазе на листама чекања за пресађивање појединих ткива, и то због краћег времена чекања на неопходно ткиво које је тестирано, обрађено, чувано и дистрибуирано и дистрибуирано у складу са стандардима ЕУ.

Такође, доношење овог закона утицаће на друштво у целини, јер се успостављањем јасног и транспарентног система у области људских ћелија и ткива повећава поверење у овај систем, што подразумева и развијање алтруизма, који је важан фактор у погледу даривања ткива јер се пресађивање ткива заснива пре свега на начелима добровољног и неплаћеног давалаштва.

Господине Лончар, ја видим да смо јуче добили машину која ће помоћи у лечењу тешко оболелих људи, поред свега оног што смо ових дана говорили, да сте унапредили наше здравство, заједно са својим сарадницима, и дали наду да стајемо на ноге и да ћемо једног дана бити можда и лидери у региону по питању здравства. Од срца вам честитам, мислим да сте направили озбиљан посао и, у нади да ћете све то наставити, издржати и завршити КЦ у Београду и КЦ у Новом Саду и у Крагујевцу, да ће то бити једна лепа прича.

У сваком случају, овај закон је добар, ја моје колеге позивам да подрже овај закон, а ако, наравно, будете имали снаге, времена, и мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, желим да искористим ову прилику, министри, да вас замолим да још једном размотрите захтев Општине Младеновац да у оквиру мреже здравствених центара у Србији формирате здравствени центар у Младеновцу, који са околином има негде око 60.000 становника, јер није логично да Младеновац поседује дом здравља и Специјалну болницу за интерне болести а нема општу болницу. То за последицу има да су грађани ускраћени за докторе специјалисте из многих области. То уједно ствара и појачан притисак на Клинички центар и друге болнице у Београду. Формирањем здравственог центра би грађанима Младеновца били доступнији лекари специјалисти, који оваквом систематизацијом нису у могућности да се запосле у Специјалној болници за интерне болести. Овакав сличан има и наш комшијски град, а то је, на пример, Аранђеловац.

Пошто ово има везе са мојим амандманом који сам поднела на члан 3, да се додаје став 3, а односи се на хуманистички приступ подизањем нивоа услуга и

квалитета, којим се утиче на развој и организацију здравствених установа у Републици Србији.

Одрживост здравственог система јасно дефинише макро и микро економске политике здравства, планирање развоја и рада, обезбеђивање максималне транспарентности, сузбијање корупције и обмана и селективну децентрализацију у области управљања ресурсима и ширење извора и начина финансирања. Побољшање функционисања ефикасности и квалитета здравственог система, уз дефинисање посебних државних програма у области превенције болести, раног откривања и ефикаснијег лечења је Министарство дефинисало кроз мрежу институција, технологија и медицинских препарата. У сваком случају, захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се, колегинице Јовановић.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јаношевић, изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре Лончар, с обзиром на то да смо у дану у ком се завршавају расправе у појединостима, ја бих вам се захвалила на истрајности приликом расправе и у начелу. Стоички сте издржали ово заседање. Зашто кажемо у истрајности? Не да бих вас охрабривала, већ просто зато што сте издржали неке клевете које су биле упућене на вашу адресу и сваки пут када сте добили време за реч и за одговор ви сте са једнаким нивоом поштовања односили се према сваком саговорнику, одговарали на питања и показали шта је то професионализам.

Међутим, поштовани министре, чак и да нисте дали одговоре на нека од питања, о вама и вашем раду говоре резултати искључиво и оно што показује Министарство здравља у последњем периоду, који је то стандард који се омогућује и какав квалитет нашим суграђанима.

Оно што је озбиљан проблем јесу наслеђени дугови. Један од наслеђених дугова има и Болница „Ђорђе Јовановић“ у Зрењанину, од 600 милиона динара. Међутим, та болница годишње изврши 280.000 прегледа и има 18.000 хоспитализованих људи. То је заиста велики број и морамо помоћи тим људима и тамошњим запосленима. Оно што је прошле године омогућено јесте ангио сала и нови рендген, који у наш град није ушао већ 40 година.

Међутим, Зрењанин је још по нечему јединствен, а то је да је омогућена финансијска помоћ женама у вантелесној оплодњи и померена је старосна граница за жене које учествују у том програму са 41 на 45 година. Међутим, водимо рачуна и о родној равноправности. Само смо гледали да се жене остваре као мајке, међутим, неопходно је и мушкарци да се остваре као родитељи. И, уколико у првој брачној заједници, на пример, нису имали прилику, у другој желе, и тим паровима је омогућено да иду на вантелесну оплодњу.

Није потребно да се разумемо толико у медицинску струку да бисмо знали шта је добро за грађане Србије. Стога ћу ја подржати све предлоге закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Реч има Бојан Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, цењени министри са сарадницима, колеге посланици, ушли смо у другу недељу колико траје расправа о закону који је предложен због потребе да се област људских ћелија и ткива код људи заснива на највишим стандардима медицинске науке и праксе, али и да се здравственим установама које обављају ове послове омогуће бољи услови за њихово обављање у складу са савременим достигнућима у овој области.

Област људских ћелија и ткива обухвата послове даривања, добијања, тестирања, обраде, очувања, складиштења, дистрибуције и примене људских ћелија и ткива код људи од живог даваоца или од умрлог лица. Када сагледамо целокупни текст Предлога закона, долазимо до закључка да је његов основни циљ успостављање високог нивоа безбедности и сигурности у области људских ћелија и ткива, до ког ће се доћи кроз дефинисање и формирање банке људских ћелија и ткива, дефинисање регистра давалаца матичних ћелија хематопоезе, укључивање у републички програм за пресађивање људских органа на територији Републике Србије, успостављање система квалитета у овој области, увођење јединственог информационог система у области људских ћелија и ткива у свим установама као и у Управи за биомедицину и јасан инспекцијски надзор у области људских ћелија и ткива.

Да би се успоставио висок ниво безбедности и сигурности у области људских ћелија и ткива, Предлог закона је на јасан и недвосмислен начин дефинисао улогу здравствених установа у овој области прецизирајући основну делатност банке људских ћелија и ткива, дефинишући је као здравствену установу или организациону јединицу здравствене установе на терцијарном нивоу здравствене заштите из плана мреже здравствених установа који доноси Влада и који обавља минимум послова обраде, очувања, складиштење, дистрибуцију људских ћелија и ткива са тим да може обављати послове добијања и тестирања ћелија и ткива. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Колега Поповићу, изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом 3. који сам предложио додатно се дефинише предложени закон у смислу доприноса свеукупном развоју Републике Србије.

Поред наставка кадровског оснаживања здравственог система запошљавањем младих медицинских радника и одобравањем стручног усавршавања лекара, односно специјализација, у континуитету се неколико година уназад значајна средства издвајају за изградњу нових и реконструкцију постојећих здравствених објеката, односно за набавку медицинске опреме и инвестиционо одржавање у здравственим установама.

У првој половини ове године уложено је у здравствене установе преко две милијарде динара, пре свега у набавку модерне и софистициране опреме. У последњих неколико година у Здравствени центар Ужице уложено је преко 600 милиона динара и на тај начин је подигнут ниво здравствене заштите за преко 300.000 грађана Златиборског округа. Пре месец дана извршена је стота кардиохируршка операција у Општој болници у Ужицу, Одељењу кардиохирургије, које је отворено 2014. године. Радиће се минимум четири операције седмично, а Министарство здравља најавило је пријем још пет лекара и десет медицинских сестара, као и набавку најмодерније опреме.

Рад Одељења кардиохирургије у пуном капацитету значајно је не само за грађане Златиборског округа, већ и за све грађане Републике Србије, посебно оне који дуже чекају на ову врсту оперативних захвата. На тај начин листе чекања биће знатно смањене већ до краја ове године.

Одговорном политиком Владе Србије и омогућавањем редовног стручног усавршавања и адекватних услова за рад, који укључују и савремену опрему, стварају се услови за нове генерације лекара који ће допринети развоју здравства, а самим тим и целокупном развоју Србије. ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Даме и господа народни посланици, развој у области заштите здравља наравно подразумева да данас, када захваљујући озбиљном и одговорном односу државе ми у буџету имамо средстава, можемо да их уложимо, и Србија то управо и чини, у лечење ретких болести за нашу децу. То је пре само неколико година било потпуно незамисливо, данас је то реалност. Можемо да уложимо, а Србија то управо и чини, у отварање центра за икс нож. Пре само два дана председник Републике Александар Вучић лично је обишао те радове. Данас је важно да ту подршку развоју дамо и кроз законе о којима расправљамо данас, зато што је то изванредно важан начин да сачувамо животе грађана Србије.

Данас, када се води страшна хајка, монструозна кампања од стране припадника бившег режима управо против нас а на тему закона који се тиче пресађивања органа, шта раде различити Саше Јанковићи, Веселиновићи, који се зову овако или онако, остали пулени Вука Јеремића, Драгана Ђиласа, њихове шминкерке и бивши глумци? Они се на друштвеним мрежама баве монтажама,

фалсификатима и сировим лажима. Говоре против Александра Вучића, СНС-а, против наших народних посланика, стављају људима у уста речи које никад изговорили нису, не само да наштете нама него и да уплаше грађане Србије. Да кажу како ће сада људе, замислите, неко убијати, пљачкати. И све остало најгоре и најстрашније што можете да замислите они тврде. И мало им је, па Народну скупштину Републике Србије називају „жутом кућом“, и тим именом све нас овде. Наравно, уз медијску подршку разних Шолакових Н1 телевизија, различитих Славиша Лекића, који су, наравно, уредно добили уплате у милионским износима од Драгана Ђиласа, њихових „данасоида“ и њима сличних.

Зато је посао нас као народних посланика важан не само да предложемо, подржавамо и гласамо за напредне законе који ће спасити људске животе, него и да едукујемо, и тиме завршавам, господине председавајући, да сву ту малограђанштину која је изашла на површину, сва тај јад, чемер и беду ДОС паланке које носе Јанковићи и Ђиласи и њима слични ми спречимо да направе штету за ову земљу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов Главе II изнад члана 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Колегинице Радета, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Посланици власти су показали један врло интересантан став, кажу да ми који смо против овог закона то не можемо бити зато што нисмо лекари. А ја њих сад питам како они могу бити „за“ кад нису лекари.

Али оно што грађани Србије преносе министру и вама који ћете гласати за овај закон јесте да они не желе овакав закон зато што не желе, како кажу, већина с којима смо се ових дана сретали, да их нико живе касапи. Кажу људи – верници смо, не желим, хоћу да живим колико ми је Бог одредио, не желим ничији орган ако би ми евентуално рекли лекари да ми треба, али такође никоме не желим да дам свој орган.

И, то је оно што је овде морало да се поштује и то је најгрубље кршење Устава Републике Србије и зато ћемо ми српски радикали поднети иницијативу Уставном суду и очекујемо заиста, захваљујући овим неким новоизабраним, не неким него уваженим новоизабраним судијама Уставног суда, да ће заиста водити рачуна и да ће ове одредбе закона бити проглашене неуставним.

Наравно, онај ко жели да му се узимају органи и док је још жив, док му куца срце, нека то ради, немамо ништа против, али немате право да то радите људима који то не желе и то је суштина нашег противљења овом закону.

Желимо такође да вам скренемо пажњу да вам, свима из власти, и посланицима и министру и председнику државе, свима из власти скрећемо пажњу – и завршавам овим, Арсићу – да вам ни овај закон, нити било који закон,

поготово не Устав Републике Србије не дозвољавају да икада икоме по било коју цену донирате срце Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов изнад члана 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите, колега Перићу.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, ниједан закон није толико стручан да би његово усвајање требало да се одвија мимо овог дома, а провејавало је од стране неких колега да неки који нису лекари по професији не би требало о овом закону ни да говоре.

Једно упозорење Министарству здравља – престаните с тим да ћемо за три године бити лидери у региону. Мене то неодољиво асоцира на ДС, када су говорили много пре вас да су лидери, или да ће бити у нечему, па видите докле је Србија данас стигла.

Ви упорно тврдите да је ово хуман гест. Хуман гест је само оно што човек ради добровољно, не угрожавајући друге при томе. Не може бити хумано ако се пође од тога да постоји претпостављена сагласност за донирање свих органа. Ако је нешто хумано, оно је добровољно; ако се претпоставља, онда је обавезно; ако је обавезно, није хумано. Тако да то заиста нема смисла.

Ми се прибојавамо још једне ситуације, да се можда и несвесно, али нисам сигуран да је несвесно, уводи и висок степен комерцијализације у здравственим услугама. Нас на то упућује и обавеза Управе за биомедицину да мора подносити извештаје са много детаља, које ће Европској комисији да подноси, а онда то оставља могућност накнадне трговине органима које ће неко у најбољој намери, али ако он то жели. Ми не желимо на то да утичемо. Ако он добровољно пристаје на то, нека то тако буде, али због чега мора Управа за биомедицину да подноси такве извештаје.

Сарадња, уколико хоћете, због стицања неких нових знања, није спорна. Ја морам да кажем да ми имамо врсне лекаре који би ову област, односно трансплантацију могли да раде, а они, господине министре, истичу, то можда зна и професор Ђукић, који није тренутно ту, да досада није била на адекватан начин регулисана њихова накнада. Кажу да најчешће те интервенције раде мимо радног времена, чак и ако је то у редовном радном времену, за њих није, јер они имају неке друге обавезе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Изволите, колега Бојићу.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала.

Ево, већ трећи дан расправе у појединостима о овом предлогу закона, о овим важним питањима. Морам да кажем да је ова дискусија могла да буде и конструктивна и квалитетна да је било више разумевања и поштовања нас

народних посланика. Али, упркос свему, ми смо настојали да аргументовано критикујемо све оно што мислимо да није добро, као што је наша примедба у погледу позиције и надлежности директора Управе за биомедицину, а посебно нормирања три помоћника директора, који за свој рад одговарају и министру и директору.

Исто тако, код обављања инспекцијског надзора рекли сте да тај надзор треба да буде континуиран, што се слажемо, али рекли сте да се обавља најмање једном у две године. Српска радикална странка сматра да је боље решење да се инспекцијски надзор установа обавља сваке године како би се смањиле, ублажиле или у потпуности елиминисале све негативне последице.

Ја овде морам још једном да кажем да је неиздавање дозволе за трансплантацију срца једној здравственој установи исто као, ако бих се фудбалском терминологијом послужио, кад би, рецимо, Месију или Роналду забранили да игра на противничкој половини терена, где су они у ствари најјачи. Овим сте великом броју пацијената онемогућили право на лечење. Веома хипократовски, зар не?

На крају желим да кажем да, како је неприкосновено право сваког човека на живот, исто тако је неприкосновено и право сваког пацијента на лечење, на избор лекара и здравствене уставе којој ће поверити своје здравље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Изволите, колега Стојановићу.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, даме и господо, на Предлог закона о људским ћелијама и ткивима поднео сам следећи амандман – у члану 4. став 1. Предлога закона мења се и гласи: „Давање и примање људских ћелија и ткива засновано је на пуном уважавању приоритетних интереса за очување живота и здравља, заштити основних људских права даваоца и примаоца“.

Већина људи има хуманистички приступ овој материји, али када имамо ситуацију да неко жели да зарађује на његовим органима, онда ствари постају потпуно другачије. Не мислите ваљда да ће и они ретки који знају шта стоји у закону губити време да би отишли у надлежну институцију да саопште како не желе да буду донатори органа? Да ли сте ви свесни да огромна већина људи не зна да њихови органи на овај начин могу постати предмет трговине?

Ви, ако желите да овај закон има свој ефекат, онда кажите да се органи у случају мождане смрти донирају, тако да се апсолутно искључи свака могућа злоупотреба. Само на тај начин све ово што предлагете има некаквог смисла. У

супротно, убрзо ћете ићи на допуне и измене овог закона. Треба да схватите да је ово озбиљна ствар, која не сме да остави никакве недоумице.

Због свега овог наведеног ми из СРС не можемо подржати овај закон. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, овим амандманом СРС покушава да скрене пажњу на мање средине, које су у немилости регионалних здравствених центара. Рецимо, мале средине попут Пријепоља, Нове Вароши, Прибоја, Сјенице, које не броје више од 100.000 становника, где се пацијенти усмеравају према болници у Пријепољу, а велики број пацијената у ЗЦ Ужице, које поседују ЦТ, односно скенер или у приватне здравствене установе.

Намећем потребу да се критички осврнем вама и Влади Републике Србије. Пример: сваке недеље из горенаведеног субрегиона за потребе скенера у Ужице се упућује више од 60 пацијената. Колико то кошта здравствени центар, ево примера. Рецимо, од Пријепоља до Ужица 100 км и назад то је 200 км, ауто, лекар, возач, техничар, све то кошта узмимо 10-12 хиљада динара, недељно 600.000, 22 радна дана у току месеца – милион и триста хиљада, годишње 15.600.000 динара.

Министре, шта вам ово говори? Да би били трошкови лечења грађана мањи, тих мањих средина, и да би дијагностика била поуздана, морате решавати системски проблеме мањих здравствених установа, које су у немилости регионалних здравствених центара. Имам утисак да и ви, као и ваше колеге из Владе Републике Србије, видите Србију само до Златибора.

Постављам питање. Министре Лончар – зашто је ЗЦ у Ужицу у овом тренутку у блокади 91.843.193,11 динара? Зашто поменуте организационе јединице не могу да попуне упражњена места лекара, медицинских сестара и спремачица?

(Председавајући: Приводите крају, колега Деспотовићу.)

Често недостају реагенси, а у болници одређени лекови. Нема термина за... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Реч има колегиница Ружица Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, сложићемо се сви да је пресађивање људских ћелија, ткива и органа хуман чин и да неке то значи живот. Бубрежним болесницима који су дуго година на дијализи нови бубрег ће сигурно значити једини спас.

Донирање органа треба, а и мора да буде израз наше воље, наш слободан избор, јер уколико је то законска обавеза, сигурно неће дати жељени ефекат. Овим репресивним мерама ви само терате грађане Србије да потписују да не желе да донирају органе или да се усменим путем огласе, односно позову Управу за биомедицину, коју сам ја, иначе, звала у петак цео дан. Нико живи се није јављао, везано је за банке хелија.

Значи, ви терате грађане да потписују да донирају органе, да одустану, и на тај начин гасите једину наду оним болесницима којима трансплантација значи живот. Оваквим законским предлогом грађанима Србије прети опасност да им се основно људско право, а то је право на живот, законским путем одузме. Зато вас позивамо да овакав предлог закона повучете и да пустите да грађани Србије сами одлуче да ли ће бити донори или не.

Позитивном кампањом се може постићи да се број донора повећа. Грађанима Србије најпре треба вратити поверење у здравствени систем, из ког треба искоренити корупцију. Значи, једино враћањем поверења у српско здравство и позитивном кампањом повећаћете број донора, а то се неће десити док је Златибор Лончар на челу овог министарства.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Србија је земља болесних људи и жао ми је што нисмо у овом временском периоду искористили време када је министар ту и да стварно истински мало сагледамо ту здравствену слику наших грађана.

Ако знамо да је 670.000 људи болесно од дијабетеса; ако знамо да је између 400 и 600 хиљада људи болесно од депресије, која је искључиво последица стреса и страха од живота; ако знамо да имамо преко 200.000 зависних од психоактивних супстанци, одмах пута три, колико је то проблема у свакој породици, значи 600.000 људи је погођено тим проблемом; ако знамо да имамо 350.000 зависника од алкохола, пута три, одмах је то милион људи; ако знамо да смо 13. у свету по броју самоубистава, а разлози су сиромаштво и психоактивне супстанце – зашто ми о томе нисмо разговарали?

Није проблем уопште да спасавамо 30 људи годишње који умру због недостатка органа за трансплантацију, значи није проблем, али ви видите да

имамо преко три милиона болесних људи у држави. Значи, више од пола нас је болесно.

Ако знамо, ово је сада најозбиљнији пример и најозбиљније питање за министра и Министарство здравља, да преко 50.000 људи годишње у Србији умре услед можданог и срчаног удара, значи то су напрасне и брзе смрти, нама није јасно, нама српским радикалима, као ни широј јавности, који је то моменат када се човек јави у хитну службу са исходом смрти, који је то моменат када се он отвара и када му се узимају органи и ко се када пита за њега. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Наш познати хирург проф. др Душан Шћепановић, коме је и самом трансплантирано срце 2006. године, упозорио вас је пре неколико месеци, када је овај закон био у форми предлога и дошао пред Народну скупштину, да морате да имате у виду то да грађани Србије треба да знају изричито шта је претпостављена сагласност, а то значи да нема изричитог одбијања да неко неће да донира свој орган. И сад како ћете ви пошто усвојите овај закон да дођете до ситуације да свим грађанима, пунолетним грађанима Србије објасните шта то заправо значи и како се и на који начин крше њихова људска права и због чега они који уопште не желе о томе да размишљају морају сада, по овом закону, да размишљају и да се јављају Националном регистру и да изричито, као што рече проф. др Шћепановић, кажу да то не желе ако не желе? Зашто сте прибегли томе, то вас питамо ми српски радикали, да примените најгоре законско решење када је у питању донирање органа које постоји било где у свету?

На овако осетљивом питању треба да падне министар здравља, поред свих осталих афера које је имао, због тога што је закон неуставан. Крши се члан 23. и 25. Устава Републике Србије због чињенице да рушењем и атаком на физички интегритет сваког појединца у овој земљи, који неће моћи да се одбрани од тога, као ни чланови њихових породица, јер су људи неупућени, ви доводите у сумњу ваше добре намере приликом доношења оваквог закона.

Да ли ћете сада, то вас питам, господине Арсићу, ви као потпредседник Скупштине, сви ви појединачно, јер није довољно два или три дана скупштинске расправе, да се појављујете на медијима и да ово заговарате и објашњавате људима шта то заправо значи? Наравно да нећете, а грађани о томе неће имати појма.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Можда ће неко знати, неко неће, а ја сам своју донорску картицу потписао.

(Наташа Сп. Јовановић: Нема више картица по овом закону.)

Молим, нешто сте се узбудили, не знам шта вам је.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Колега Шешељ, изволите.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Имали смо прилике данас да чујемо у расправи у појединостима како се овим законом уређује добровољно давање органа. То није тачно. Овим законом се уређује обавезно давање органа, тј. донирање, и то је оно што је проблематично. Нема везе што постоји било који други пример у Европи да функционише претпостављена сагласност, то не значи да је то добро. Претпостављена сагласност у закону о трансплантацији органа јесте репресија над грађанима и непоштовање њихових људских права.

Овај закон посматра грађане Србије као ресурс, не поштује њихова права и њихову личност. Органи нису ствари, органи нису предмети, органи су саставни део човекове личности. Као према грађанима извршна власт треба да се понаша, а не као према неким ресурсима, потенцијалним извором органа. Питање је само времена када ћемо размишљати о томе да ли ови органи могу можда да се извезу негде.

С друге стране, оно што је највећа небулоза у целој овој расправи јесте да ми тражимо поверење грађана Србије у здравствени систем и у закон о трансплантацији. Чули смо овде колеге из владајуће већине, много има лекара, свака част, победили сте на изборима, ал' зашто онда тражите поверење грађана у здравствени систем а на место министра здравља ставите човека којем је надимак Доктор Смрт ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шешељ, он је овде господин министар Лончар, а надимке изволите на конференцији за штампу кажите.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, по Пословнику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Знам, господине председавајући, да нисте могли да исконтролишете шта ће ко да изусти док то и не уради, али члан 107, питање достојанства, мислим да упућује да би за овакве ствари, због тога што се раде очигледно намерно, што се не раде први пут током ове расправе, требало реаговати и требало би изрећи опомену. Рекао сам већ да нисте могли да предвидите шта ће да се догоди па због тога не тражим да о овоме гласамо, али замолио бих да водимо рачуна, јер знамо шта, нажалост, од неких једино можемо да очекујемо.

Неприхватљиво је на овај начин вређати министра, вређати Владу, вређати Народну скупштину. Колико год пута ми то лепо, људски да кажемо, очигледно то ничему не вреди, ничему не служи, неки просто не желе ни да чују ни да схвате ни да усвоје.

Прича о репресији је такође увреда за Народну скупштину. Није репресија, даме и господо, ако ми претпостављамо да је човек, да је грађанин Србије по својој природи, дакле као подразумевано, хуман и великодушан. Ако ви претпостављате, а неки од себе полазе, је л' тако, да човек по својој природи мора да буде себичан и да је тежак грех претпоставити супротно, то је ваша ствар. Не можете друге вређати, ни присутног министра, ни Народну скупштину, а ни, што је најважније, грађане ове земље. Заборавите све остало, заборавите изборе ако вам се о њима не прича, помислите само на људе чији животи зависе од тога да ли ће оваква решења бити усвојена. Не тражимо ваљда превише ако тражимо обзир и пристojност по питању тих људи.

У праву је господин Арсић када је данас казао – било би лоше да било ко од нас овде присутних, па и од ових који овакве речи користе, на примеру свом или своје породице схвати зашто је ово решење овако важно. Немојте да долазимо у ситуацију да тек тада неки до памети дођу. Озбиљни смо, одговорни, одрасли људи, можемо те ствари да урадимо и на време, поштено и коректно.

(Председавајући: Приводите крају, господине Орлићу.)

Ако радимо другачије – завршавам, господине председавајући – ти ће избори, нажалост, бити велико чистилиште за оне који једино другачије могу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Колега Шешељ, по ком основу?

(Александар Шешељ: По Пословнику.)

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Дакле само може председник, тј. председавајући да се стара о реду на седници Народне скупштине. Не може да буде то ни заменик ни шеф било које посланичке групе.

А знате шта, надимак који носи Златибор Лончар нисам му доделио ја. Дакле то смо имали прилике да слушамо још откад је постављен за министра. А баш зато што су интереси грађана Србије на првом месту, и тако треба да буде ваљда свим посланицима, ми говоримо овако о овом закону. Имали смо искуство „жуте куће“, тј. грађани Републике Србије, где је цела једна нова криминална грана, криминална операција њихових отимања, ликвидирања и вађења органа и продавања на црном тржишту.

Како ми смемо онда да приступамо теми трансплантације органа овако ноншалантно, да говоримо како је то фантастично и како ће то само да побољша здравствени систем? Никаква се критика не допушта. Баш ви који сте предлагачи, који ћете гласати сви листом за, треба да имате то све у виду и да говорите о томе, а не да вам свака реч критике смета.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шешел, пошто сте говорили о повреди Пословника, нико вама не брани да критикујете. То је ваше право. Оно што није дозвољено у Скупштини, без обзира из којих редова то долази, то су увреде.

(Милорад Мирчић: То је из милоште.)

Ако је то неке из милоште, нека тако назива чланове своје породице. Немам ја тај проблем, господине Мирчићу.

Да ли желите да се Скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Колега Љубеновићу, изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Поднео сам амандман на члан 4. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима, и то на став 2.

Члан 4. овог предлога закона односи се на начело заштите интереса и достојанства, и то поштовање достојанства преминулог лица и на чланове његове породице.

Материја је изузетно осетљива па сам овим амандманом предложио мало другачије дефинисање од онога како је то учинио предлагач. Образлажући доношење овог закона предлагач је написао да је остављена могућност сваком пунолетном грађанину Републике Србије да забрани, у писменом или усменом облику, даривање својих ткива, као и могућност чланова породице да то учине у тренутку смрти уколико се умрло лице за живота није изјаснило у вези са тим.

То је, као што сам рекао, врло осетљива материја и то су веома деликатни моменти, па се тиме не треба играти и такве одредбе не треба стављати у закон.

У вези са амандманом на члан 4. овог предлога закона став посланичке групе СРС је да, када Народна скупштина усваја закон, то мора да се ради прецизно како не би дошло до ситуације да се приликом примене установе одређени недостаци, тј. да је нешто дефинисано на нејасан начин, а у овом случају ради се о важном закону у области здравства. У том циљу предлагач би требало да добро размисли о свим сугестијама народних посланика исказаним кроз амандмане.

Предлагач је као један од разлога за доношење овог закона навео и потребу да област људских ћелија и ткива код људи се заснује на највишим стандардима медицинске науке и праксе с обзиром на то да је област медицине која се интензивно развија и нуди велике могућности за лечење људи и да се здравственим установама које обављају ове послове омогуће бољи услови за њено обављање у складу са савременим достигнућима у овим областима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Љубеновићу.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Колега Комленски, изволите.

БОРЋЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо, другарице и другови, уважени министри, поштовани председавајући, на члан 4. овог закона поднео сам амандман. Предлажем да се у ставу 2. иза речи „и ткива са умрлог даваоца поступа се са“ дода реч „дужним“. Тиме би се практично, у складу са позитивном правном праксом дугогодишњом, на један виши ниво подигла обавеза поштовања достојанства умрлог лица приликом узимања ћелија и ткива у складу са овим законом.

Можда ово вама изгледа из угла људи који се баве медицином као непотребно, али ми који се бавимо дуже година правом знамо да то апсолутно има своју сврху и да би то заиста допринело, прво, односу према самом овом закону, па и у смислу обавезујућем према онима који буду поступали по овом закону када је у питању прибављање људских ћелија и ткива.

Мислим да су сви амандмани које сам поднео, од члана 1. до члана 4, амандмани које треба усвојити. Ја ћу гласати за њих, мислим да ће их и колеге подржати и ово су амандмани који заиста овом закону могу само да дају једну додатну тежину и једну додатну озбиљност.

Овај закон је добар, као што сам рекао, заиста обезбеђује једну сигурност у вршењу ове делатности, ако се то тако може рећи, а мора се рећи, и оно што се жели истаћи кроз ове амандмане јесте да ниво те сигурности дужног поштовања према покојнику је нешто што ова држава зна да поштује и уме да препозна, а самим тим и инкорпорира у законски текст. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Колега Мирчићу, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Оно што све време расправе жели СРС, то је да на овој теми не желимо да постижемо или стичемо јефтине политичке поене. Није ово тема, нити је ово закон за политизацију.

Међутим, очигледно да и владајућа коалиција не води рачуна када одређује своје кадрове ко ће да их представља на нивоу извршне власти и ово је прилика да укажемо и јавности на ту чињеницу. Уместо да министар ресорни смирује ситуацију, да полако амортизује нападе или незгодна питања из опозиције, он креће у нешто што је непожељно када је у питању скупштинска расправа.

Овде у овоме закону треба да се постигне тај ефекат солидарности, да се хуманост дигне на много виши ниво, а не може ако имамо овакве представнике извршне власти. То зна и владајућа већина, из простог разлога што понашање појединих министара не доприноси бољем спровођењу и примени закона.

Ми овде говоримо чак и неке ствари које се министру не свиђају, из разлога да би јавност видела какве погледе на рад Парламента и уопште какво мишљење извршна власт има о Парламенту. Чим му се нешто каже да му не одговара, он

одмах скаче и почиње да вређа. Па му се још придружи и председавајући сад тренутно, који је чак узео себи за право и отишао толико далеко да спомиње породицу, којој је, између осталог, захваљујући тој породици, њеном члану Војиславу Шешељу, дуго, дуго јео хлеб и хранио своју породицу и најмање заслужује да тако некоректно се прави поређење са породицом и оно што се каже министру из милоште, господине Арсићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто ме стално прозивате, колега Мирчићу, ја вас молим да с тим надимцима обиђете породице и пацијенте господина Лончара које је он излечио па њима објасните порекло тог надимка, да видим шта ће да вам кажу. А што се тиче моје егзистенције, никад није била од политике.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч?

(Милорад Мирчић: Могу да одговорим?)

Не можете.

Колега Савићу, изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, врло је занимљиво слушати како представници владајуће већине хвале ове законе, при чему не разумеју ни десети део проблема и свега онога до чега све ово може довести. И, да се разумемо, нико нормалан нема ништа против тога да се људима помаже, да се живот продужава, да се повећава квалитет живота, али ни од кога од њих нисмо чули да је поменуо етичку компоненту свега овога.

Познато је да се у овој области наука убрзано развија и отварају перспективе о којима се раније није размишљало ни у најлуђој фантазији. Већ данас имамо ситуацију и претпоставке да се могу вршити измене на нивоу ДНК и није далеко дан, пошто се људске слободе паралелно, индивидуалне слободе такође форсирају, када ће неко, на пример, тражити да му се уместо стопала усаде копита како би ишао без ципела. Наравно, ово је можда некима смешно, али без етичких ограничења ово ће бити наша надоласећа реалност.

Већ данас имамо ситуацију да наша млада поколења опонашају спољашњи изглед виртуелних јунака и виртуелних хероја. А човек је устројен тако да се, осим по спољашњем изгледу, не разликује ни по чему другом од већине. Дакле човек је божија творевина и, ако му се било шта дода или било шта одузме, питање је да ли је то више та особа и да ли је то тај човек.

Једно питање, да искористим господина министра. Господине министре, да ли вам је познато да се недавно у Нишу појавио донор срца, да је из Београда дошла екипа која је требало да преузме то срце, међутим, та екипа је била апсолутно нестручна и цео посао је упропаштен. То срце више није било у функцији, а ова особа која је требало да прими тај орган остала је без тога. Да ли вам је то познато и да ли сте нешто предузели?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Колега Јањушевићу, изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, уважене колеге, како одговорити на то што неко сматра да је политички легитимно да углас каже да вода у Београду није исправна, да каже да је Скупштина „жута кућа“, да каже – чувајте своје органе, после овог закона ће вас неко хватати и вадити вам органе, како одговорити онима који не седе овде и сматрају да погрдан твит може да замени њихово присуство овде у Скупштини?

Ових дана су стигли једини могући одговори. Ви сте, министри, са председником Србије пре седам дана били у Врњачкој Бањи на полагању камена-темељца за нови хотел у оквиру Специјалне болнице „Меркур“ у Врњачкој Бањи, где се развија здравствени туризам. Одговор је и најава Моравског коридора Чачак – Краљево – Врњачка Бања – Трстеник – Крушевац – Појате. Одговор је и јуче био када сте заједно са председником Србије обишли изградњу центра за икс нож на КЦС. Одговор ће бити и прекосутра, када Александар Вучић полаже камен-темељац за изградњу немачке фабрике „Форверк“ у Чачку, где ће посао наћи 1.000 радника. Одговор је и убрзан рад на завршетку ауто-пута Београд–Чачак и нови потписан уговор на 40,4 километра, нову деоницу Прељина–Пожега, а 450 милиона евра вредности.

Све су ово одговори и не постоји ниједан твит и не постоји ниједан Фејсбук статус погрдан који може да избрише она слова која стоје на табли у згради Међународног црвеног крста у Женеви, где пише – Буди хуман, као што је Србија била хумана 1885. године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Колега Пантовићу, изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, овај закон је један од оних који прате тренд напора Владе Републике Србије да Србију организује као једну модерну државу, државу која не заборавља своју славну историју и која ствара најбоље услове за живот грађана.

Данас је пред нама закон из области здравства и његовим усвајањем ћемо сигурно допринети да ниво здравствене заштите у Републици Србији буде бољи. Морамо да задржимо наше младе лекаре, медицинске раднике да остану у Србији и, колико год то било тешко, мислим да смо на добром путу да то урадимо.

Креће обнова Клиничког центра Србије. Крајем прошле године отворен је и КЦ у Нишу, где је уложено 50 милиона евра. Такође се ради на градњи центра за икс нож; отворен је и за гама нож, где је Влада Републике Србије уложила 460 милиона динара. Оваквим радом Србија постиже циљ да има најсавременију медицинску опрему, те полако постаје лидер у региону у појединим здравственим областима.

У Србију данас долазе и пацијенти из окружења, а наш новац све мање одлази у Турску и у неке друге земље где су се раније лечили наши грађани. Како се ради у здравству, тако се ради и на пољу инфраструктуре, образовања, у војсци, култури, иновацијама и Србија показује да уме, може и да не одустаје од стварања услова за бољи живот грађана.

Очекујем да овај закон подигне ниво здравствене заштите у нашој земљи и да задржи наше стручњаке и подржаћу га у дану за гласање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Колегинице Огњановић, изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Сам чин трансплантације ткива или органа представља хумани акт који продужује и побољшава квалитет живота пацијента, који након адекватне терапије добија шансу да поново ради, активно учествује у свим сферама друштва, да има потомство.

У Србији је, нажалост, велики број деце који чека на овакав вид лечења. Петнаестог маја ове године је отворено прво новоизграђено дечије хематоонколошко одељење у склопу зграде Дечије клинике за интерне болести нишког КЦ. Одељење у Нишу је пројекат од националног значаја и, што је најважније, значајно ће унапредити квалитет лечења деце оболеле од рака.

Ово је први здравствени објекат ове намене у Србији. Изградња је трајала две године, а иницијатор је било Удружење родитеља деце оболеле од рака, које је, уз огромну подршку и помоћ грађана Србије, донатора, Министарства здравља и управе Клиничког центра Ниш, довело до остварења овог пројекта. Четири године је требало да би се остварио циљ и у том периоду је организовано преко 400 акција, у којима је учествовало преко 1.000 волонтера.

Ово је пример где се хуманошћу и вољом савлађују све препреке, пример да заједно можемо помоћи једни другима, да заједно можемо много више. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Колега Мартиновићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР MARTИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја сам јутрос рекао да је Родољуб Шабић престао да буде независан и самосталан државни орган и постао је опозициони политичар. Он је то, иначе, већ дуже време.

Данас је овај опозициони политичар који се лажно представља као повереник за информације од јавног значаја поднео и, замислите, баш данас, у време када говоримо о сету предлога закона који долазе из Министарства здравља и који треба да помогну лечење наших грађана, данас је Родољуб Шабић поднео захтев за покретање прекршајног поступка против министра здравља др Златибора Лончара и против вршиоца дужности директора Института за јавно здравље Србије „Др Милан Јовановић Батут“ због, како је навео, отежавања утврђивања чињеница у случају мобилне апликације „Изабрани доктор“.

Пошто Родољуб Шабић од свега прави политику па и од ове апликације, која и те како користи пацијентима, он сматра да постоји нешто сумњиво у тој апликацији „Изабрани доктор“ и поднео је захтев за покретање прекршајног поступка против др Лончара и против директора Института за јавно здравље „Милан Јовановић Батут“.

Истовремено желим да кажем, господине министре, због вас и због грађана Србије, да је Савет за мониторинг, људска права и борбу против корупције „Транспарентност“ данас против Родољуба Шабића, због кривичног дела из члана 359. став 3. Кривичног законика, поднео Тужилаштву за организовани криминал кривичну пријаву због тога што је проневерио на име плата, на основу 118 решења о пријему у радни однос, 32.606.000 динара, на име службених путовања 1.350.561 динар, говорим искључиво о нето износима, а на име организовања конференција за штампу у Медија центру у Београду без спроведених јавних набавки 207.430 динара.

Такође, на основу различитих уговора везаних за пројекте које је организовао Родољуб Шабић проневерио је три милиона динара и по основу два уговора са, замислите, возачима које је запослио. Један је Милош Васић, а други је... Прво пише Милош Васић па онда Милош Зорић, изгледа да ни Родољуб Шабић не зна тачно о чему се ради. У сваком случају, на основу овог једног уговора, за Милоша Васића, проневерио је 218.706 динара, а за овог Милоша Васића, односно Милана Зорића, не зна ни сам како се човек зове, 255.757 динара.

Ово говорим да би грађани Србије знали како Родољуб Шабић немилосрдно пљачка буџет Србије. Да нема оваквих људи, који су у суштини опозициони политичари а не независни самостални државни органи, било би, господине Лончар, много више пара за лечење наших грађана. Ово сам рекао да би грађани Србије знали да су се против Владе Србије, па и против министра Лончара, као што видите, организовале не само поједине опозиционе политичке партије, него чак и они који сами себе сматрају независним и самосталним

државним органима а у ствари су експоненти оних који раде против интереса државе Србије и њених грађана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Хвала.

Уважени председавајући, поштовани министре са сарадницима, морам ради грађана Србије да истакнем да је Предлог закона о људским ћелијама и ткивима донет у складу са највишим стандардима медицинске струке, у складу са принципима хуманости, етичности и моралности. Такође морам да нагласим да овим предлогом закона апсолутно се нигде не помиње никаква присила. Напротив, ово је закон који се заснива на принципу добровољности и о томе изричито каже и члан 28, а и члан 32, као и целокупан закон од почетка до краја.

Такође морам да истакнем да је и у малим срединама као што је Прибој, одакле ја долазим, у оквиру Опште болнице отворена Дневна болница за хемодијализу, где се изашло у сусрет оним бубрежним болесницима који имају потребу за овом услугом, да не путују 60 километара до Пријепоља или 160 километара до Ужица, већ да услугу хемодијализе могу да добију у оквиру Дневне болнице у Прибоју. Очекујем да ће и ови пацијенти који су на хемодијализи у Прибоју овим законом, који даје шансу за нови живот, управо добити ту шансу за живот.

Такође морам да истакнем да је, осим сајбер ножа, гама ножа и икс ножа, који се најављује, извршено и огромно улагање у опрему, а здравствена опрема јесте део ефикасног и функционалног здравства. Морам да наведем да је у КЦС у оквиру Клинике за урологију набављен најсавременији апарат за разбијање камена у бубрегу. Вредност тог апарата је 48 милиона динара, набавили су га Министарство и КЦС. На њему може годишње да се лечи око 2.000 пацијената и могућност излечења је преко 90%.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Вукојичић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Као што су већ рекли народни посланици СНС-а, даме и господо, наша улога је не само да добра решења подржавамо, да их на одговарајући начин прикажемо једни другима, наша је улога важна улога да едукујемо.

Зашто је важно разумети овај закон на прави начин? Ево пар података из медија. Не знам да ли су у запету прецизни, али ако јесу, наводе на размишљање. Кажу ти подаци да су шансе да ће човеку затребати помоћ која произилази из ових

закона, дакле помоћ у виду пресађивања органа, вероватноћа је 20 пута већа него да ће бити потребно да он учествује у обезбеђењу те врсте помоћи за неког другог. Двадесет пута већа. Кажу ти подаци да 30 људи годишње оконча живот не сачекавши, нажалост, да добије ову врсту помоћи. Ти подаци говоре колико је само важно да оваква решења ми усвојимо.

Ако направимо и најмањи могући корак, најмањи могући, биће страховито важан, јер је о људским животима реч. А не мора да буде најмањи могући, јер не видим ниједан разлог да не направимо ситуацију налик оној каква је, поређења ради, у броју донора на милион становника у Србији данас и у Хрватској, где је седам пута већи. Да се том резултату приближимо, нема никаквог разлога да се то не догоди. Замислите само колико би то било драгоцено, колико би то било важно.

Ово што ми говоримо данима, рекао бих, ипак неког ефекта има, између осталог на људе који у расправи учествују, а ако ништа боље, видим непријатно им је да опонирају овим решењима и нашим аргументима.

Нажалост, нећемо допрети до свих. Неки, попут пулена Ђиласа и Јеремића, ако се на бруталан начин иживљавају над темом и над људима којима је помоћ потребна, они се ругају. Ево, неки Владимир Петровић, ко зна зашто, данас у Скупштини града каже – још два-три оваква викенда – мисли на претходни викенд – и могу да отпишу моју јетру. Толико се добро забавио, а све на тему ове врсте помоћи о којој ми причамо и све на тему прилике да се спасу људски животи. Таквима ми да помогнемо не можемо. Такви су сами одабрали да буду довека заглављени у том духу малограђанштине и опскурног духа ДОС паланке од ког, нажалост, никад нису ни били бољи. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Колегинице Петровић, изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, даме и господо народни посланици, циљ амандмана који сам поднела на члан 4. Предлога закона је да се додатно дефинишу основна начела закона у сврху свеукупног развоја Републике Србије.

Поред хуманистичког карактера и бриге о здрављу становништва, важно је и неопходно у здравству, као и у другим областима, пратити трендове технолошког развоја и примене савремених метода лечења, али и једнако важно оспособљавати и школовати адекватан кадар који би у свом раду могао применити нове методе у лечењу и побољшати ниво квалитета пружања здравствених услуга.

Менаџер Здравственог центра Ужице је у сарадњи са Високом пословно-техничком школом Ужице и надлежним министарством постигао договор и од прошле године добијена је акредитација за студијски програм „Здравствена нега“,

за стицање звања струковна медицинска сестра, како би се Здравственом центру Ужице обезбедило што више медицинских сестара са високим образовањем, а све са циљем да се пружају боље и квалитетније здравствене услуге. Потписан је и уговор о пословно-техничкој сарадњи како би Општа болница Ужице била наставна база и обезбедила потребан кадар.

Такође, добијањем дозволе Министарства здравља за увођење нових процедура уз помоћ Клиничког центра Србије и Клинике за кардиохирургију извршене су прве операције на отвореном срцу у Општој болници Ужице и прве тог типа у болници секундарног нивоа у Србији. До данас је уз помоћ Клиничког центра урађено 110 операција срца са изванредним резултатима, што представља резултате унапређења рада и усавршавања адекватног кадра.

Због значаја и важности закона, у дану за гласање подржаћу и овај и сет осталих закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Колега Лукићу, изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Уважени министри са сарадницима, овим предлогом закона се омогућава уважавање приоритетних интереса за очување живота и здравља, као и заштита основних људских права и достојанства даваоца и примаоца људских органа.

Донаторство, у које спадају послови даривања, добијања, тестирања, обраде, очувања, складиштења, дистрибуције и примене људских ћелија и ткива од живог или од умрлог лица, усклађује се са европском регулативом, потребне процедуре се поједностављују и на тај начин се лицима којима је потребан орган знатно повећава шанса да исти добије. Нарочито се водило рачуна да се заштите све стране у поступку донирања, а то су прималац и давалац, као и да се поштује умрло лице и чланови породице умрлог лица при добијању људских ћелија и ткива са умрлог даваоца.

На овај начин Влада Републике Србије јасно показује да се ради на томе да се Србија приближи европским стандардима лечења. Развијеније здравство подразумева позитивније друштво и, генерално, здравије, а подизање здравственог стања нације неизоставно доводи до повећања радне снаге и продуктивности, а самим тим доприноси у знатној мери повећању БДП-а. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Колега Марковићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, ево, нема ових стручњака прекопута. Оно што је добро у томе, то је да грађани Србије могу да виде да ни један једини представник странака бившег режима није у овом тренутку, а тако је скоро већ цео дан, није у сали и да на најбољи начин виде како они заправо схватају своју посланичку функцију коју би требало да врше. То говори о њима.

Када је реч о расправи у појединостима, ево, при крају смо саме расправе. Чули смо све оне аргументе који иду у прилог зашто овај закон треба прихватити. Чули смо бенефите које ће овај закон произвести, како за грађане тако и у укупном смислу. Чули смо све оне резултате које је Министарство здравља досада остварило.

Немам, нажалост, времена да још једном ишчитам све те резултате, а многе моје колеге су то данас у неколико наврата вршиле. Желим само да кажем да мој амандман пружа снажну подршку овом предлогу закона, али и свим резултатима рада Министарства здравља, али и Владе Републике Србије. Из свих ових разлога желим да још једном подвучем да ћу у дану за гласање подржати Предлог закона о људским ћелијама и ткивима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Колегинице Чарапић, изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, сет закона о којима ових дана расправљамо, наравно и закон о људским ћелијама и ткивима, свакако ће утицати на смањење трошкова лечења, и то код оних који су се лечили искључиво у иностранству зато што нису имали сродне даваоце ћелија, ткива и органа. Након усвајања сета законских решења лечење ће моћи да обављају у Републици Србији, и то по повољнијим условима и нижим трошковима.

Нова законска решења ће свакако пробудити свест људи да у наредном периоду што више донирају органе и на тај начин спасу људске животе, што значи да овај закон и сви закони о којима ових дана расправљамо јесу хуманог карактера и, у коначном, утичу на побољшање система здравствене заштите.

Ресорно министарство је у претходном периоду много радило у погледу буђења свести људи о бризи о сопственом здрављу. Као пример навешћу акцију бесплатних превентивних прегледа. Ова акција је, већ сам истакла, довела до буђења свести људи, зато што... Све здравствене установе су се, наиме, одазвале на ову акцију, а да је акција успела, говори да се преко 170.000 грађана одазвало на акцију и да је превентивно прегледано, где су код великог броја грађана, нажалост, дијагностикована тешка обољења. Раније, када се нису спроводиле

овакве акције, имали смо ситуацију да су нам људи умирали од излечивих болести а да ни они сами за време живота нису били свесни да болују од било чега.

Зашто помињем ове акције? Зато што сваки динар уложен у превенцију вишеструко се враћа у здравствени систем по основу снижавања трошкова лечења за обољења која су обухваћена овим акцијама. Све ово, као и сет законских решења и акције о којима сам говорила утиче на унапређење и побољшање система здравствене заштите у Републици Србији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Колегинице Николић, изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницама, даме и господо народни посланици, полазећи од чињенице да је доласком на власт СНС-а у Републици Србији здравство препознато као приоритет и да је морало да се уложи много труда, енергије и напора да се заустави урушавање ове области, а касније и да се остваре позитивни резултати, данас имамо на дневном реду овакве предлоге закона.

Подизањем на виши ниво пружања услуга у области здравства грађанима и позиционирањем Србије на боља места на листама које се баве оценама из ове области сада имамо законска решења за која је био потребан амбијент који су створили заједно председник Републике Србије, Влада и Министарство здравља.

До пре неколико година имали смо јако лоше стање у здравству, али драго ми је да смо ових дана имали прилику да чујемо и ми, а и грађани Србије какво је сада стање у здравству, како се ради по општинама широм Републике Србије и какво је стање у здравству данас и да се интензивно ради, темељно, одговорно, хумано, да се приступа решавању проблема и доношењу решења, која и те како стварају боље услове за живот грађана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Колега Ранчићу, изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министри господине Лончар, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, члан 4. говори о заштити интереса и достојанства.

Међутим, пре него што кренем са образлагањем мог амандмана, не могу да се отмам утиску да је један посланик из редова једног дела опозиције рекао следеће – депресија је искључиво – подвлачим искључиво – последица стреса и лошег живота. То је заиста једно тотално лаичко тумачење и одмах имам асоцијацију на један филм, а то је филм „Тесна кожа“, где један студент на визити,

а глуми га Ирфан Менсур, обраћајући се професору, Бати Живојиновићу, каже: „Човек пати од лошег живота, а то је – мало срце а дугачке руке“. Значи, сувише је озбиљна тема овај закон да бисмо тумачили етиологију депресије на овај лаички начин.

Али да се вратим на мој амандман: „Даривање и примање људских ћелија и ткива заснива се на уважавању приоритетних интереса за очување живота и здравља и заштити основних људских права и достојанства даваоца и примаоца.“

Морам да кажем да посебни део психијатрије изучава ову тематику трансплантације и то је део који се зове лиазон психијатрија, тако да сам ја апсолутно у теми и мој амандман је апсолутно смислен, када говорим о овом закону.

Због краткоће времена за образлагање амандмана, говорићу само о трансплантацији од живог сродног даваоца. Али, као што видим, немам више времена, тако да ово не могу да елаборирам на један стручан начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Следећи пут, колега Ранчићу. Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите, колега Богатиновићу.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри Лончар са сарадницима, локална самоуправа града Лесковца успела је уз помоћ Владе Републике Србије и Министарства здравља да направи историјска улагања у Општу болницу Лесковац. Реновирана су одељења онкологије и дечје неуропсихијатрије, такође је ново рухо добио и ЕЕГ кабинет, на коме су реновирани фасада, подови, санитарни чвор, надстрешница, а уређен је и парк испред кабинета. Слични радови изведени су и на Одељењу болести зависности и Дневној болници психијатрије, што значи да је читав овај комплекс добио потпуно нови изглед. Не постоји болничка служба у којој барем нешто није урађено, од уређења просторија, санитарних чворова, замене подова, до реконструкције канализационе мреже и топловода. Око четири милиона динара из донаторских и сопствених средстава болница је уложила у реновирање одељења урологије, ортопедије, гинекологије и педијатрије, службе за интерну медицину и гастроентерологије.

Почетком ове године зграда службе за инфективне болести након 70 година доживела је потпуну реконструкцију. Канцеларија за управљање јавним улагањима за ову намену издвојила је 46 милиона динара. Сада се можемо похвалити тиме да поседујемо једно од најсавременијих одељења намењених овој грани медицине у Србији. Последња донација, која ће нашој општој болници омогућити изградњу и опремање централне стерилизације, јесте донација апарата за стерилизацију Фондације Њ.к.в. принцезе Катарине у вредности од 360.000 долара. Апаратуру за стерилизацију добили смо од Министарства здравља.

Општу болницу Лесковац такође очекује реконструкција главне зграде, коју ће финансирати Канцеларија за јавна улагања у износу од 620 милиона динара.

На крају, говорећи о здрављу не смемо заборавити ни бригу о нашим најстаријим становницима. У реконструкцију Установе за одрасле и старије уложено је 62,2 милиона динара, а град је раније у замену столарије у овој установи уложио 5,6 милиона динара. Такође, подсетио бих и на уређење боравка за старије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Реч има народна посланица Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, сведоци смо свакодневног улагања у здравство, у инфраструктуру, у опрему, у медицинска средства, у омогућавање нових запошљавања и у здравство ће се улагати још више. Затечено стање је било катастрофално, у здравство се није улагало, а неопходно је да установе са којима се грађани најчешће сусрећу опреме, али и да се обезбеде запосленима одговарајући услови у којима ће они радити.

Почетком августа Клинички центар Србије ће имати два икс ножа, а за сваки третман уштедећемо 20.000 евра. У Ургентни центар Клиничког центра Србије свакодневно дође и више од 25.000 људи и та установа мора бити спремна да те пацијенте прими. Ниш је добио годинама очекивани најмодернији клинички центар који ће пружити здравствену заштиту пацијентима, не само грађанима Ниша већ и пацијентима југоисточне Србије па и шире, а такви центри планирани су и за Београд, Нови Сад и Крагујевац. У Клинички центар Србије већ је уложено осам и по милиона евра, а комплетна реконструкција коштаће 69 милиона евра и потписивање тог уговора се ускоро и очекује.

Евидентно је да је велико залагање Министарства здравља и не само због тога, већ и због тога што су и ови предлози нових закона који су сада пред нама квалитетни, позивам колегинице и колеге народне посланике да их у дану за гласање подржимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само желим да вас обавестим, оно што је јуче председник причао о изградњи новог клиничког центра у Београду, да сутра у 10.00 часова потписујемо уговор за изградњу клиничког центра, коначно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Реч има народни посланик Марко Зељуг.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, колеге посланици, СНС је заједно са Владом Републике Србије у протеклих неколико година предложила и усвојила велики број закона који су својом применом изродили реформе које су српском друштву биле прекопотребне а грађанима Србије обезбедиле лакши живот и сигурнију будућност.

У самом врху визионарских закона који ће допринети подизању нивоа здравствене заштите налази се управо овај закон, о људским ћелијама и ткивима, који већ неколико дана уназад оспорава прегласна мањина у овом парламенту а у јавности мањина која је априори против закона само зато што га предлаже министар из реда СНС.

Ширењем дезинформација, тачније лажи о закону о људским ћелијама и ткивима мањина покушава да нанесе штету интересима Републике Србије и српском здравству упркос жељи већине становништва, која подржава усвајање закона. Ова лоша кампања се води против хуманистичког приступа свих оних грађана Србије који би желели да омогуће живот и после сопственог живота.

Управо у хуманистичком карактеру овог закона огледа се и мој амандман, који има за циљ давање подршке Предлогу закона, који, поред чињенице да ће обезбеђивати стабилност здравственог система и његово напредовање, такође ће осигурати и континуирани развој Републике Србије.

Моја подршка овом тексту закона, као и мојих колега, у дану за гласање биће апсолутна из разлога што је ово један од посебних закона, који ће Србију померити корак више на лествици модерних и развијених земаља света. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Зељуг.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамјановић.

Реч има народна посланица Тања Томашевић Дамњановић.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштовани господине министри са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, област људских ћелија и ткива се у складу са овим законом заснива на начелу заштите интереса и достојанства, начелу солидарности, начелу медицинске оправданости и безбедности и начелу једнакости. При добијању људских ћелија и ткива са умрлог даваоца поступа се са поштовањем достојанства умрлог лица и чланова породице умрлог. Даривање и примање људских ћелија и ткива заснива се на уважавању приоритетних интереса за очување живота и здравља и заштити основних људских права и достојанства даваоца и примаоца.

Данас држава Србија на челу са председником Александром Вучићем, са Владом Републике Србије и надлежним министарствима здравља, много улаже у здравство, пре свега на темељу доброг стања јавних финансија. У прилог томе говори велики број новоизграђених објеката и улагања у постојеће објекте, али и уговори о запослењу, које је председник Александар Вучић доделио најбољим дипломцима медицинског факултета у Србији и најавио да ће сваких шест месеци држава тражити 50 нових најбољих дипломаца омогућавајући им специјализацију, докторске студије, што је, сви ћемо се сложити, најбољи начин улагања у здравство. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Реч има народна посланица Љибушка Лакатош.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колеге народни посланици, законом о људским ћелијама и ткивима дефинише се и даривање и примање људских ћелија и ткива, што се заснива на уважавању приоритетних интереса за очување живота и здравља људи, као и њихових основних људских права и достојанства како даваоца тако и примаоца. У овом закону огледа се хуманистички карактер развоја здравственог система, а самим тим и целе Републике Србије.

Примена овог закона доводи до поједностављивања административне процедуре, што би знатно олакшало и убрзало почетак лечења свих болести које се споро дијагностикују, чије је лечење дуготрајно, скупо, а неретко и неуспешно. Давањем ћелија и ткива јачамо хуманистичку свест становништва, солидарност међу људима, а што је најзначајније, утичемо да примаоци тих ћелија и ткива у што краћем року буду излечени и укључени у све сфере свакодневног живота као потпуно излечене особе.

Здравље становништва и квалитет живота морају бити приоритет свих нас. Доношење овог закона је од вишеструког значаја како за унапређење здравственог система тако и здравље становништва и самим тим и развој целе државе, поправља квалитет пружене здравствене заштите, даје могућност скраћивања рока од откривања болести до почетка лечења.

Предложени закон треба подржати јер он не само да унапређује медицински систем, а што је најзначајније, тешко оболелима даје нове шансе за излечење. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Реч има народни посланик Бобан Бирманчевић.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, поштоване колеге посланици и поштовани грађани, оно што је урадио министар од преузимања Министарства, а подсетићу, то знају и грађани, не морам

да приказујем слике али се они врло добро сећају да је Министарство у то време је изгледало као напуштено и пола објекта није имало чак ни грејање, а камоли опрему која би била адекватна годинама, односно у 21. веку.

О гама ножевима, икс ножевима и другој опреми која се у међувремену појавила и појављује се у Србији могли су само да сањају и то чак нису ни обећавали у предизборним кампањама, а ово је у 2018. години стварност и нешто што постоји и на шта грађани могу да рачунају.

Закон који усвајамо исти је као и болест, не бира, делује на све и делује пре свега без обзира на верску, националну, политичку или било коју другу припадност. Сви они којима је помоћ потребна имаће право, имаће наду и имаће могућност да је добију, а поновићу, математика је једноставна наука – 20 пута, поновићу, 20 пута је већа вероватноћа да било ко од нас буде прималац него давалац органа.

Поновити, грађани, да знате – 20 пута.

Оно што на крају морам да поновим то је да у дану за гласање позивам све грађане да буду и да присуствују и да виде ко је гласао за овај закон, али истовремено позивам и саме грађане, позивам Србију да стане иза овог закона. Ово је закон за њих и закон који ће њима донети светлију будућности, односно решење за оне којима је помоћ потребна, а односи се на болесне који чекају на овај закон. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Реч има народни посланик Драган Савкић.

Изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 4. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима, који гласи – хуманистичким карактером овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на напредак медицинских установа.

Један од циљева Предлога закона је промоција давалаштва, те је хуманистички карактер веома битан аспект. Предлог закона предвиђа поједностављену процедуру за издавање дозвола здравственим установама за обављање послова из ове области. Јасно је дефинисана и процедура које установе могу поднети захтев за обављање ових послова, које установе могу бити банке људских ткива и који су неопходни услови за добијање дозволе за рад у смислу послова из овог закона. Предвиђен је и јединствени информациони систем како би се имплементирао и примењивао принцип следивости.

Са друге стране, процедура везана за давалаштво је знатно поједностављена. Када је реч о умрлим лицима, сматра се да постоји прећутна

сагласност уколико се лице за живота није успротивило или ако то нису учинили његови сродници у тренутку смрти. Када је реч о живим лицима, она или њихови родитељи односно старатељи ако је реч о малолетницима морају дати изричит пристанак, који се може опозвати у сваком моменту. Оваквим приступом поступак је знатно поједностављен и олакшан, те су избегнути сувишни, непотребни трошкови.

Сходно томе, хуманистичким карактером Предлога закона о људским ћелијама и ткивима обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије и напредак медицинских установа. Амандман који сам предложио има за циљ да се управо то посебно нагласи у члану 4. Предлога закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, неоспорни су напори и улагања која Влада Републике Србије и Министарство здравља постижу на унапређењу здравствене заштите у Србији. Посебно су значајни резултати, али пре свега и енергија којом министар Лончар води Министарство здравља и коју успешно преноси на људе који воде здравствене установе.

Одличан пример за то је сарадња Министарства здравља и Опште болнице у Шапцу, на чијем челу се налази директор болнице др Слободан Поповић и где је уз помоћ Министарства извршена набавка следеће опреме: централна стерилизација, вредна 22 милиона динара, чиме је решен вишедеценијски проблем; батеријски систем за потребе рада у служби ортопедије са трауматологијом; купљена су и два ултразвучна апарата; реконструкција паркинг-простора у кругу Опште болнице Шабац; реновиран су и санирани сви прилази и улази у објекте; 40 модерних, савремених болничких кревета је, морам да напоменем, донација цркве општине из Линца; у току је набавка два апарата за анестезију; два пацијент-монитора; обезбеђена су средства за набавку микроскопа за потребе службе патологије; исти случај је и са набавком пацијент-монитора за јединицу интензивне и хируршке неге; запослено је више од 55 здравствених радника на одређено и неодређено време и мноштво нових медицинских процедура и технологија.

Оно што такође желим да напоменем, то је пројекат реконструкције, адаптације и доградње објеката установе, где ће, на основу закључка Владе Републике Србије и извештаја радне групе за обнову и унапређење објекта, Општа болница „Др Лаза Лазаревић“ бити комплетно реконструисана, обновљена и дограђена. Предвиђена је доградња ламеле површине од 5.000 метара квадратних и реконструкција свих осталих објеката којима располаже установа, укупне површине 27.000 метара квадратних. Захваљујем се у име грађана Шапца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Златибор Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Само да вас обавестим, не знам да ли су вам јавили, данас су у Шапцу почеле да се раде лапароскопске операције дебелог црева. Узима се лапароскопски стуб и уз подршку лекара из Енглеске и наших стручњака оспособиће се лекари у Шапцу да они самостално то раде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Циљ амандмана који сам поднео је да укаже на хумани карактер овог законског решења и, свакако, на његов допринос развоју медицинског система у Србији.

Сам члан 4. говори о начелима, као и цела ова друга глава, о којој тренутно говоримо. Пре свега због грађана Србије дужни смо да дамо још једном објашњење, јер смо чули од дела опозиције ових дана злонамерна, понекад и морбидна и сулуда објашњења закона, а основни циљ је узбуђивање јавности Србије и обмана грађана Србије, а у коначници је изазивање вештачког хаоса, као што је то случај у свим другим областима живота када је данас у питању та српска опозиција.

Наиме, начела на којима почива овај закон јесу заштита интереса и достојанства, начело добровољности, безбедности, једнаке доступности људских органа. Е, управо то и јесте кључ овога закона и мислим да је важно напоменути да се све ово заснива на принципу добровољности. Значи, неће се радити трансплантација органа преминулог уколико се било ко, али било ко, од чланова породице са тим не сложи и неће се радити трансплантација органа уколико је остао писани траг иза преминулог, било какав писани траг, којим он обавештава да не жели да његови органи буду донирани након његове смрти.

Пошто смо на начелима, мислио сам да је још једном важно то напоменути, ради грађана Србије, а то у ствари јесте суштина овога мога амандмана – да се ради о једном хуманом чину, заснованом на добровољности, а само по себи све то утиче на развој целокупног медицинског система у Србији. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, ја пре свега грађанима Србије желим да не дођу у позицију да буду донори, јер знамо која је то позиција. Ја им стварно то желим, као хуманиста. Такође желим свим људима да не дођу у позицију да им је потребан орган, да им је потребан донор.

Жеље су једно, а стварност друго. Ја верујем да те жеље делимо сви овде који смо присутни. За ове одсутне нисам сигуран. Ови одсутни су нас назвали „жутом кућом“, Скупштину. Ово није „жута кућа“ од 2012. године. „Жута кућа“ је овде изгубила 2012. године. Тако нас називају они који су пустили 2.106 албанских терориста 2001. године из затвора. Пустили су оне који су Србима вадили органе. И данас они, без стида и срама, са два прста образа, тврде да је ова Скупштина „жута кућа“. Није, од 2012. године. Али има једно мало жуто одељење. У расејању, као што видите.

Такође, има изрека – здравље на уста улази. Они су то често радили. Сад ћу вам показати уговор који је дом здравља у Инђији имао. Акција се звала „Војвођанска кућа здравља“. Али како је функционисала „Војвођанска кућа здравља“, покушаћу да вам дочарам из онога што је фактурисано.

Дакле, ал' се некад добро јело, „Војвођанска кућа здравља“ – здравље на уста улази. Уговор од 24.9.2015. године, а 2016. године су у Инђији зглајзнули са власти. Каже овако – кафана, уговор између дома здравља и кафане. Еј, кафано, муко. Каже – врста производа, шта је конзумирано. Па каже – бечка шницла 200 грама, количина 600. Чудан неки ручак. Уз тај ручак иде и Карађорђева, дебљина пречника 180 милиметара. Ово мора да је био сан демократа, како то зову. Сто осамдесет милиметара, 600 порција. Ништа не измишљам. Можда је смешно, али то је коштало; ово је плаћено новцем здравствених осигураника. Даље, пуњена вешалица, 600 порција. Ово као да је војска била. Прво, кафана не може да прими 600 људи. Али као да је војска, тачно 600. Једу 600 овога, 600 онога... То је треће јело. Четврто јело печена пилетина – волели су они пилетину, разноврсту пилетину – 600 порција. Пљескавица од 200 грама, 600 порција. Свеукупно 2.610.000.

Дом здравља је, иначе, затечен у минусу од триста милиона. Лекови минус 172 милиона, иако смо им ми из РФЗО-а дали паре за лекове. Ал' они су потрошили на пљескавице, на Карађорђеве од 180 милиметара...

Даље каже – кремпита 150 грама, хиљаду комада. Ових 600 су јели један по 66 кремпита. Штрудла са маком или орасима, по жељи, хиљаду комада. Штрудла са вишњама, хиљаду комада. То је коштало 864.000 и то дође већ негде три и по милиона. Али уз то морало је, пошто је здравље у питању, да буде и воде и сокова. Вода „роса“, 5.400 комада. Ових 600 је пило по девет вода; значи тачно се знало да ће сваки од њих да попије девет вода. „Кока-кола“, 1.200 комада – пошто је кока-кола страно пиће, то су они по две „кока-коле“ онако уз воду – и „фанта“ још 1.200 комада. Све је то коштало близу четири милиона. Е, тако су они радили, ово жуто предузеће у расејању.

Да не останем дужан Ђорђу Вукадиновићу, ово је мој чувени трактор. Нисам ја добио подстицај, то је кредит Фонда за развој Војводине. Ја му уступам трактор, ал' да он преузме кредит од тридесет хиљада и нешто евра, да преузме

шестомесечну рату од 3.000 евра, да ми врати учешће од 20%, а субвенције од 40 % сам, ево овде потврде, по уговору био у обавези да уступим Фонду за развој пољопривреде Војводине. Дакле, јесте Алексић добио трактор, јесу још неки посланици, то је њихово право, али, ето, ја то право у Србији нисам искористио и то је још једна измишљотина.

И на крају да завршим са овим савезом лопужа и превараната. Такозвана Ђиласова левица, левичари милионери. Милионери опљачкали милионе. Опљачкали милионе – савез лопужа и превараната, ја их с правом зовем. Јесу нам Албанци вадиле органе, оних 2.106 које су они пустили. Они су после тога користили функције за приватне послове. Десетине и стотине милиона евра су тешки левичари „лева рука, десни џеп“ – Ђилас. Ако су нам Албанци вадиле органе, ови су нам 12, и 16 година у Војводини, крв на сламку попили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Реч има народна посланица Љиљана Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из Министарства, даме и господа посланици, лечење матичним ћелијама показало се као један од најуспешнијих облика терапије за најтеже болести. Чак 90% је оних излечених од малигних и хемаонколошких болести, истиче проф. др Нада Басара, један од највећих стручњака трансплантације матичних ћелија.

Доношењем закона створиће се услови за промоцију давалаштва и подизање свести грађана о значају давања, као и организовање послова у области људских ћелија и ткива, чиме ће се у свим етапама, уз поштовање принципа следивости, закључно са најцелисходнијом применом у сврху лечења, унапредити квалитет пружене здравствене заштите у складу са савременим стандардима медицинске науке и праксе, односно са прописима ЕУ у овој области.

Треба нагласити да се трансплантација матичних ћелија хематопоезе обавља у пет здравствених установа, и то пре свега у Институту за мајку и дете Београд „Др Вукан Чупић“, затим на ВМА или установи Војномедицинска академија, Клиничком центру Србије, Клиничком центру Војводине, Институту за онкологију Војводине, док се трансплантација ткива обавља у пет здравствених установа, и то две у државној својини – Клиника за офталмологију и Институт за ортопедско-хируршке болести Бањица, и три у приватној својини – Специјална болница „Милош“, Специјална болница „Зенит“ и Специјална болница „Оптикус“.

Нови закон о људским ћелијама и ткивима је прописао поједностављену процедуру издавања дозволе здравственим установама за обављање послова из области људских ћелија и ткива, као и успостављање јединственог информационог система у поменутој области у циљу успостављања и одржавања система следивости.

Једна од новина овог закона је и поједностављење поступка давања пристанка, што је врло добро.

(Председавајући: Захваљујем, колегинице.)

Закон је хуман и мислим да око овог нема дилеме. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем.

Пошто се паралелно са овом расправом у Народној скупштини Републике Србије о Предлогу закона о људским ћелијама и ткивима води и расправа на друштвеним мрежама на интернету, затим у жутој штампи, по кафанама итд. у дневнополитичке сврхе, желео бих да они који су љути противници овог предлога закона размисле о следећем.

У реду, свако има право да забрани у писаном или усменом облику даривање својих органа, али има и могућност да као члан породице то исто забрани за неког свог умрлог члана породице уколико се умрли члан о томе није већ изјаснио. Али, да ли бисте тако размишљали у случају да та забрана даривања значи и да се одричете свог права или права неког члана ваше породице и да забраните да будете прималац или да он буде прималац органа када вама то буде потребно?

Дакле, када би забрана даривања истовремено значила и одрицање сопственог права за примање туђих органа ако вам то буде некада неопходно, како бисте размишљали? Да ли бисте се унапред одрекли пријема туђих органа за себе или за чланове ваше породице, за вашу децу на пример? Не верујем, а ви опет добро размислите. Размишљајте о томе док на друштвеним мрежама и по кафанама нападате предлагаче овог закона и сам предлог закона. Размишљајте и не будите себични. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Реч има народни посланик Радован Јанчић.

Изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, цењени господине министре, поднео сам амандман на члан 4. Предлога закона о људским ћелијама и ткивима са циљем да се додатно дефинишу начела и укажем да се хуманистичким карактером овог

закон подстиче не само развој здравственог система, фармацевтске индустрије, свих области здравства, област научноистраживачког рада, него свеукупни развој Републике Србије, што је примарни циљ политике Српске напредне странке и започетих реформских процеса.

Од посебне је важности да се даривање и примање људских ћелија и ткива заснива на уважавању приоритетних интереса за очување живота и здравља и заштити основних људских права и достојанства даваоца и примаоца. Ништа није важније од очувања живота и здравља, зато је од посебног интереса да се значај донорства и трансплантација органа подигне у ранг тема од највишег јавног интереса.

Ако судимо по статистикама и броју донора у Србији, рекло би се да смо нехумано друштво, што није тачно, ако знамо да смо у бројним ситуацијама показали и солидарност и хуманост.

Код даривања органа реч је о томе да не знамо довољно о овој теми, да закључујемо на основу стереотипа и да смо оптерећени предрасудама. Потписати донорску картицу не кошта ништа, не изискује напор, али пружа велику наду за оне који су животно угрожени. Пре више од годину дана ја сам је потписао и ништа ми се од тада није променило нити ми се шта десило; нико ме није јурио, нису ме сецкали, нити ме је на пешачком прелазу неко ударио.

На крају, поштовани господине министре, честитам вам на досада постигнутим видним резултатима, на бризи о равномерном развоју здравства у целини код свих локалних самоуправа, уз позив да у наредном периоду акценат ставите на погранична подручја. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јанчићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.

Реч има народни посланик Дарко Лакетић.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, уважене колеге народни посланици, наиме, поднео сам амандман на члан 4. Предлога закона о трансплантацији ћелија и ткива и управо овај члан 4. говори о том етичком аспекту, етичкој димензији проблема трансплантације, заштити основних људских права и донатора, односно донора ћелија и ткива, с једне стране, и заштите основних људских права и достојанства онога ко прима ћелије и ткива.

Ја ћу, пре свега ради заштите, и не само заштите већ ради информисања целокупне јавности, морати да се осврнем на неколико врло битних чињеница које смо делимично чули а делимично нисмо у досадашњој расправи.

Наиме, у досадашњој расправи било смо сведоци многих излагања где су коришћене одређене полуистине, неистине и дезинформације а које су везане за овај закон. У циљу информисања грађана ја морам да кажем да пре свега исход, за сваког оног ко је читао закон, Предлог закона о трансплантацији ћелија, ткива

и органа, исход у смислу дозволе за донирање органа је практично идентичан као са претходним, дакле важећим законом. Наиме, најближа родбина одлучује о томе да ли ће се органи донирати или не. Дакле, суштинска разлика је да више нећемо имати финансијске трошкове. Говорим сада о административним трошковима попуњавања за донорску картицу. Нећемо имати трошкове за штампање донорских картица, то је суштинска разлика. Дакле, исход на крају је идентичан. То је одлука најближих сродника.

Осим тога, ја мислим да су мотиви – завршавам, господине председавајући – мислим да су мотиви изношења неистина управо да се изазове забринутост у јавности, да се изазове узнемирење, и ја мислим да смо ми на основу пре свега наших излагања успели да те дезинформације и победимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Лакетићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Као што су моје колеге констатовале више пута данас, ево, ова жалосна слика празних клупа прекопута нас, волео бих да камере покажу грађанима Србије на који начин они који деле мандате, незарађене, нестечене мандате, мандате недобијене на изборима, деле по разним монденским летовалиштима, по планинама, по кафићима, где се већ све састају, на који начин доживљавају ове озбиљне теме о којима ми покушавамо да дискутујемо, и дискутујемо већ данима, и говоре о стању у здравству.

А о стању у здравству најбоље знају управо оних 7.000 запослених здравствених радника у Клиничком центру Србије и на хиљаде других широм Србије. О стању у здравству и како СНС руководи овим сектором у оквиру Владе Србије најбоље знају оних између 15 и 20 хиљада људи који на дневном нивоу пролазе кроз КЦ Србије. Они управо и виде ове радове који се данас спроводе у Ургентном центру КЦ Србије. Ти људи ће бити сведоци и сутра, када се буде потписао уговор о реконструкцији и обнови комплетног Клиничког центра Србије.

Нишлије, стотине хиљада Нишлија виде на који начин Српска Напредна странка води рачуна о здравству кроз најмодернији клинички центар у овом региону. Такође, то ће видети и Новосађани, Крагујевчани. Цела Србија је сведок управо тога да данас нема више листа чекања. Цела Србија је сведок једног много бољег стања. Не, наравно, сјајног, али много бољег него што је било.

Али је цела Србија сведок и тога да они који се данас окупљају око Драгана Ђилас и њихових потрчака и тајкуна, сведок тога да су милиони нестајали из

донација за здравство за време власти те жуте распале пајтоске коалиције. Зато се више то време у Србији никада неће вратити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Реч има народна посланица Светлана Николић Павловић.

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, Нацрт закона о пресађивању људских органа подразумева увођење претпостављене сагласности по којој су сви грађани Србије потенцијални донори, уколико то изричито не одбију. Ипак, и даље ће се тражити одобрење породице да се органи њихових најмилијих који се нађу у стању можда не смрти могу искористити за трансплантације и продужавање живота онима којима је то једини лек.

У току 2017. године у Србији је било 40 преминулих донора. Урађене су 92 трансплантације, од тога 62 бубрега, 23 јетре и седам трансплантација срца. У току јануара и фебруара 2018. забележено је седам донора и обављено је 16 трансплантација. Ипак, на трансплантацију и даље чека велики број људи. Нажалост, превише органа пропада, јер људи умиру а не понуди се могућност да се искористе за трансплантацију и преживљавање других пацијената.

Од једног донора много особа може да настави да живи. Важна је добра унутрашња организација трансплантационог програма. То подразумева постојање националног и болничких координатора за ову област, финансијску стимулацију људима који то раде да би се мотивисали и, наравно, уређен систем, одговорно руководство, посвећен и хумани рад.

Како се овим законом стварају услови за промоцију донаторства људских ћелија и ткива, односно подиже свест наших грађана о значају донирања, СНС у дану за гласање гласаће за овај сет предложених закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважени министри са колегама из Министарства, колеге посланици, грађани Србије, поднео сам амандман на члан 4. закона о људским ћелијама и ткивима са жељом да допринесем да се много више прича и да велики број људи зна да има подршку од мене као човека и као председника Уједињене сељачке странке и човека који је потписао донорску картицу још 2011. године. Мени је тада жеља била да својим примером, тада сам био председник општине, да својим примером покажем да је то потребно, да то треба.

Сада овим предлогом закона и осталим законима дајемо велику могућност да, уколико дође нека лоша ситуација, можемо спасити људима живот. Ти људи могу бити нама најближи, наша породица, то можемо бити ми и због тога ја подржавам сет свих ових закона, јер мислим да је ово исправно, јер мислим да је циљ свих нас да у првом плану обезбедимо бољу будућност и здравље свих наших грађана у нашој Србији.

Иначе, више пута сам говорио и сада говорим да је Влада Републике Србије на челу са премијером, сада председником Србије господином Вучићем – тада сте ви били, министре, исто министар здравља – велика средства уложила у развој здравства на територији југоисточне Србије, уложила у нови клинички центар, где је за све нас битно да тамо људи у сваком тренутку могу имати могућност да себи обезбеде здравствену заштиту.

Још једна велика ствар јесте што ће се сада, пошто се ради Коридор 10, и хелидром ће се радити у нишком клиничком центру, и то је велика ствар за све наше грађане, за све оне људе који ће ићи Коридором 10. Ако се деси нека нежељена ситуација, ту може људима у сваком тренутку да се обезбеди и спаси живот.

Уједно, сада поново говорим и раније сам говорио, велики број наших малих општина, као она из које ја долазим, има проблема са великом територијом, са малим бројем становника. Ми смо, рецимо Сврљиг и околне општине поред Сврљига, имали раније девет амбуланти, територија општине је била покривена тим амбулантама, а сада, због недостатка кадрова, ми тим амбулантама стварно желимо да заједно са директором обезбедимо да и даље тамо доктори иду, да обилазе, медицинске сестре, јер ту су остали стари људи, изнемогли и тим људима ми морамо дати максималну могућност да могу да се лече, да могу да се излече и, коначно, да имају сигурну старост.

Још једном вас позивам, уважени министре, да сви заједно изнађемо могућност да дамо подршку малим општинама, малим домовима здравља и да се тамо обезбеди интерна медицина и сви потребни видови специјалистичких прегледа, да тамо људи могу да живе и да се лече на најбољи начин, као што то раде људи у великим градовима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик прим. др Милован Кривокапић.

Реч има народни посланик Милован Кривокапић.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, колегинице и колеге, сагледавајући ставове 1. и 2. члана 4. мислим да је потребно допунити га ставом 3, да хуманистички карактер овог закона омогућава развој здравства у Републици Србији.

Трансплантација ткива и органа је готово у читавом свету постала пракса врхунских медицинских установа, захваљујући којој многе особе, које су тешко болесне и, да кажем, биле осуђене на прерано умирање, настављају квалитетно и достојанствено да живе и радно су активне. Познато је да је техника трансплантације стара преко 70 година. Њена општа примена је била одложена услед појаве одбацивања графта, тј. трансплантираног ткива и органа. Проналаском нових лекова за сузбијање имунолошких механизма којим организам реагује на непознате материје унете у њега учињен је велики напредак у овој области. Ово је, свакако, век трансплантације и морамо се припремати за раздобље нове фазе развоја трансплантационих програма.

Морамо да имамо стално на уму да се живот људи којима неки орган отказује претвара само у борбу за голи живот и ништа више. Оно што болеснима додатно отежава ионако тешко стање јесте чекање. Ти људи у својој муци као да чекају нешто што никад неће доћи, а једино што чекају је трансплантација, која из корена може да им промени живот. Агонију и борбу у кревету, болничкој постељи, преживљава велики број људи у Србији, а мали је број донора. То мора да се промени, јер довољно је само да будемо хумани.

Управо због свега овога потребно је усвојити овај закон, јер он омогућава уважавање приоритетних интереса за очување живота и здравља, као и заштиту основних људских права и достојанства даваоца и примаоца људских органа. Тешки болесници, међу којима има и деце, очекују да имају право да у својој земљи буду трансплантирани, да се адекватно лече, а ми им можемо помоћи управо кроз омогућавање једноставних процедура за донирање, које ће имати за резултат и повећање броја донора.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Реч има народни посланик Милан Кнежевић.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 4. овог закона. Ради гледалаца који прате овај пренос прочитаћу овај став 2 – при добијању људских ћелија и ткива са умрлог даваоца поступа се са поштовањем достојанства умрлог лица и чланова породице умрлог и предузимају све потребне мере како би се повратио спољашњи изглед умрлог даваоца.

Зашто сам ово прочитао? И због гледалаца хоћу да кажем, поготово што је ових дана овде мало атаковано и искоришћени су ови закони да се да криминогена и коруптивна страна ових закона, хуманих, а то се искористило за напад на

министра, на Владу, па директно и на Вучића, али је атакована и медицинска професија.

Да вам кажем, студенти медицине, будући доктори, већ на трећој години медицине, на Патологији, на првој аутопсији добију прву лекцију – *Mortui vivos docent*, мртви уче живе. У историји медицине аутопсија је била корисна; све што знамо из медицинске науке, ту је научено. Студентима на тој првој вежби говоримо да морају да се понашају са уважавањем, без икаквог непримереног понашања, уз само стручне дискусије. Значи, будући доктори већ на трећој години науче да поштују достојанство умрле особе. Касније, у тзв. клиничким предметима уче да поштују пацијента и своју медицинску науку и доктрину.

Тај хумани труд учења од првог корака, поштовања достојанства умрле особе, до касније пацијената треба поштовати и ценити, а не на непримерен начин атаковати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Господине министре, уважене колегинице и колеге, сврха свих амандмана које сам поднео и мојих дискусија је да дам лични печат овом предлогу закона, савршеном предлогу закона, као човек који зна шта је трансплантација, који је то преживео, као човек који је чекао донора, као човек који је припремљен за трансплантацију и дан пре поступка зрачења, добро је да је било пре поступка зрачења, донор из Немачке ми је отказао донорство па сам чекао неких следећих месец дана да се појави неки млади човек из далеког Минеаполиса, из Америке, који је инсистирао на томе од првог тренутка да ми буде донор. Младић који је година мојих синова, 1993. годиште, који ми је продужио живот, кога ћу можда упознати а можда и нећу.

Сад, после пет година, можемо да се упознамо. Јер, ви који се бавите здравством и овом науком знате да је пет година период након кога се сматра да је трансплантирани човек оздравио – односно никада не може да оздрави, али да од те болести не би требало да умре, надам се да нећу ни ја – и да можемо донор и ја да се упознамо. Упознали смо се путем поште.

Мислим да је ово одличан предлог закона. Ви, господине министре, знам како радите. Сећам се, када смо отварали реконструисану болницу Интерну у Краљеву, када смо разговарали о Одељењу хематологије у Краљеву, које успешно ради, које је дислоцирано и које треба да ради тако како треба да ради, па бих вас замолио да у оквиру свих ових радова на КБЦ на клиници нађете неки добар простор за Трансплантацију, а да Леукемија 2 буде простор за себе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Реч има народна посланица Драгана Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, сам податак да је од почетка године спасено преко 40 живота од око шеснаесторо донатора мислим да је више него довољно да грађани схвате да је ово јако добар закон.

Иначе, они са друге стране који нам целог дана спочитавају да доносимо закон у коме грађани неће знати о чему се ради, није тачно. Посланици СНС су готово свакодневно у контакту са грађанима и ми имамо политику, јасан циљ и јасну политику пред нама, а не служимо се неистинама као што то раде они из „жутог предузећа“. Зато они могу само да побеђују на „Твитеру“ и друштвеним мрежама, а ми побеђујемо тамо где нам грађани дају свој глас, а то је на изборима.

Овом приликом желела бих да додам још разлоге због којих ћу гласати и подржати овај закон, а то су управо и резултати надлежног министарства. Наиме, недавно је господин министар гостовао у мом граду Крушевцу и успео је да искоординише рад крушевачке Опште болнице са Клиничким центром у Нишу, према коме гравитирају пацијенти из Крушевца, и сада, уместо само једног прегледа који је био раније на магнетној резонанци, грађани Крушевца могу да имају четири прегледа недељно, што је заиста за сваку похвалу јер се види та координација, а управо у томе је учествовало и надлежно министарство.

О успесима и свему ономе што је урађено у крушевачкој болници мислим да смо много пута у овој сали чули. Стање у здравству није толико добро, наравно да се ради и даље, али управо сви ови реформски закони који су донесени у претходних неколико година и све оно што се ради показује да идемо на добром путу да све буде онако како је требало да буде давно, али је, нажалост, 12 година владавине „жутог предузећа“ толико уништило Србију да нам треба много година да се опоравимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Баришић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Реч има народни посланик Ненад Митровић.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре са сарадницима, поднео сам амандман на Предлог закона о људским ћелијама и ткивима на члан 4. додавањем става 3. Амандман има за циљ да додатно дефинише основна начела закона.

Овим предлогом закона предложено је да се област људских ћелија и ткива заснива на начелу солидарности, начелу медицинске оправданости и начелу једнакости.

Предлог закона о људским ћелијама и ткивима најпре на прецизан и јасан начин дефинише које здравствене установе могу поднети захтев за обављање послова из области људских ћелија и ткива, као и које могу бити банке људских ткива, укључујући и све услове које морају да испуне да би добиле дозволу.

Такође, Предлогом закона прописано је доношење програма за пресађивање људских органа у који су укључене и људске ћелије и ткива и који ће бити јединствен на територији Републике Србије и који ће дефинисати јасне процедуре и поступке у вези организације тимова и финансирања целокупног поступка пресађивања људских органа и људских ћелија и ткива.

Позивам колеге народне посланике да у дану за гласање подрже Предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Митровићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Реч има народна посланица Љубица Мрдаковић Тодоровић.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, када говоримо о расту јавног здравља, на шта се односе моји амандмани, ја ћу у свом излагању изнети резултате рада Министарства здравља за 2017. годину, на чијем челу је министар Лончар. Има их доста, али због времена поменућу само неке резултате.

Наиме у 2017. години борд „Евротранспланта“ је једногласно одлучио да Србија буде примљена у организацију. Уговор о чланству потписан је на годину дана. Буџетом је предвиђено 35 милиона динара за ту намену. Осим тога, тимови су појачани новим, младим лекарима, уведен је 24-часовни кол-центар за трансплантације и одређени су национални координатори за трансплантације, који дежурају 24 сата.

Министарство здравља у 2017. години издвојило је 1,1 милијарду динара за лечење оболелих од ретких болести. Запослено је 600 лекара из области онкологије. Под покровитељством Министарства здравља и Клиничког центра Србије завршена је изградња најсавременије ангио сале. За набавку заштитне опреме од јонизујућег зрачења, као и адаптацију простора издвојено је близу 57 милиона динара.

О трошку Буџетског фонда упућено је више од 55 деце на лечење у иностранство или су страни лекари долазили у Србију, а више од 130 узорака је послато у иностранство како би се успоставила дијагноза. Рачуном Буџетског фонда предвиђено је 246 милиона динара намењених за децу којима је неопходна помоћ и у првих пет месеци урађено је 56 трансплантација, од чега 38

трансплантација бубрега, 14 трансплантација јетре и четири трансплантације срца. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик доц. др Михаило Јокић.

Реч има народни посланик Михаило Јокић.

Молим вас да се пријавите.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Ја бих прво желео да обрадујем министра Лончара и да кажем да је Ваљево добило ендоскоп, да је Ваљевска пивара донирала 50.000 евра и да је сад Ваљево у ситуацији да решава те проблеме које није могло да решава уназад месец дана. То је велики успех за Ваљево.

С друге стране, принципијелно сам за то да се одговорност за извршење свих закона ставља у жижу, у функцију, у фокус министра. Министар је тај који може да обавезе министарство, а обрнуто мислим да не може. Не може министарство бити одговорно и учинити одговорним министра. И ови су закони добри баш због тога што је министар на себе преузео велику одговорност, пре свега да неће бити злоупотреба. А његов минули рад, оно што је он урадио у последње време је сигурна гаранција да ће бити све боље и боље и да у овим законима неће бити никаквих проблема и да је ово један велики искорак у будућност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милован Дрепун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Десанка Репац.

Реч има народна посланица Десанка Репац.

Изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем.

Поздрављам министра са сарадницима.

На закон о ћелијама и ткивима поднела сам амандман који додатно дефинише основна начела закона. Закон ову области уређује стручно и етички. Стручност би требало да говори о важности ових закона и о сигурности трансплантације.

Поступак трансплантације ћелија и ткива може се обављати само ако је медицински индикуван. То је процедура, обавља се код животно угрожених или у циљу побољшања квалитета живота. Узимање органа могуће је од живог даваоца или од тек преминулог човека.

Пошто се води тако негативна кампања поводом донорства и овог закона, хтела бих да кажем, када је у питању кадеверични донатор, да јавност и породица кадавера морају знати да је мождана смрт финално стање. Не може да буде реверзибилно, не може да се пробуди пацијент код кога је дефинисана смрт. Кад наступи мождана смрт, нема никакве шансе за реанимацију, престаје дисање, али срце наставља да ради и до 24 часа јер има своју аутономију. Тај рад срца није знак живота.

Без сагласности родбине нема узимања, односно даривања тих органа. Закон дефинише могућност узимања ткива после потврђивања смрти. Од једног човека који је преминуо може да се спаси 16 пацијената трансплантацијом.

Ми морамо да едукујемо наше грађане, да их обавестимо о свему што је везано за донорство, за трансплантацију. Они треба да превазиђу све предрасуде и страх. Овим законом треба да испоштујемо и начела...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Време.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, председавајући.

У тренду хуманистичког аспекта амандмана које сам поднео, који говоре о опоравку нашег здравства, можда бих се само мало удаљио од амандмана, али наравно да има потпуно везе, и скренуо пажњу на једну аутоимууну болест која постаје све доминантнија у нашем друштву.

Ми смо скоро имали прилику да у Малој сали Скупштине општине имамо међународни симпозијум на тему мултипле склерозе, са Удружењем и, наравно, стручњацима, где је говорио др Лакетић, и ту сазнали за мене неке фрапантне податке. Србија има преко 8.000 оболелих од мултипле склерозе, већина њих су жене, и граница се помера од 60 и 50 година, како је било раније, сада је чак 30 година и иде наниже, што је алармантно. Не треба то вама да говорим, знам да то добро познајете. Данас у свету постоје нови, иновативни лекови и терапије, изузетно скупе, до 60-70 хиљада долара је терапија за примарно прогресивне облике те болести.

Међутим, оно што за мене је веома важно и што желим и вама да пренесем, без обзира на то да ли вам је познато, добро је да јавност зна. Наравно, ово није само моја лична памет, ради се о саветовању са председником САНУ др Костићем и проф. др Јеленом Друловић, која је највећи европски и један од већих европских ауторитета што се тиче ове болести, који кажу да би улагањем у иновативне лекове и терапије преко 50% ових оболелих било радноспособно. Ја ћу рећи да су

готово сви са том дијагнозом МС одмах пензионисани и примају туђу негу и помоћ. Значи, држава мора јакo добро да процени – и овде се ради о уштеди а не о трошку – добро да процени да ли улагањем у иновације у лечењу мултипле склерозе можемо поново да добијемо радноспособне људе који могу да обављају осам сати своје послове за компјутером, да обављају све послове које су и досада обављали, а да држава од тога има корист.

На крају, што се самог закона тиче, да смо данас и ових дана слушали само господина Зорана Бојанића, сведока који је прималац органа, мислим да би било довољно да подржимо овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Реч има народна посланица Тијана Давидовац.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, усвајањем Предлога закона о људским ћелијама и ткивима створиће се услови за промоцију давалаштва и подизање свести грађана о значају давања, као и организовања послова у области људских ћелија и ткива, чиме ће се у свим етапама, уз поштовање принципа следивости, закључно са најцелисходнијом применом у сврху лечења, унапредити квалитет пружене здравствене заштите у складу са савременим стандардима медицинске науке и праксе.

Овај закон је пружио могућност сваком пунолетном грађанину Републике Србије да у писменом или усменом облику забрани давање својих ткива, као и могућност чланова породице да то учине у тренутку смрти уколико се умрло лице за живота није изјаснило у вези са тим, док је у погледу малолетних грађана предвиђен неопходан информациони пристанак законског заступника или старатеља.

Усвајањем овог закона скраћује се време чекања пацијента на неопходно ткиво, јер је вероватноћа проналажења даваоца из националног регистра најбржа. Успостављањем јасног и транспарентног система у области људских ћелија и ткива повећаће се поверење у овај систем, пре свега на начелима добровољног и неплаћеног давалаштва, са циљем да се обезбеде квалитетне и безбедне ћелије и ткива.

У дану за гласање посланичка група СНС ће подржати ове предлоге закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, поштовани министре са сарадницима, поштовани господине Мартиновићу,

обраћам се и вама, јер сте ви једини председник посланичке групе од 17 посланичких група у овом високом дому, и господин Милићевић, који председава. То говори о вашем односу, не само према овом високом дому него и према грађанима Републике Србије.

Нема хуманијег чина него када нечији орган продужи живот другом човеку. Хуманистички карактер овог закона допринеће укупној модернизацији Републике Србије. То ће допринети општим медицинским условима, а посебно менталном здрављу сваког грађанина, па и менталном здрављу нас народних посланика.

Да је проф. др Душан Павловић, уважени народни посланик, имао квалитетне опште медицинске услове, не би дистрибуирао порно-филмове са свог Фејсбука и тиме нанео несагледиву штету овом парламенту, па и професорској професији. Сигурно је проф. др Душан Павловић, звани Душан Порнићанац, био под утицајем канабиса, као психоактивне супстанце, јер је све време овде рекламирао уље канабиса.

Позивам проф. др Душана Павловића, званог Душан Порнићанац, да поднесе оставку на функцију народног посланика и тиме бар мало спере љагу са овог високог дома коју му је он својим неодговорним поступком нанео. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Реч има народни посланик Владо Бабић.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем.

Цењене колегинице и колеге народни посланици, подносим амандман на члан 4. закона, којим се додаје став 3, који гласи – хуманистичким карактером овога закона подстиче се свеукупни развој Србије, са посебним освртом на побољшање здравственог система.

Овим предлогом закона утврђују се услови за постизање квалитета и сигурности људских ћелија и ткива код хумане популације, али закон истовремено на један јасан и недвосмислен начин дефинише и улогу здравствених установа у овој области и прецизира кораке у остваривању основног

циља, а то је успостављање врло високог квалитета безбедности и сигурности примене матичних ћелија.

Тиме се постиже да ниво здравствене заштите и бриге о становништву Србије буде на што већем могућем нивоу, јер здравље становништва и његов квалитет живота требало би да буду приоритет за све нас. Зато је неопходно извршити едукацију становништва о функцији донорства и утицају матичних ћелија на сваки организам, као и начину и методама примене матичних ћелија у лечењу многих обољења, о којима сам говорио у претходном амандману. Многе локалне самоуправе немају адекватне установе, нити адекватан стручни кадар који би интензивније бринуо и бавио се овом проблематиком, већ превентивни центри при домовима здравља врше едукацију путем трибина и путем предавања.

Ако се матичне ћелије сачувају, у старости могу да послуже код лечења инфаркта срца, možданог удара, атеросклерозе. Цена од 29 евра на месечном нивоу и није нека велика цифра с обзиром на ефекте који се постижу ако дође до обољења. Ако се ткива донора примаоца поклапају и подударају, могу се користити приликом лечења родитеља, као и браће и сестара. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Реч има народна посланица Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Грађани Србије за здравство издвајају 10,4% бруто друштвеног прихода, што представља један битан податак ако узмемо у обзир да 20% буџета иде на здравство, не само на здравствене раднике, институције, запослене, већ и на инвестиције. Због тога је за овакав закон потребан пун и стабилан буџет. Влада Србије је показала да су економске реформе и фискална консолидација били потреба да би Србија ишла напред, па тако и развој здравства и уопште оваквих закона које данас имамо на дневном реду не могу уколико немамо једну економску стабилност.

Хуманост, племенитост, солидарност и добротинство су такође основ овога закона, али данас имамо прилике да чујемо, и треба поновити због јавности, да је слободна воља у ствари основа овог закона, која се односи и на пацијенте и на породицу пацијената али и на оне који чекају трансплантацију органа да би продужили свој живот.

Оно што је важно рећи јесте да је потпуно лицемерно од стране опозиционих странака, које су се објединиле у чињеници да се поистовећује доношење овог закона са морбидним ратним активностима ОВК и АНА на Косову, које су се дешавале у ратним дејствима које су представљале заиста суноврат српске државе, и то поистовећивање иде само у корист маркетинга оних који данас представљају тзв. републику Косово, који једноставно врше притисак на преговоре у Бриселу када говоримо о односу Београда и Приштине и једноставно раде у корист штете Србије.

Овим законом и изјавом министра, који каже да ће на све увреде одговорити одговорношћу према људском животу, показује заиста потребу да овакав закон усвојимо у Парламенту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Томић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, има једна народна пословица, која каже – здрав човек има пуно жеља, а болестан само једну, да оздрави.

Господине министре, сви они којима је ово смешно, и ова дискусија коју извргавају руглу, и закон и дискусију и Скупштину, па покушавају и вас, не замерајте. Не знају они како то изгледа и како човек може да буде испуњен, ја могу само да наслутим, када спасе нечији људски живот, а ви радите тај посао.

Не знају како то човек може да буде испуњен срећом и задовољством кад нешто добро уради за своју земљу, за свој народ. Пошто не знају, њима је све смешно. Њима је све за критику, њима је све политика, њима је све, чини ми се, и нека фобија око крађе, злоупотреба, издаје. Ево, не чуди ме да би и овај закон био чин велеиздаје.

Али да се вратимо на почетак дискусије – болестан човек има само једну жељу, то је да оздрави. Ја не желим да они имају само ту једну жељу. Заиста то никоме не желим, ни у овој сали, ни њиховим породицама, нити било ком грађанину Србије. Али изгледа ми да те моје жеље и та тешка искуства пацијената или људи који су страдали у неким несрећама нису довољни да се сви овде уозбиљимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Реч има народна посланица Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, мој амандман иде у правцу подршке политици свеукупног развоја, односно политици коју води председник Републике Србије и Влада Републике Србије. Ради се о врло хуманом закону који ће промовисати добровољно давалаштво органа и ткива како би се спасавали људски животи, тако да с правом могу да кажем да овај предлог закона представља највеће достигнуће хуманости.

Држава Србија је у претходним годинама имала огромна улагања у области здравствене заштите. Реновирано је много домова здравља, болница, клиничких центара. И у Лесковцу, у граду из кога ја долазим, била су издвојена огромна средства за развој здравствене заштите. Скоро да не постоји амбуланта на територији града која није реновирана и скоро да не постоји одељење у Општој болници у Лесковцу на коме није било већих улагања. О значају отварања клиничког центра за грађане југа Србије сматрам да је излишно говорити.

Као крајњи резултат овог закона имаћемо повећан број успешно обављених трансплантација органа и смањене листе чекања за трансплантацију органа. Дакле, крајњи резултат биће спасавање живота људи. Зато позивам моје колеге народне посланике да у дану за гласање подржимо овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Реч има народна посланица Драгана Костић.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

У низу новоотворених здравствених установа у последњих пет година откако је СНС преузела да води политику Србије јесте и Институт за онкологију и радиологију Србије, који је у мају ове године, након осам деценија од оснивања, добио и Онкологију 2, нову зграду и најсавременију опрему.

Услови лечења пацијената оболелих од малигних болести у овом институту биће изједначени са европским стандардима. За Институт су набављена три најсавременија линеарна акцелератора, један ЦТ симулатор, као и пратећа радиотерапијска опрема. Завршени су грађевински радови на објекту који обухвата 1.200 метара квадратних. Вредност инвестиције је 8,9 милиона евра, од чега је око 6,4 милиона евра уложено у опрему, а око 2,4 милиона евра у грађевинске радове. На Онкологији 2 спроводиће се терапија зрачењем. Улаже се у нове специјализанте за овај институт, а неки лекари су на обуку ишли чак у Јапан. Србија ће коначно поштовати европски стандард, а то је један апарат на 250.000 грађана. Поред апарата, цела инвестиција је немерљива због значаја који ће имати за оболеле, као и за чланове њихове породице, тј. за цело наше друштво.

Влада Србије се неће овде зауставити. Наставиће да улаже у здравље својих грађана, јер без здраве нације нема напретка ни у једном погледу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Колега Јоловићу, изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, чланом 4. овог предлога закона дефинишу се начела у области људских ћелија и ткива. Начело заштите интереса и достојанства, солидарности, медицинске оправданости и безбедности, као и начело једнакости додатно дефинишу на који начин се могу обављати захвати, што се треба поштовати, и који су приоритети приликом обављања интервенција ове врсте.

Разлог подношења овог амандмана јесте чињеница да се хуманистичким карактером овог закона подстиче развој здравства у Републици Србији. Доношењем Предлога закона створиће се услови за промоцију давалаштва и подизање свести грађана о значају давања, као и организовање послова у области људских ћелија и ткива, чиме ће се у свим етапама, уз поштовање принципа следивости, закључно са применом у сврху лечења, унапредити квалитет пружања здравствене заштите у складу са савременим стандардима медицинске науке и праксе, односно са прописима Европске уније у овој области.

Будући да се сва нова решења предложена овим предлогом закона односе на материју која се није могла уредити другим правним актом, а имајући у виду и обим предложених измена, доношење новог закона о људским ћелијама и ткивима представља једину могућност. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Колегинице Турк, изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 4. закона о људским ћелијама и ткивима како би се додатно истакао хумани аспект овог закона, али и посебан акценат ставио на унапређење медицинских услова.

Овај закон први пут дефинише какве то услове треба да испуне све установе како би се бавиле трансплантацијом. Досада је постојао проблем да није било прецизно дефинисано и стога овај закон представља један нови и квалитативни искорак.

Закон има посебну тежину и уз формирање ових законских прописа потребно је извршити адекватну промоцију самог процеса трансплантације. Реч је заиста о осетљивој теми и зато је важно истаћи оне суштински важне ствари, да је реч о претпостављеној сагласности када је у питању донорство, да се сваки

појединац може изричито изјаснити писаним путем или усмено да не жели да буде донор органа, али и да се у сваком случају породица пита, даје последње мишљење и последњу реч и, уколико се породица успротиви, тј. не сложи, до трансплантације неће ни доћи.

Нема заиста простора за недоумице и за негативну кампању коју ових дана имамо на друштвеним мрежама. Процес је прилично транспарентан и на целом процесу ради читав тим стручњака који се стара о томе да све буде безбедно, оправдано и да се ради о достојанственом приступу и донору и пацијенту.

Сигурно је да ће се након усвојених прописа отворити и европски регистар давалаца, тако да ће и наше листе чекања бити краће и да ће наши пацијенти имати много веће шансе за излечење. Извесно је да ће бити неопходно више улагати у опрему и у саму Управу за биомедицину, у опремање тимова, уз сарадњу наше Управе за трансплантацију са управама осталих земаља, али све је то у интересу пацијената којима је ово једини спас. Нема заиста простора за полемику и за сумњу. Процес је транспарентан, ради се о хуманости, о солидарности и потребно је да подигнемо свест о овој теми и разбијамо предрасуде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Турк.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч?

Колега Вељковићу, изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, препуне чекаонице, дуге листе чекања, тражење веза или, ко има материјалне могућности, лечење код приватника – то је била илустрација реалног стања здравственог система 2012. године. Такво фактичко стање условило је да европски здравствени потрошачки индекс, који анализира националне здравствене системе на основу 48 индикатора, који укључују области као што су права и обавештеност пацијената, исходи лечења, приступ здравственој заштити, обим и подручје услуга, превенција и коришћење фармацеутских производа, Србију рангира као последњу на листи 34 европске земље.

Такав негативан тренд заустављен је доласком СНС на власт, када је започео континуиран напредак на овој листи, који је остварен током 2015. и 2016. године, да би на најновијој листи, за 2017. годину, здравствени систем Србије заузео 20. место, а иза Србије налазе се, између осталих, и чланице Европске уније, међу којима су: Румунија, Бугарска, Пољска, Мађарска, Летонија, Литванија и Грчка.

Најновија листа потврда је позитивног тренда који је започет 2014. године, а настала је као резултат значајних материјалних улагања, реформи, модернизације, као и нове здравствене политике чији је главни циљ очување и унапређење здравља и квалитета живота становништва Србије. Најзапаженији

результати у 2017. години јесу наставак информатизације здравственог система, увођење електронског рецепта, скраћено време чекања на терапију онколошких пацијената од конзилијарне одлуке, побољшано стање у области менталног здравља, као и рекордни резултати у области пресађивања органа.

У уверењу да ће се наставити позитиван тренд у отклањању многобројних штетних последица у овој области и реализовати циљеви предложеног закона, посланичка група СНС ће подржати овај и остале предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Филиповски, изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Уважени министри, сложићете се са мном да без здраве нације нема напретка ниједне земље. Зато константна брига о здрављу грађана, константно подизање капацитета здравствених услуга и установа мора остати у врху наших приоритета.

Нажалост, колеге које критикују овај закон не праве разлику између стварних аргумената и стварних разлога за доношење овог закона, с једне стране, и с друге стране, рекла бих, њихових заблуда и њихових политичких убеђења. Зато је и важно да са доношењем овог закона морамо снажније него досада да транспарентно радимо на разбијању предрасуда које постоје у нашем друштву о донорству, морамо да радимо на промоцији давалаштва органа и да развијамо свест о томе да усвајањем овог закона треба тешко оболелим грађанима да дајемо шансу за нови живот.

У прилог томе говори све што је у области здравства урађено досада, од запошљавања здравствених радника и лекара до чињенице да су младим лекарима дате могућности да упишу специјализације, до тога да се адаптирају здравствене установе, клинички центри и да се опремају са најсавременијим апаратима. Зато овај закон представља још један важан корак да се унапреди наш здравствени систем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Филиповски.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Грубор, изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, доношење овог закона обезбедиће неопходне услове здравственим установама које обављају делатност банке ћелија и ткива и болница за даривање ткива. Дакле систем издавања односно одузимања дозвола за обављање ове делатности омогућава остваривање

највишег стандарда у овој области, у складу са условима прописаним овим законом и подзаконским актима донетим за спровођење овог закона.

Пошто је пресађивање матичних ћелија хематопоезе значајан савремени облик лечења бројних стечених и урођених обољења, а за нека и једина успешна терапија, на овај начин би се у Републици Србији смањио број пацијената који се упућују на лечење у иностране центре и постигла значајна уштеда средстава Републичког фонда здравственог осигурања.

Сви послови из области пресађивања људских органа спроводе се у складу са одговарајућим професионалним стандардима, стручним смерницама и етичким начелима, као и захтевима квалитета и безбедности људских органа за пресађивање прописаних овим законом.

Здравствене установе које обављају послове из области пресађивања људских органа воде документацију и обезбеђују следивост свих прибављених, добијених и пресађених, те неискоришћених људских органа у Републици Србији, од даваоца до примаоца и обрнуто.

Управа за биомедицину обезбеђује примену јединственог система идентификације даваоца и примаоца како би се омогућила следивост органа од даваоца до примаоца који је њим повезан. Документацију из ове одредбе здравствене установе чувају 30 година у писаном и електронском облику. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Грубор.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Колега Радичевићу, изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, у претходним обраћањима указивао сам на потребу да се ниво здравствених услуга подигне. Да се на решавању овог проблема ради, чули смо у току расправе. Чули смо да се улаже у зграде болница и домова здравља, да се улаже у стручно оспособљавање здравствених радника, али морам напоменути да се у претходном периоду много улагало и у опрему и основна средства за рад медицинског особља.

Локална самоуправа у Алексинцу је у примарну заштиту доста улагала у претходном периоду и у плану је да се са том праксом настави у будућности. Обезбеђена су средства и купљена су три возила за превоз пацијената на дијализу. Купљен је нови ултразвук, купљен је нови аутоклав и још много тога, а још битније је то што су измирени сви дугови који су наслеђени из претходног периода и коначно дом здравља нема никаквих дуговања.

Из свега наведеног видимо да се озбиљно ради у области здравства, а као резултат имамо и ове законе који су пред нама. У дану за гласање подржаћу све предлоге закона, а позивам своје колеге да то исто учине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Колегинице Ковачевић, изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, сви моји амандмани се осврћу на опоравак здравствене заштите и с тим у вези говорила сам и у претходним обраћањима.

Напредак је видљив. Што је јако важно, равномерно се распоређују улагања на територији читаве земље. Тако у сваком граду и свакој општини грађани могу видети бар део уложеног труда и рада на подизању здравствене заштите на виши ниво.

Не треба заборавити ни сеоске средине, неко од колега је то већ поменуо, што значи да су локалне самоуправе изашле у сусрет сеоском становништву и отвориле амбуланте. Корист је свакако двострука, јер грађани не морају превозом до домова здравља, а у домовима здравља се уједно смањују гужве. У локалне самоуправе које су у сеоским срединама омогућиле овакву услугу спада и борска локална самоуправа, из које долазим.

Осврнућу се кратко и на закон о пресађивању људских органа, зато што желим да подржим хуманост, јер сматрам да је хуманост драгоценост и да је то најнесебичнији чин. Желим да хумани људи, донори који гледају ову седницу, одавде добију недвосмислену поруку захвалности и дивљења. Докле год постоје људи који имају воље да помажу онима који су у невољи, мање ће се живота губити, мање ће породица патити због губитка. Дакле, хвала посвећеним лекарима и хвала свим донорима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Колега Тарбук, изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, господине Арсићу.

Поштовани министри Лончар са сарадницима, уважени и поштовани грађани Републике Србије, доношење закона о људским ћелијама и ткивима има хуманитарни карактер. Неопходно је да се развије свест код људи о добровољном

давању људских ћелија и ткива у циљу продужавања живота људима којима је то потребно.

Нашем друштву потребно је више донора и сматрам да ће доношење овог закона ићи у том правцу. Пошто ће грађани имати веће поверење у здравствени систем Републике Србије, јер ће ова област бити прецизно дефинисана законом, злоупотреба неће моћи да буде. Такође, биће усклађен са стандардима ЕУ.

Предлог закона о људским ћелијама и ткивима је поједноставио поступак давања и пристанка за даривање ткива. Повећањем броја давалаца у националном регистру давалац је брже доступан. Предлагањем и доношењем овог закона показана је и воља Владе Републике Србије да се унапреди, побољша и уреди здравствени систем и самим тим остваре бољи услови у корист здравственог система.

Господине Лончар, ви и ваши сарадници данима овде седите са нама и одговарате на сва наша питања и имате времена да нам све образложите. На томе сам вам врло захвалан, зато што сте били студиозни и рекли сте нам у ком правцу ће даље ићи наше здравство.

Још једном, као човек, желим да захвалим што ће повећање плата у здравственом сектору ићи до краја године. То је рекао председник државе Александар Вучић и онда у то апсолутно имам поверења.

Овај закон је одличан. Када буде заживео у пуном капацитету, учиниће пуно добрих дела, тако да моје колеге посланике молим да гласају за овај закон. Наравно, ако буду имали снаге и времена, и за мој амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Колега Милојевићу, изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министре, даме и господо народни посланици, као и у претходном амандману у поменутом члану 3, и у овом члану можемо се водити истим начелима потребе регулисања одредаба у циљу јасног развоја Републике Србије. Важност да се иде укорак са најразвијенијим друштвима битна је у свим слојевима друштвених токова, од економских, преко социјалних и еколошких, па све до, вероватно и најбитнијих, здравствених. Поменуо сам и додао у везу са развојем колико је важно улагати у унапређење здравственог сектора.

На крају овог обраћања по овој теми амандмана поменућу само још један позитиван пример који се десио у општини Аранђеловац. Наиме, на основу одлуке о одобрењу средстава за суфинансирање мера популационе политике јединица локалне самоуправе општини Аранђеловац додељено је више од 15 милиона динара за реализацију пројекта „Помоћ деци и родитељима“, док ће локална самоуправа учествовати са нешто више од пет милиона динара.

Општина Аранђеловац аплицирала је за куповину ултразвучног апарата за преглед кукова беба који ће бити у служби дома здравља, а поред тога средства ће бити уложена и у реконструкцију вртића „Сунце“. Ово је још један у низу великих пројеката које спроводи општина Аранђеловац у сарадњи са надлежним министарствима Владе Републике Србије, а као што видите, већина средстава биће искоришћена и уложена у развој здравственог сектора. Надамо се да ће у будућности бити још оваквих пројеката за добробит грађана и грађанки Аранђеловца и свих других градова Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, основа промоције здравља је јавна здравствена политика, где здравље постаје центар и окосница свих политика владе једне земље како би се оптимизовало здравље, продуктивност, као и укупни квалитет живота становништва и редуковале неједнакости у здрављу. Пацијент се поставља у центар система здравствене заштите кроз јасно дефинисање његових права у здравственом осигурању, заштиту људских права и уважавање његове воље и обезбеђење сагласности за све поступке везане за његово здравље и здравствену заштиту.

Овде видимо велики напредак. Од 2012. године на листи европских здравствених система налазимо се на 20. месту, испред осам земаља ЕУ. Хвала вам што из своје области враћате углед Србији.

Поред свега реченог данашњег дана, желим да истакнем да је Министарство, поред унапређења услова рада и набавке савремених апарата, учинило велики помак у приближавању и олакшавању становништву да кроз бесплатне прегледе и превенцију болести имамо здраво становништво, јер здравље је највећи национални ресурс. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Колегинице Јаношевић, изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Знате, када закони дођу у скупштинску процедуру, након тога буду на дневном реду, нормално је да неко подржава те законе, неко да је против њих, неко да каже – било је крајње време да се усвоје, а неко да каже да још увек није време за њих. Међутим, сматрам да је то нормално у парламентаризму, али никако не смемо доћи у ситуацију да неко каже да се не слаже са овим законима. Неопходно је да јединствени закључак буде – да, слажем се, гласаћу за усвајање овог закона.

Онај ко то не подржи и ко није за усвајање ових закона, једноставно је нехуман. И не смеју никако утицати на то да стоје на путу људима којима је неопходан други орган ради оздрављења. Они не морају имати статус донора, међутим, морају омогућити онима који то желе да имају донорску картицу.

Таква размишљања су много утицала на то да не могу да се развију рурална насеља и села у нашим општинама.

Актуелна Влада Републике Србије преко локалних самоуправа омогућава развој локалних самоуправа и тако је и у Зрењанину. Недавно је омогућено да становници Јанковог Моста добију нову амбуланту након три деценије, једнако се реновирала и амбуланта у Меленцима, омогућен је развој и напредак у раду лековите бање Русанда, али су и насеља Зелено Поље и Сава Ковачевић такође добили нове амбуланте. Они ће свакако запамтити да је уз помоћ СНС-а, као и за време мандата Александра Вучића и ресорног министра Златибора Лончара омогућен њихов сигурнији здравствени систем. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Колега Торбице, изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Захваљујем.

Поштовани председавајући, цењени министри са сарадницима, колеге народни посланици, пошто је ово мој последњи амандман на овај закон, предвиђено време за његово образлагање искористићу да нас све подсетим на катастрофално стање које смо од претходне власти наследили у здравству Србије, али и на огромне напоре и значајна средства која су Влада Републике Србије, прво предвођена тадашњим премијером а садашњим председником Србије Александром Вучићем, као и актуелна републичка влада предвођена премијерком Аном Брнабић уложили како би се ниво рада здравствених установа и услуга које они пружају грађанима широм Србије вратио у нормално стање.

И поред чињенице да су наслеђени проблеми били огромни, као и да су издвајања за здравствену заштиту недовољна, и са таквим издвајањима Влада Републике Србије је успела да у значајној мери опорави здравствени систем, да га уреди, учини функционалним, као и да изузетно много уради на његовој модернизацији, пре свега кроз куповину нове савремене опреме, са којом су поједине наше здравствене установе стале раме уз раме са најбољим светским здравственим центрима.

Својим свакодневним радом и максималном посвећеношћу ова власт је после дужег низа година успела да поврати поверење грађана у здравствени систем, да им пружи сигурност и правовремену и квалитетну здравствену бригу и помоћ.

Због свега овог искористићу прилику да на крају још једном похвалим залагање и рад, како министра здравља Златибора Лончара тако и целокупне Владе Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Колега Поповићу, изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, Влада Републике Србије додатно подиже стандард грађана доношењем добрих закона, одлука и прописа.

Примена електронског рецепта данас је стандард у преко 90% здравствених установа у Србији. Пацијенти више не морају да иду код изабраног лекара једном месечно, већ једном у шест месеци. Смањиле су се гужве у чекаоницама, а лекари могу да се више посвете пацијентима којима је неопходна неодложна помоћ. До краја године очекује се и увођење електронског здравственог картона и тиме ће се у потпуности заокружити процес информатизације здравства у нашој држави.

Поред великих и константних улагања у здравствену инфраструктуру, Министарство здравља наставља са добром праксом запошљавања младих стручњака и додељивања специјализација. Наредних неколико седмица сто најбољих дипломаца медицинских факултета добија посао у здравственим установама у Србији. Иницијатива за запошљавање младих лекара овим неће бити завршена, већ ће на сваких шест месеци медицински факултети достављати Министарству спискове са именима најбољих дипломаца који су факултет завршили у року и с најбољим оценама.

Додајмо овоме још и чињеницу да је у претходних неколико година, захваљујући доброј одлуци Министарства здравља, укинута забрана додељивања специјализација и досада је преко 6.000 младих лекара добило специјализације, нарочито из дефицитарних грана медицине.

Одговорном политиком и својим активностима Министарство здравља даје пуни допринос процесу свеукупног развоја наше државе. ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Колегинице Радета, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: После оволико хвале од стране ових посланика власти министра и Министарства једини закључак би био да нама заправо Министарство здравља више уопште не треба, с обзиром на то да сте све могуће проблеме решили. Али наравно да није тако, а посебни проблеми ће се јавити код примене овог закона уколико, а надамо се неће бити примењиван, верујемо да ће Уставни суд прихватити нашу иницијативу и прогласити ове спорне одредбе овог закона неуставним.

Члан 5. говори о начелу солидарности. У питању су ћелије и ткива, али исто је и када су у питању људски органи, односно овај други закон. Ви сад говорите да су даривања добровољна, без финансијске накнаде итд. А ми вас питамо – кад већ узимате на овај начин људске органе са живих људи без сагласности онога чији орган узимате, зашто онда бар нисте предвидели да породицама које вам дају сагласност дате одређену накнаду? Не зато што би они продавали те органе својих сродника, него једноставно зато што је то ваљда реално, зато што ћете и ви добијати паре за те органе, тако да не видимо због чега нисте то предвидели.

Ви сте овде рекли – накнада живом даваоцу за време привремене спречености за рад. Па то је боловање, дакле то је потпуно бесмислено. Или оправдану накнаду у вези са плаћањем здравствених или других услуга у вези са узимањем људских ћелија и накнаду у случају прекомерне штете, коју не знамо ко ће утврдити, као што не знамо ни ко ће утврдити да је неко у можданој смрти да бисте му отели органе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Весна Ивковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Ненад Божић и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланици Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић једним амандманом предложили су измене у чл. 8, 9, 10, 11, 17, 18, 20, 22, 26, 29, 30, 32, 33, 36, 37, 39, 41, 46. и 48.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Вукадиновићу, изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Само кратко, као илустрација тога да смо подносили конструктивне амандмане, да је надлежно министарство уважило оно што је било на линији њиховог концепта, а да не треба да се љутимо, доста је њих који се љуте, ако се разликујемо у неким другим стратешким стварима. Мислим да би било много боље да су подношени овакви амандмани и да је вођена конструктивна дискусија, без обзира на то што је овде реч о правно техничкој ствари, која не мења суштину.

Мени је жао што није било слуха да се и ова суштинска примедба наша уважи, али кажем ствар је таква каква јесте, мислим да ће направити више штете него користи, али потрудићемо се, свако са своје стране треба да буде одговоран, чак иако неки посланици владајуће већине то нису, да се трудимо да оно што је позитивно у овим законима буде имплементирано, а оно што је негативно или што није дозвољавајуће, по мом мишљењу, и не само по мом мишљењу, да се отклони током даље примене, до које, ја такође верујем, као и неке друге колеге, да неће доћи, јер ће вероватно бити или кориговано од стране самог министарства или ће Уставни суд прогласити тај део закона неважећим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 9. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Ненад Божић, Љупка Михајловска једним амандманом предложили су измене у чл. 9, 14, 22, 23, 25, 28, 29, 31, 35, 36, 38. и 52.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 16. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Горица Гајић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 22. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Горица Гајић и Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Изволите, колегинице Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, у току расправе смо више пута чули да, када су малолетна лица без родитељског старања у питању, као и она којима је потпуно или делимично одузета пословна способност, сагласност за узимање ткива и органа даје само етички одбор установе и да није могуће укључити законског заступника у доношење одлуке, јер то није по закону. Па се каже да малолетни и пунолетни штићеници имају старатеље који о њима одлучују, односно штите њихове интересе, али само док су живи.

Као што знамо, поступак даривања и донирања, односно трансплантације је један комплексан посао и узимање ћелија и ткива и органа са умрлог лица врши се у тренутку када се прогласи можда смрт, која се утврђује, односно обавља се по тачно одређеним процедурама, па се каже да најкраћи период између два клиничка прегледа донора, којим се утврђује потпуни престанак, јесте шест сати код одраслих и 12 сати код лица која су до 12 година старости, па вас питам – да ли се у тих шест, односно 12 сати лице законски третира живим или не? Ако званично још увек није утврђена смрт, још увек има времена да се укључи старатељ, што значи да је то онда по закону, који ће у том случају одлучивати да ли од његовог штићеника могу да се узимају ткива и органи.

На крају морам да кажем да је изјава колеге „Човек кад умре, није власник својих органа“ скандалозна и само потврђује наше сумње у ваше добре намере код овог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 23. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Грађани Србије треба да знају да их је Златибор Лончар, министар здравља у Влади Републике Србије, обмануо. Он је рекао да је овај закон поједностављени пристанак за донирање органа. То једноставно није тачно, јер у овом закону, грађани Србије, треба да знате да вашег пристанка нема.

Претпоставља Златибор Лончар и они који су писали овај закон да има вашег пристанка. Ви који сте еврофанатици и стремите ка уласку Србије у ЕУ, у коју никада неће Србија да уђе јер ће се пре распасти та наказна творевина, такође сте обманули заједно са Златибором Лончарем, који је то написао у образложењу, да једна од директива ЕУ изричито заговара овакав модел. Да под одређеним условима, да све буде јасно дефинисано и јасно се каже у тој директиви који

услови морају да буду испуњени пре него се у закон имплементира тзв. претпостављена сагласност.

Жао ми је што колега Мартиновић, који је доктор правних наука, није хтео подробније у ово да се упусти па да погледа упоредну праксу, а чак је имао један велики гаф прекјуче.

Је л' тако, господине Мартиновићу? Када сте говорили о закону о наслеђивању...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, без личног обраћања.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: ... Требало је да се определите на нешто што је пракса у свету где није било оваквог негативног одијума јавности.

Малопре је један изврсни правник, можда ће да се љути због тога што инсистирам на томе, госпођа Радета, рекла да треба да буде некаква накнада.

Да сте се мало упустили у то, можда професор Ђукић о томе зна, у англоамеричком праву постоји тзв. закон о једнообразном анатомском поклону. Ви сте могли да узмете праксу других земаља, које нису чланице ЕУ, и да будете хумани на делу. Овако ћете пасти на Уставном суду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 23. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, ткиво, ћелије и органи се узимају од потенцијалног донора када наступи мождана смрт, а срце и плућа се одржавају уз помоћ апарата. Човек је тада медицински и правно мртав. Такође је могућ прекид, али драстичан, под електричним апаратима, мозга, које већина медицинских апарата не може да региструје. Опрему за утврђивање мождане смрти нема пола болница у Србији, а у овом предлогу закона пише да она тек треба да се набави.

Прво, овај закон не сме да ступи на снагу све док све болнице не буду имале најсавременију опрему која ће моћи са великом прецизношћу да констатује мождану смрт.

Друго, породици преминулог мора бити јасно предочено у каквом је тачно стању човек и шта подразумева донација органа. Многи ће ово стање схватити као да још увек има наде, да је њихов најмилији још увек жив, али свеједно, морају да знају. Кад једна мајка чује да срце њеног детета још куца а лекари желе да почну са вађењем органа, ако није из медицинске струке, може само да се онесвести.

Овај закон не предвиђа начин како ће се породици саопштити стање пацијента, већ је остављено сваком појединачном лекару да одлучи како ће им то објаснити. Због тога је био бољи претходни закон, који је подразумевао потписивање донорских картица. Тада је сваки човек могао да се информише шта значи бити донор, а шта то тачно подразумева и да онда сам одлучи шта ће бити

са његовим телом. Овако је остављено њиховим сестрама, браћи, оцу, мајци да у тако тешким моментима доносе ову одлуку уместо њега.

Следећи здраву логику сада би требало да буде мање донора, а ви очекујете да их буде више. То је оно што је сумњиво, али време ће показати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

На време, изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Није на време, него ради ова посланичка јединица.

Даме и господо народни посланици, ми посланици Српске радикалне странке смо више пута у току расправе наглашавали да су ови предлози закона лоши, док посланици владајуће већине хвале, а нисмо баш сигурни да баш тако и мисле.

Често сте нама посланицима опозиције говорили да не бисмо говорили на овакав начин о овим предлозима закона да нам је неким случајем неко од рођака био у ситуацији да му је потребна трансплантација. Е па, господо, нисам мислила да ћу ово морати да кажем, али рећи ћу вам, нажалост, да је мој брат о ујака био дугогодишњи бубрежни болесник који је дуго био на дијализи и била му је потребна трансплантација бубрега. Нажалост није дочекао, у 24. години је преминуо.

Значи, моја лична трагедија ме није натерала да кажем да су ови предлози закона добри. Напротив, да не би дошло до различитих злоупотреба приликом примене ове тзв. претпостављене сагласности, ми смо критиковали овај закон и сумњамо у ваше добре намере и да ће овај закон, овакав какав јесте, да заживи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, само да вас обавестим да је време које је припадало подносиоцима амандмана, у складу са чланом 158. ставом 4. Пословника Народне скупштине, утрошено.

Реч има министар господин Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Желим неизмерно да се захвалим посланицима на конструктивној расправи.

Желим да се захвалим свим грађанима који су показали интересовање за ову област, за оболеле, за овај закон, који се доноси због њих и који ће њима значити.

Желим да поновим да је овај закон дело наших најбољих стручњака, искуства других који су имали озбиљан резултат у овој области досада.

Грађанима желим да кажем да буду сигурни да је све урађено у овом закону да не дође до било какве злоупотребе.

Желим да се извиним грађанима што су морали да слушају и оно што није везано за овај закон и све оно што није везано за пацијенте којима овај закон значи живот.

Апелујем на грађане да се не љуте на оне што су хтели да скупе политичке поене и да шире дезинформације током ове расправе. Немојте да се љутите; ипак, они само полазе од себе. Њима је једино у глави малверзација, злоупотребе и криминал.

Овај закон има само једну добру намеру, да помогне оним људима који немају други избор сем трансплантације. Хвала још једном свима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Слободни посланици.

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Самостални посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман, са исправком, заједно су поднели народни посланици посланичке групе Слободни посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Самостални посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Слободни посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 52. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПРЕСАЂИВАЊУ ЉУДСКИХ ОРГАНА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за здравље и породицу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Одбор за уставна питања и законодавство, сагласно члану 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацио је амандмане народних посланика Татјане Мацуре, Владимира Ђурића, Александра Стевановића, Ненада Божића и Љупке Михајловске на чл. 23. и 52.

Одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На назив Предлога закона амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Главе I изнад члана 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић
Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланици Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић, Ђорђе
Вукадиновић једним амандманом су предложили измене у чл. 1, 3. и 41.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман, а Одбор за
уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и
правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао
саставни део Предлога закона.

На наслов изнад члана 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица
Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 2. амандман је поднела народни посланик Наташа
Јовановић

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешелј.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Николић
Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Главе II изнад члана 4. амандман је поднела народни посланик
Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 4. амандман је поднела народни посланик Наташа
Јовановић..

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 4. амандман је поднео народни посланик Срето
Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 4. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Николић
Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланици Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе
Вукадиновић једним амандманом предложили су измене у чл. 9, 11, 12, 15, 18, 19,
20, 21, 22, 25, 26, 29, 30, 31, 32, 33, 40, 42, 43, 46. и 48.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман, а Одбор за
уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и
правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао
саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланици посланичке групе Слободни посланици једним амандманом предложили су измене у чл. 13, 17, 20, 23, 26, 32, 33, 37, 39, 52. и 53.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се после члана 16. предлаже додавање члана 16а поднео је народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици Ружица Николић и Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела народни посланик Нада Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднео народни посланик Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 51. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПСИХОАКТИВНИМ КОНТРОЛИСАНИМ СУПСТАНЦАМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за здравље и породицу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Александар Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Божић Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешелј.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Влада и Одбор за здравље и породицу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланик Вјерица Радета и народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Николић
Вукајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Николић
Вукајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 12. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес
Предлога закона у појединостима.
Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима,
Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу,
појединостима и у целини.

Сагласно члану 88. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем уторак, 24. јул 2018. године, са почетком у 10.00 часова као дан за гласање о тачкама дневног реда седнице Деветог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

(Седница је прекинута у 19.25 часова.)